

Europeiska unionens officiella tidning

C 113

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

18 april 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Regionkommittén

94:e plenarsessionen den 15 och 16 februari 2012

2012/C 113/01	Regionkommitténs resolution till Europeiska rådets vårmöte 2012 om utkastet till fördrag om stabilitet, samordning och styrning i den ekonomiska och monetära unionen	1
2012/C 113/02	Regionkommitténs resolution om "Situationen för Europa direkt-centren"	5

YTTRANDEN

Regionkommittén

94:e plenarsessionen den 15 och 16 februari 2012

2012/C 113/03	Yttrande från Regionkommittén om "Gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner" ...	7
2012/C 113/04	Yttrande från Regionkommittén om "Den nya europeiska agendan för integration"	11

SV

Pris:
4 EUR

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 113/05	Yttrande från Regionkommittén om "Framtiden för programmet Europeisk kulturhuvudstad"	17
2012/C 113/06	Yttrande från Regionkommittén om "Översynen av EGTS-förordningen"	22
2012/C 113/07	Yttrande från Regionkommittén om "Barnfattigdom"	34
2012/C 113/08	Yttrande från Regionkommittén om "Direktivet om omgivningsbuller: Vägen framåt"	40
2012/C 113/09	Yttrande från Regionkommittén om "Modernisering av högre utbildning"	45
2012/C 113/10	Yttrande från Regionkommittén om "Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: En agenda för förändring"	52
2012/C 113/11	Yttrande från Regionkommittén om "Lagstiftningspaket om brottsoffers rättigheter"	56
2012/C 113/12	Yttrande från Regionkommittén om "Att utveckla en europeisk kultur präglad av flernivåstyre: Uppföljning av Regionkommitténs vitbok"	62

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

REGIONKOMMITTÉN

94:E PLENARSESSIONEN DEN 15 OCH 16 FEBRUARI 2012

Regionkommitténs resolution till Europeiska rådets vårmöte 2012 om utkastet till fördrag om stabilitet, samordning och styrning i den ekonomiska och monetära unionen ⁽¹⁾

(2012/C 113/01)

Från PPE-, PSE-, ALDE- och EA-grupperna

Regionkommittén inser med utgångspunkt i Europeiska rådets slutsatser av den 30 januari 2012 att det planerade fördraget om stabilitet, samordning och styrning i den ekonomiska och monetära unionen (nedan: "det nya fördraget") har direkta konsekvenser för de regionala och lokala myndigheterna i EU.

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

I. Om fördraget om stabilitet, samordning och styrning i den ekonomiska och monetära unionen

1. Regionkommittén är **fast besluten att bidra till arbetet med den pågående krisens utmaningar** och stöder insatserna för att utveckla bättre samordning och styrning i den ekonomiska och monetära unionen för att kunna hantera recessionen och statsskuldskrisen genom att säkerställa sunda och hållbara offentliga finanser.

2. ReK betonar att striktare budgetdisciplin och en tydlig minskning av skuldnivåerna måste kompletteras med snabba åtgärder för tillväxt och territoriell sammanhållning, sysselsättningsstimulerande åtgärder och satsningar på hållbar sysselsättning för att förutsättningarna ska skapas för en nystart för den europeiska ekonomin och för att säkra det europeiska integrationsprojektets framtid.

3. Regionkommittén beklagar att ett nytt fördrag har utarbetats utanför den befintliga ramen för EU:s primärrätt och att Europaparlamentet har involverats i minsta tänkbara grad i en

process som dominerats av mellanstatliga förhandlingar och frågor som i stor utsträckning redan hade behandlats inom EU-lagstiftningen i enlighet med unionens normala demokratiska förfaranden.

4. **Kommittén står alltjämt fast vid sitt stöd till "gemenskapsmetoden"** som det mest legitima sättet att göra Europeiska unionen till ett gemensamt politiskt område.

5. Vi vill erinra om **EU:s akuta behov av att återvinna medborgarnas förtroende och återställa den ekonomiska tillväxten**, och att samtidigt öka den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen.

6. ReK efterlyser en tydlig hänvisning i det nya fördraget till respekten för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, och anser att de lokala och regionala myndigheternas rättsliga befogenheter i fråga om ekonomisk styrning måste erkännas.

7. Regionkommittén betonar att förslaget från de fördragslutande parterna om en **"gyllene regel"** om balans i den offentliga budgeten inte bara berör de offentliga finanser som centralregeringarna ansvarar för, utan även **får konsekvenser för de regionala och lokala myndigheternas budgetar**.

8. ReK stöder en djupare ekonomisk integration och **större samverkans effekter mellan de regionala, lokala, nationella budgetarna och EU-budgeten**, med hänsyn till de rättsliga befogenheter som de lokala och regionala myndigheterna har på området finansiell autonomi.

⁽¹⁾ Resolutionen utgör ReK:s bidrag till Europeiska rådets vårmöte 2012 och behandlar utkastet till fördrag om stabilitet, samordning och styrning i den ekonomiska och monetära unionen samt uttalandet från Europeiska rådets medlemmar den 30 januari 2012: "Mot tillväxtfrämjande konsolidering och sysselsättningskapande tillväxt".

9. Kommittén ställer sig positiv till tanken på ett oberoende och objektivt europeiskt kreditvärderingsinstitut med syfte att göra kreditvärderingsinstituten mer effektiva, ansvarstagande och tillförlitliga vad avser deras analys av offentliga finanser, bl.a. i fråga om Europas regionala och lokala myndigheters skuldförbindelser. Detta skulle också utgöra en motvikt till de få befintliga kreditvärderingsinstitutens nuvarande dominans och leda till större öppenhet i fråga om kreditvärderingarna.

10. Kommittén uppmanar kommissionen att beakta **tillståndet för de regionala och lokala offentliga finanserna** i sin årliga övervakning av de nationella offentliga finanserna i Europeiska unionen och den årliga tillväxtöversikten, beträffande vilken ReK har rätt att framföra sina synpunkter.

Det nya fördragets och förhandlingsprocessens rättsliga karaktär:

11. Regionkommittén uppmanar **de fördragsslutande parterna att säkerställa förenligheten med EU-lagstiftningen och EU-rättens företrädare** och att införliva innehållet i det nya fördraget i EU-fördragen senast fem år efter det att det träder i kraft.

12. ReK anser att det nya mellanstatliga avtalet inte får innehålla något påföljdssystem som är direkt kopplat till budgetanslagen för EU-politiska åtgärder, t.ex. sammanhållningspolitiken. Vi vill åter erinra om att kommittén motsätter sig alla former av makroekonomiska villkor som kan påverka de regionala och lokala myndigheterna negativt till följd av ekonomiska beslut och budgetavgöranden som fattas av nationella regeringar.

13. Kommittén beklagar att det inte var möjligt att **höra EU-domstolen** om huruvida det planerade internationella avtalet är förenligt med EU-fördragen och respekten för subsidiaritetsprincipen.

14. ReK betonar att många av de åtgärder som föreslås i det nya fördraget redan återfinns i, eller kunde ha antagits som kompletterande åtgärder inom ramen för, det så kallade six-pack, åtgärds paketet som syftar till att stärka stabilitets- och tillväxtpakten.

15. Regionkommittén anser att **ett konvent bör sammankallas** när det nya fördraget har trätt i kraft, i syfte att införliva innehållet i det nya fördraget i EU:s rättsliga ram. Kommittén anser därför att det är av största vikt att **ReK, som är den församling som företräder de regionala och lokala myndigheterna, associeras i denna kommande fördragsändring** i enlighet med det "ordinarie förfarandet".

Rekommendationer från de regionala och lokala myndigheterna i fråga om innehållet i det nya fördraget:

16. Regionkommittén välkomnar målet att utveckla en "allt närmare samordning av den ekonomiska politiken" och pekar åter på de regionala och lokala myndigheternas avgörande roll i den europeiska ekonomin ⁽²⁾. Vi understryker därför följande:

⁽²⁾ T.ex. står de regionala och lokala myndigheterna för två tredjedelar av de totala offentliga investeringarna inom EU.

a) **Det nya fördraget bör innehålla en hänvisning till de lokala och regionala myndigheternas rättsliga befogenheter** i fråga om stora områden inom de offentliga finanserna och ekonomisk styrning, i enlighet med subsidiaritetsprincipen i EU-fördragen.

b) De fördragsslutande parterna bör se till att "planerna för emission av skuldebrev", programmen för ekonomiska partnerskap och åtagandena inom ramen för Europlus-pakten utarbetas i medlemsstaterna **i nära samarbete med de regionala och lokala myndigheterna i form av verkligt flernivåstyre** ⁽³⁾.

c) De regionala och lokala myndigheterna bör höras vid behov före varje EU-toppmöte.

d) **Regionkommittén bör delta i de framtida konferenser som omnämns i det nya fördraget** mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten om den ekonomiska styrningen. **De nationella parlamenten bör uppmanas att rådfråga de berörda regionala parlamenten** och vid behov involvera dem i processen.

e) Bestämmelsen om respekten för de nationella parlamentens ansvarsområden bör utsträckas till att omfatta regionala parlament med lagstiftningsbefogenheter.

f) **De regionala och lokala myndigheterna bör få möjlighet att bidra till utbytet av bästa praxis i fråga om genomgripande reformer av den ekonomiska politiken** och om ett system för att mäta framstegen.

g) De fördragsslutande parterna bör notera att det rättsliga kravet på ett införlivande i nationell lagstiftning av kravet på att centralregeringarnas budgetar ska vara balanserade eller uppvisa överskott ("**budgetbalansregeln**") får stora **budgetkonsekvenser för de lokala och regionala myndigheterna**.

h) De fördragsslutande parterna bör vara medvetna om att införandet av en sådan regel utan att man samtidigt säkerställer flernivåstyre och partnerskapsarrangemang innebär en risk för en ny centraliseringsprocess på nationell nivå genom ökad budgetsamordning "uppifrån och ned" inom medlemsstaterna.

II. Mot tillväxtfrämjande konsolidering och sysselsättningskapande tillväxt

17. Kommittén framhåller att **94,5 % av EU:s budget i princip används till investeringar på nationell, regional och lokal nivå** och understryker behovet av en ökad finanspolitisk och ekonomisk integration samt synergier mellan de regionala, lokala och nationella budgetarna och EU:s budget.

⁽³⁾ Detta kan vara ett rättsligt åtagande efter modell av den planerade europeiska uppförandekoden för genomförandet av partnerskapsprincipen inom regionalpolitiken.

18. Vi vill framhålla **sammanhållningspolitikens** stora mervärde, framför allt dess **hävstångseffekt** när det gäller investeringar i tillväxt och sysselsättning i mindre utvecklade regioner. **Strukturfondernas nuvarande prioriteringar kräver inte någon omorientering utan ett förbättrat förfarande** för att säkerställa en snabbare och effektivare tilldelning och utbetalning av medlen samt en förstärkt kapacitetsuppbyggnad hos mottagarna.

19. Kommittén kräver att alla beslut om omfördelning av outnyttjade strukturfondsmedel måste anpassas till den specifika sociala och ekonomiska situationen i varje enskild region, med hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. I detta sammanhang måste prioriteringarna fastställas av samtliga relevanta partner, inklusive lokala och regionala myndigheter.

20. Kommissionen och centralregeringarna uppmanas att vid en eventuell omfördelning av **medel från sammanhållningsfonden säkerställa att de lokala och regionala myndigheterna till fullo involveras** vid utformning och genomförande av nya politiska insatser för att skapa arbetstillfällen och tillväxt och för att **undvika en åternationalisering av politiken**.

Stimulera sysselsättningen, särskilt för ungdomar

21. Kommittén välkomnar **kommissionens stöd till medlemsstaterna** i syfte att använda outnyttjade strukturfondsmedel på bästa sätt och har för **avsikt att proaktivt bidra till detta initiativ** via politiska rekommendationer och god praxis som utvecklats på regional och lokal nivå när det gäller sysselsättning och utbildning, samt bistå med sin sakkunskap beträffande en optimal användning av strukturfondsmedlen.

22. Kommittén vill framhålla att alla **ytterligare åtgärder i samband med de nationella sysselsättningsplanerna bör antas i partnerskap med de lokala och regionala myndigheterna**. Vi stöder kommissionens förslag om att en ungdomsgaranti, som säkerställer att alla ungdomar arbetar, genomgår vidareutbildning eller deltar i aktiveringsåtgärder inom fyra månader efter avslutad skolgång, ska utgöra kärnan i alla nationella arbetsmarknadsplaner och föreslår att unga människors entreprenörskap ska främjas som en möjlig karriärväg.

23. Vi vill fästa uppmärksamheten vid det potentiella mervärdet hos Progress-programmet för sysselsättning och social solidaritet, förutsatt att programmets budskap framförs på rätt sätt, att det är lättillgängligt för stödmottagarna och att det inriktas mot hållbara, långsiktiga strukturåtgärder.

Fullborda den inre marknaden och främja finansieringen av ekonomin, särskilt de små och medelstora företagen

24. Kommittén välkomnar rådets åtagande att genomföra kommissionens förslag om den inre marknaden så snart som möjligt, särskilt moderniseringen av EU:s lagstiftning för offentlig upphandling i linje med målen i Europa 2020-strategin.

25. Kommittén vill än en gång framhålla **de små och medelstora företagens centrala roll i den regionala och lokala ekonomin** och anser att det är viktigt att man vidtar ytterligare åtgärder för att skapa ett företagsvänligt klimat för små och medelstora företag i Europa, särskilt vad gäller tillgång till riskkapital.

26. Kommittén anser att man bör inrätta **"partnerskap för småföretagsakten"** för att ytterligare främja genomförandet av småföretagsakten på regional nivå. Vi vill **betona** vikten av utmärkelsen "Europeiska entreprenörregioner", som vi lanserade 2010 i form av ett nätverk av regioner som utvecklar skräddarsydda regionala strategier för att stimulera företagande och utnyttja företagens innovativa potential.

27. Kommissionen uppmanas säkerställa att all lagstiftning underkastas omfattande territoriella konsekvensanalyser innan den genomförs.

28. Rek välkomnar kommissionens förslag om en pilotfas för **"Europa 2020-initiativet om projektobligationer"** i samband med genomförandet av Europa 2020-strategin.

III. ReK:s bidrag till Europeiska rådets vårmöte: Dags att övervinna "partnerskapsklyftan" och genomföra Europa 2020-strategin

29. Vi välkomnar Europaparlamentets erkänsla för att den offentliga förvaltningens kvalitet på EU-nivå samt nationell, regional och lokal nivå är en avgörande faktor för konkurrenskraften och produktiviteten, i likhet med ett fungerande utbud av allmännyttiga tjänster.

30. Kommittén understryker att **Europa 2020-strategin bör få en fullvärdig territoriell dimension** och beklagar att behovet av att involvera de lokala och regionala myndigheterna vid genomförandet av de nationella reformprogrammen sällan omnämns i den årliga tillväxtöversikt som kommissionen utarbetar.

31. Vi betonar att ReK:s övervakningsrapporter om Europa 2020 visar på en **"partnerskapsklyfta" i samband med genomförandet av Europa 2020-strategin**, och vi beklagar att de flesta medlemsstaterna har misslyckats med att i god tid involvera regionerna och städerna på ett adekvat och effektivt sätt i utarbetandet av de nationella reformprogrammen.

32. Kommittén erinrar om sitt **förslag om territoriella pakter** som ska antas av varje enskild medlemsstat i syfte att säkerställa flernivåstyrelse och ett partnerskapsbaserat genomförande av de nationella reformprogrammen via ett avtal mellan alla offentliga myndigheter som har juridisk behörighet.

33. Kommissionen uppmanas att omgående föreslå en **europaisk uppförandekod för partnerskapsprincipen i sammanhållningspolitiken**, vilket bör öka effektiviteten i och förbättra styrningen av Europa 2020-strategin.

34. ReK har för avsikt att granska de **landsspecifika rekommendationerna för 2012 som kommissionen utarbetat** samt den årliga tillväxtöversikten för 2013 i syfte att undersöka i vilken utsträckning de lokala och regionala myndigheterna är involverade. Vi uppmanar **rådet att anta landsspecifika rekommendationer beträffande styrningen av strategin.**

35. Regionkommittén uppmanar ordföranden att översända denna resolution till EU-institutionerna och medlemsstaterna.

Bryssel den 16 februari 2012

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

Regionkommitténs resolution om "Situationen för Europa direkt-centren"

(2012/C 113/02)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén betraktar Europa direkt-centren som en viktig beståndsdel i Europeiska unionens kommunikationspolitik. Medborgarnas behov av information om EU-frågorna ökar ständigt, och det finns ett större behov av aktuella förklaringar om EU:s utveckling och åtgärder som riktar sig till alla.

2. Regionkommittén hänvisar till de för närvarande ca 480 Europa direkt-centren, som ofta drivs i kommunal eller regional regi, men som också kan drivas av icke-statliga organisationer.

3. Syftet med Europa direkt är enligt kommittén att dels sprida allmän information om EU och svara på allmänhetens frågor, dels – och i synnerhet – att skapa en positiv bild av EU.

4. ReK rekommenderar att man strävar efter att uppnå detta genom informations- och upplysningsåtgärder, webbplatser, publikationer och samverkan med lokala medier.

5. Kommittén understryker att den decentraliserade strategi som präglar Europa direkt ger möjlighet att förmedla EU-tanken över hela Europa, att gå in på särskilda regionala frågor och därigenom att tillfredsställa detta växande behov av specifik information.

6. Kommittén välkomnar därför uttryckligen Viviane Redings, vice ordförande för Europeiska kommissionen, engagemang för Europa direkt-centrens fortbestånd och uttalade motstånd mot en nedskärning av det hittillsvarande stödet.

7. Vi vill dock peka på att de medel som kommissionen ställer till förfogande för Europa direkt i regel endast täcker en liten del av de verkliga kostnaderna för driften av Europa direkt-centren.

8. Kommittén hänvisar till det avsevärda ekonomiska, personalrelaterade och administrativa engagemang som de regionala och lokala myndigheterna visar när det gäller EU-informationsinsatser.

9. Kommittén är oroad över att den fortsatta driften av Europa direkt-centren ute på fältet äventyras på grund av det allt svårare budgetläget för huvudmännen.

10. Mot bakgrund av den omedelbart förestående upphandlingen för perioden 2013–2016 för Europa direkt-centren fruktar vi att en rad av de hittillsvarande regionala och lokala partnererna inte kommer att kunna fortsätta sitt arbete utan ökade EU-anslag.

11. ReK ser en fara i att detta leder till ett betydande steg tillbaka i kommunikationen med det civila samhället om EU-politiken.

12. Regionkommittén förväntar sig därför en lämplig nivå på EU-stödet som motsvarar den viktiga partnerskapsbaserade uppgiften.

13. ReK understryker att informationsförmedling är en verklig uppgift för EU-institutionerna eftersom förmedling av grundläggande kunskaper om EU:s strukturer och politik i högsta grad ligger i dessa institutioners eget intresse. Detta framgår inte minst av användningen av artikel 49.6 i budgetförordningen som rättslig grund. Arbetet i Europa direkt faller därmed också under kommissionens rambestämmelser av innehållslig och förvaltningsteknisk art. Att också de organ som ansvarat för driften känner sig engagerade i målet om utbildning och information om EU-politiken och därför lämnar avsevärda egna bidrag är i sammanhanget en avgörande faktor för Europa direkt-centrens framgång. Mot den bakgrunden förefaller det rimligt att höja den nuvarande stödnivån.

14. ReK uppmanar kommissionen att avsevärt öka de sammanlagda medel som står till förfogande för Europa direkt, och fördubbla basbeloppet för Europa direkt-centren (från nuvarande 12 000 euro till 24 000 euro).

15. ReK förordar därför att de byråkratiska kraven sänks, så att kapacitet frigörs för arbetet med sakfrågorna. I det sammanhanget borde man i synnerhet förenkla modulsystemet för förvaltning av vissa särskilt avsatta medel.

16. Kommittén understryker än en gång nödvändigheten i att Europa direkt får finnas kvar i samma utsträckning som nu. Detta kräver inte bara bibehållna anslag, utan ökade resurser.

17. Kommittén anser inte att ökad finansiering från tredje part är ett lämpligt sätt att förbättra situationen eftersom det skulle äventyra neutraliteten i informationsspridningen. Dessutom skulle arbetet med att skaffa fram medel i avsevärd eller oacceptabelt hög grad ta den knappa kapaciteten i anspråk i små organ som Europa direkt-centren.

18. Regionkommittén är också kritisk mot ökad offentlig finansiering eftersom förmedling av neutral information om EU-frågor, som redan nämnts, utgör en grundläggande uppgift för EU-institutionerna.

19. Avslutningsvis uppmanar Regionkommittén med eftertryck kommissionen att inte äventyra lyckade och utomordentligt framgångsrika instrument som Europa direkt-centren genom att minska eller begränsa budgetmedlen till nuvarande nivå.

20. Kommittén ger sin ordförande i uppdrag att lägga fram denna resolution för Europeiska rådets ordförande, Europaparlamentet, Europeiska kommissionen samt det danska ordförandeskapet för EU:s råd.

Bryssel den 16 februari 2012

Regionkommitténs
ordförande
Mercedes BRESSO

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

94:E PLENARSESSIONEN DEN 15 OCH 16 FEBRUARI 2012

Yttrande från Regionkommittén om ”Gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner”

(2012/C 113/03)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för beskattning av finansiella transaktioner i EU, något som ReK efterfrågade i sitt arbetsprogram för 2011.
- Kommittén betraktar dessutom införandet av ett europeiskt system för beskattning av finansiella transaktioner som ännu ett viktigt steg för att återställa den demokratiska politikens prerogativ över de allvarliga missförhållandena med avseende på hur de finansiella marknaderna fungerar. Detta är akut nödvändigt.
- Regionkommittén vill framhålla att beskattning av finansiella transaktioner är ett viktigt verktyg för att säkerställa att finanssektorn axlar sin roll när det gäller att uppnå större solidaritet och rättvisa samt hindra spekulation, vilket ReK också har förklarat i sitt yttrande om den fleråriga budgetramen efter 2013.
- Kommittén stöder målsättningen att harmoniseringen ska avse hela EU och anser att man, om detta trots alla ansträngningar inte låter sig göras, snarast bör sträva efter att införa ett europeiskt system för beskattning av finansiella transaktioner genom instrumentet för fördjupat samarbete, och detta borde om möjligt åtminstone omfatta euroområdet.

Föredragande	Ralf CHRISTOFFERS (DE–PSE), Minister för ekonomiska och frågor och Europafrågor i delstaten Brandenburg
Referensdokument	Förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för en skatt på finansiella transaktioner och om ändring av direktiv 2008/7/EG KOM(2011) 594 slutlig

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänt budskap

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens förslag till rådets direktiv om ett gemensamt system för beskattning av finansiella transaktioner i EU, något som ReK efterfrågade i sitt arbetsprogram för 2011.

2. Kommittén ser i detta förslag en stark politisk signal om EU:s vilja och förmåga att hantera utmaningen att på en globaliserad finansmarknad i full utsträckning och på ett hållbart sätt, och till fromma för medlemsstaterna och EU-medborgarna, kunna stärka den potential som finns i de nationella ekonomierna.

3. Kommittén betraktar dessutom införandet av ett europeiskt system för beskattning av finansiella transaktioner som ännu ett viktigt steg för att återställa den demokratiska politikens prerogativ över de allvarliga missförhållandena med avseende på hur de finansiella marknaderna fungerar. Detta är akut nödvändigt.

4. Regionkommittén vill framhålla att beskattning av finansiella transaktioner är ett viktigt verktyg för att säkerställa att finanssektorn axlar sin roll när det gäller att uppnå större solidaritet och rättvisa samt hindra spekulation, vilket ReK också har förklarat i sitt yttrande om den fleråriga budgetramen efter 2013.

5. Kommittén pekar på Europeiska kommissionens konsekvensanalys från september 2011 och de ytterst vga 'Dynamic Stochastic General Equilibrium (DSGE)' -modeller som tillämpas. Kommittén konstaterar att kommissionen inte drar några tydliga slutsatser i sin konsekvensanalys utan håller diskussionen svävande och vag med utrymme för olika alternativ. Kommittén drar slutsatsen att Europeiska kommissionens konsekvensanalys är vinklad och ofullständig och välkomnar kommissionens föresatser att utarbeta en ny konsekvensbedömning.

6. ReK betonar den uppenbara bristen i Storbritanniens stämpelavgiftssystem, i synnerhet när det gäller skyddet mot geografisk omlokalisering av transaktioner och det starka incitamentet att växla till derivat.

Allmän rättslig ram

7. Med tanke på alla de olika skatteåtgärder som de enskilda staterna vidtar utan samordning anser kommittén liksom kommissionen att det krävs en harmonisering på detta område, om

vi vill förhindra en fragmentering av den inre marknaden för finansiella tjänster. Detta är också nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera på detta område och för att undvika att konkurrensen snedvrids.

8. Kommittén välkomnar kommissionens sätt att ta sig an denna harmonisering,

— så att finansinstituten mot bakgrund av den senaste krisen beskattas i rimlig utsträckning i förhållande till andra näringslivssektorer,

— så att det skapas skatteincitament som får aktörerna på de finansiella marknaderna att avstå från transaktioner som inte är önskvärda för ekonomin som helhet så att man bidrar till att förhindra framtida kriser.

9. Kommittén stöder målsättningen att harmoniseringen ska avse hela EU och anser att man, om detta trots alla ansträngningar inte låter sig göras, snarast bör sträva efter att införa ett europeiskt system för beskattning av finansiella transaktioner genom instrumentet för fördjupat samarbete, och detta borde om möjligt åtminstone omfatta euroområdet.

10. Med tanke på hur utomordentligt brådskande det är att ett gemensamt europeiskt system för beskattning av finansiella transaktioner införs, uppmanar kommittén EU:s lagstiftande organ att med all den försiktighet som krävs och med största möjliga politiska ansvars känsla verka för att lagstiftningsförandet slutförs skyndsamt.

11. Kommittén ställer sig positiv till att man inför en skyldighet för kommissionen att regelbundet rapportera om tillämpningen av direktivet, och därmed underkastar detta en fortlöpande och strukturerad granskning. Kommittén beklagar i detta sammanhang att denna rapporteringsskyldighet endast ska gälla gentemot rådet. Det innebär att man inte tar hänsyn till Europaparlamentets roll i det lagstiftningsförande som ska tillämpas för direktivet, som ska antas av rådet tillsammans med Europaparlamentet. Enligt kommittén innebär detta också att Regionkommitténs – som de lokala och regionala myndigheternas församling i EU – och Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs roll nedvärderas. Deras huvuduppgift enligt fördragen är att fungera som rådgivare och stöd för de lagstiftande organen.

12. Regionkommittén framhåller vikten av att man också målinriktat ser till de effekter som införandet av det gemensamma systemet för skatt på finansiella transaktioner kan få på kommunernas och regionernas skatteintäkter.

Föremål och tillämpningsområde för skatten på finansiella transaktioner

13. Kommittén stöder planerna på att knyta skattskyldigheten till den ort där det finansiella institutet har sin hemvist. Detta tillvägagångssätt minskar möjligheterna till skatteundandragande och tar större hänsyn till banden mellan de finansiella marknaderna och den reala ekonomin än om man knyter skattskyldigheten till den ort där transaktionen äger rum. ReK framhåller också att det behövs bestämmelser för att förhindra eller få bukt med försök till skatteundandragande genom omlokaliseringar av företagssäten eller avknoppningar.

14. Regionkommittén föreslår att man i detalj granskar definitionen av såväl "finansiella institutioner" som "finansiella instrument".

15. Kommittén stöder planerna på att ge skatten på finansiella transaktioner ett brett tillämpningsområde, som i princip kommer att sträcka sig över alla transaktioner med alla slags finansiella instrument, inbegripet eventuella substitut och transaktioner på marknaden för icke börsnoterade värdepapper.

16. Kommittén stöder planerna på att undanta primärmarknadstransaktioner från skatten på finansiella transaktioner. Detta innebär nämligen att man minskar skattens oönskade effekter på den reala ekonomin. Kommittén beklagar samtidigt att man inte också undantar den offentliga sektorns transaktioner på sekundärmarknaderna. Detta vore budgetpolitiskt motiverat med tanke på att den offentliga sektorn för en sund ekonomisk förvaltning också måste falla tillbaka på finansiella instrument på sekundärmarknaderna.

17. Kommittén beklagar att inte alla former av valutatransaktioner ska omfattas av skatten på finansiella transaktioner. Härigenom går man nämligen miste om en betydande inkomstkälla och en viktig reglerande effekt. Kommittén anser framför allt att beskattningen av valutatransaktioner inom ramen för en heltäckande skatt på finansiella transaktioner inte strider mot den fria rörligheten för kapital, eftersom skatten på finansiella transaktioner genom sitt breda tillämpningsområde inte skulle slå mot valutahandelns gränsöverskridande karaktär utan bara beskatta den som vilken annan finansiell transaktion som helst.

18. Kommittén anser att endast särskilda kreditinstitut som finansierar den offentliga sektorn bör vara befriade från skatt på finansiella transaktioner.

Skatt på finansiella transaktioner: beskattningsunderlag, struktur och skattesatser

19. Kommittén ställer sig i princip positiv till det tillvägagångssätt som föreslås för att fastställa beskattningsunderlaget, bl.a. att det nominella beloppet fastställs som beskattningsunderlag för derivat. Kommittén anser dock samtidigt att man framför allt behöver klargöra hur man tänker bemöta den reella risken för artificiella sänkningar av de nominella beloppen för komplexa derivat.

20. Kommittén ställer sig positiv till att skattesatserna fastställs som minimiskattesatser. Detta gör det möjligt för medlemsstaterna att fastställa högre skattesatser och innebär därmed att särskild hänsyn tas till subsidiaritetsprincipen. Samtidigt an-

ser kommittén dock att man vid tillämpningen av direktivet noggrant måste undersöka huruvida högre skattesatser från medlemsstaternas sida inte leder till just en sådan skadlig skattekonkurrens mellan medlemsstaterna som direktivet är tänkt att förhindra.

21. Regionkommittén framhåller att alla skattepliktiga finansiella instrument i full utsträckning måste behandlas lika materialrättsligt sett. I samband med detta bör hänsyn tas till faktiska skillnader så att oönskade incitament till undandragande undviks och tillräcklig hänsyn tas till principen om rättvis beskattning. ReK anser därför att man särskilt mot bakgrund av denna aspekt bör ompröva skattesatserna för aktier och obligationer samt för derivat.

Erläggande av skatten på finansiella transaktioner

22. Kommittén ställer sig kritisk till att kommissionen får befogenhet att enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) anta delegerade akter för att fastställa vilka åtgärder medlemsstaterna ska vidta för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande och missbruk. Åtgärder som syftar till att se till att ett direktiv faktiskt genomförs faller i princip inom medlemsstaternas ansvarsområde, och medlemsstaterna ska enligt artikel 291.1 i EUF-fördraget vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra de europeiska rättsakterna. Endast om det krävs enhetliga villkor för genomförandet skulle en sådan överföring av befogenheter till kommissionen vara tillämplig. I detta fall är det dock en genomförandeakt enligt artikel 291 i EUF-fördraget som ska användas enligt fördraget. En mängd frågor av grundläggande betydelse, framför allt när det gäller brottspåföljder, måste dock fortfarande helt och hållet överlåtas åt medlemsstaterna.

23. Kommittén betonar att kommissionen i sin regelbundna rapportering om tillämpningen av direktivet också bör ha en skyldighet att redovisa hur nödvändiga och effektiva de åtgärder är som kommissionen vidtar efter befogenhetsöverföringen.

Användning av intäkterna från skatten på finansiella transaktioner

24. Kommittén förespråkar att skatten på finansiella transaktioner läggs till som en ny kategori i systemet för EU:s egna medel och att intäkterna från denna skatt fördelas mellan EU och de medlemsstater som tar ut skatten enligt en fast fördelningsnyckel. Medlemsstaternas inbetalningar till systemet med egna medel kan därmed minskas i förhållande till storleken på EU:s intäkter inom denna kategori.

Behov av mer långtgående åtgärder

25. Kommittén anser att det inte bara krävs ett europeiskt system för beskattning av finansiella transaktioner utan att det även krävs en mer omfattande reform av ramvillkoren för de finansiella marknaderna i EU som kan motverka deras eventuella negativa effekter på den reala ekonomin.

26. Regionkommittén påpekar att av denna anledning vore det klokt att säkerställa en korrekt insamling och hantering av informationen i anslutning till beskattningen av finansiella transaktioner.

27. Kommittén är övertygad om att det snarast krävs ytterligare åtgärder för att hantera de utmaningar som finns på en fungerande inre marknad och i en fungerande ekonomisk och monetär union med en enhetlig valuta. Dessa åtgärder sträcker sig bortom det finanspolitiska området, via en tydlig förstärkning av den europeiska samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik och finanspolitik till en institutionell förankring av en effektiv ekonomisk styrning på europeisk nivå med tillräcklig demokratisk legitimitet.

28. Regionkommittén anser att det inte bara krävs en europeisk strategi utan även internationellt samordnade insatser. Därför uppmuntrar kommittén EU och medlemsstaterna att på internationell nivå i sina förbindelser med länder utanför EU verka för en översyn av bestämmelserna för de finansiella marknaderna och – framför allt i alla G20-stater – för en heltäckande beskattning av finansiella transaktioner.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

Artikel 1.4 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
d) Transaktioner med medlemsstaternas centralbanker.	d) Transaktioner med <u>medlemsstaterna</u> , medlemsstaternas centralbanker, <u>de regionala eller lokala myndigheterna</u> , <u>andra offentligrättsliga organ i medlemsstaterna eller andra offentligrättsliga institutioner</u> .

Ändringsförslag 2

Artikel 16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Vart femte år och för första gången den 31 december 2016 ska kommissionen till rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, vid behov, ett förslag till ändring av direktivet.	Vart femte år och för första gången den 31 december 2016 ska kommissionen till <u>Europaparlamentet och</u> rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv och, vid behov, ett förslag till ändring av direktivet. <u>Denna rapport ska även översändas till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén för kännedom.</u>
I denna rapport ska kommissionen åtminstone granska skattens effekter för den inre marknadens, finansmarknadernas och den reala ekonomins funktion, samt beakta hur frågan om beskattning av finanssektorn utvecklats på internationell nivå.	I denna rapport ska kommissionen åtminstone granska skattens effekter för den inre marknadens, finansmarknadernas och den reala ekonomins funktion, samt beakta hur frågan om beskattning av finanssektorn utvecklats på internationell nivå. <u>Kommissionen ska dessutom utvärdera de åtgärder som den har vidtagit inom ramen för de befogenheter som den har tilldelats i syfte att värna om ett enhetligt genomförande av direktivet.</u>

Bryssel den 15 februari 2012

Regionkommitténs
ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "Den nya europeiska agendan för integration"

(2012/C 113/04)

REGIONKOMMITTÉN

- konstaterar att ett fullständigt deltagande av invandrarna i det ekonomiska, sociala och politiska livet i de mottagande kommunerna och regionerna är absolut nödvändigt för att man ska uppnå målen om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning enligt Europa 2020-strategin,
- anser att flernivåstyre är den lämpligaste metoden för att uppnå bästa möjliga integration av invandrarna,
- välkomnar kommissionens ståndpunkt att integrationspolitiken måste utvecklas på lokal nivå genom en nedifrån-och-upp-strategi,
- anser att de territoriella utvecklingspakterna utgör en flexibel ram för att genomföra integrationspolitiken, eftersom de gör det möjligt att genomföra åtgärder och tematiska prioriteringar som är lämpliga för varje territoriell enhet och eftersom de kan avspegla ansvarsfördelningen mellan de olika styresnivåerna samt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- välkomnar kommissionens initiativ att införa europeiska integrationsmoduler,
- bedömer det som värdefullt att utforma ett strategiskt partnerskap mellan ReK och kommissionen och europeiska nätverk för kommuner och regioner,
- anser att detta partnerskap skulle kunna skapas genom att man utvecklar ett integrationsnätverk för lokala och regionala myndigheter, där de ansvariga för politikutformningen på alla styresnivåer skulle kunna delta tillsammans med civila samhällsorganisationer. Regionkommittén hoppas också på ett politiskt, ekonomiskt och operativt stöd från Europeiska kommissionen för ett fullständigt genomförande av det strategiska partnerskapet, som skulle kunna införlivas i de befintliga strukturerna och initiativen.

Föredragande	Dimitrios KALOGEROPOULOS (EL-PPE), ledamot av kommunfullmäktigeledamot i Egaleo
Referensdokument	Meddelande från kommissionen – Europeisk agenda för integration av tredjelandsmedborgare COM(2011) 455 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Bakgrund

1. Regionkommittén understryker att invandring är en realitet i alla EU:s medlemsstater och att det är en högaktuell fråga, i synnerhet nu efter den "arabiska våren" som lett till nya människoströmmar mot Europa.

2. ReK konstaterar att ökningen av antalet invandrare under det senaste årtiondet har åtföljts av betydande förändringar av invandrarkategorierna samt av migrationsströmmarnas struktur och sammansättning.

3. ReK betonar att integrationsstrategierna är ouplösligt förknippade med den europeiska invandringspolitiken, och att den för att vara effektiv måste vara enhetlig och kopplas till stöd till utvecklingsinitiativ i invandrarnas ursprungsländer och de länder de passerar igenom.

4. ReK menar att den ökade invandringen gör att det finns ett akut behov av en effektiv politik för social, ekonomisk och kulturell integration av legala invandrare från tredje land.

5. Kommittén anser att integration av invandrare främst faller inom medlemsstaternas behörighetsområde. De nationella, regionala och lokala myndigheterna har till uppgift att genomföra integrationspolitiken på områden som utbildning, hälsa, bostäder och arbetsmarknad. Enligt Lissabonfördraget ska EU:s roll i politiken för integration av tredjelandsmedborgare stärkas, men det föreskrivs ingen harmonisering av lagstiftningen eller andra regelverk i medlemsstaterna.

6. Kommittén understryker att det i såväl de elva gemensamma grundprinciper som rådet antog 2004 som i den gemensamma agendan för integration (offentliggjord av kommissionen 2005) fastslås att integration av tredjelandsmedborgare är en dynamisk dubbelriktad process med en ömsesidig anpassning både från invandrarnas sida och från invånarna i medlemsstaterna.

7. ReK erinrar om att det vid den tredje ministerkonferensen om integration, som hölls i november 2008 i Vichy, framhövdes att de lokala och regionala myndigheterna måste delta i utformningen, tillämpningen och utvärderingen av integrationspolitiken och att de spelar en grundläggande roll för att integrera invandrarna i lokalsamhällena.

8. I slutsatserna från ministerkonferensen om integration som ägde rum i Zaragoza i Spanien i april 2010, lades tonvikten vid behovet av att betona invandringens positiva konsekvenser på EU-nivå och vid att integration och kulturella skillnader skulle främjas som drivkrafter för tillväxt och social sammanhållning.

9. ReK konstaterar att EU under de senaste åren har skapat en rad användbara verktyg, som gör det möjligt för medlemsstaterna att bättre utforma sin integrationspolitik och vidta framgångsrika åtgärder. Europeiska fonden för integration har inrättats, och även Europeiskt integrationsforum. Detta forum träffas regelbundet och gör det möjligt för det civila samhällets aktörer och invandrarorganisationerna att delta i den politiska diskussionen. Dessutom har en europeisk webbplats med en mängd upplysningar om integration tagits i bruk, och tre handledningar som innehåller användbara exempel och bästa metoder har sammanställts.

10. ReK anser att det samråd som kommittén genomfört har kommit till god användning och gläder sig över att Europeiska kommissionen vid utarbetandet av den nya europeiska agendan för integration har tagit hänsyn till de förslag som det ledde fram till ⁽¹⁾.

11. Kommittén konstaterar att Europeiska kommissionen i den nya europeiska agendan för integration av tredjelandsmedborgare betraktar integration som en fortlöpande process som utgör ett gemensamt ansvar för de olika styresnivåerna och som kräver kontinuerliga insatser och ständigt samarbete mellan de involverade aktörerna för att målen ska kunna uppnås.

12. ReK vill påpeka att detta yttrande baserar sig på den ram som fastställdes i ReK:s initiativytrande "De lokala och regionala myndigheterna som drivkraft för integrationspolitiken", och dess syfte är att utgöra ReK:s svar på de framtida utmaningarna och att lyfta fram de lokala och regionala myndigheternas bidrag när det gäller att utforma och tillämpa integrationspolitiken för legala invandrare från tredje land. Yttrandet innehåller dessutom ReK:s åsikter om hur man ska bygga upp ett strategiskt partnerskap mellan kommittén och Europeiska kommissionen.

Grundprinciper

13. Regionkommittén anser att integration ska ses som resultatet av en process som gör det möjligt för medborgare från tredje land att fungera i samhället utan stödsatser utifrån och att åtnjuta en samhällsställning som är jämställd med den position som infödda medborgare och EU-medborgare har.

⁽¹⁾ CdR 261/2011.

14. Kommittén understryker att integration är en process som växer fram mellan två parter och som kräver ömsesidigt engagemang och för med sig rättigheter och skyldigheter både för mottagarlandet och för invandrarna. Processen förutsätter både att invandrarna vill ta på sig ansvaret för att bli en del av mottagarsamhället, och att EU-medborgarna vill acceptera invandrarna och låta dem ingå i samhället.

15. ReK understryker att integrationen måste göras synlig och erkännas som en dynamisk och kontinuerlig process, och inte vara ett mellanliggande stadium för att assimilera invandrarna i mottagarsamhället.

16. ReK anser att integrationsinsatser måste vara i linje med grundläggande europeiska värden som respekt för de mänskliga rättigheterna och mångfalden, bekämpande av diskriminering samt främjande av lika möjligheter och tolerans. De måste desutom stämma överens med EU:s grundläggande politik när det gäller sammanhållning, sysselsättning, utveckling, yttre förbindelser samt frihet, säkerhet och rättvisa.

17. ReK anser att tillämpningen av principen om likabehandling i hög grad är avgörande för de demokratiska systemens kvalitet. Den är en av grundstenarna och ett omistligt inslag i EU:s kultur.

Genomförande av integrationspolitiken

18. ReK understryker att ett fullständigt deltagande av invandrarna i det ekonomiska, sociala och politiska livet i de kommuner och regioner som tar emot dem är absolut nödvändigt för att man ska uppnå målen om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning enligt Europa 2020-strategin.

Metoden

19. ReK anser att flernivåstyrelse är den lämpligaste metoden för att uppnå bättre resultat när det gäller integration av invandrarna. Detta arbete måste ske i enlighet med subsidiaritetsprincipen, som reglerar samarbetet mellan EU, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna.

20. Kommittén välkomnar kommissionens ståndpunkt att integrationspolitiken måste utvecklas på lokal nivå genom en nedifrån-och-upp-strategi.

21. ReK anser att det behövs en helhetssyn där man inte bara beaktar de ekonomiska och sociala aspekterna av integrationen, utan även frågor som rör politisk och religiös mångfald, medborgarskap, politiska rättigheter och de legala invandrararnas deltagande i samhället och i det politiska livet.

22. ReK framhåller behovet av ett integrerat synsätt och anser att de insatser som syftar till att integrera invandrarna omfattar ett brett politiskt spektrum, t.ex. utbildning, sysselsättning, socialpolitik, folkhälsa samt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning.

23. ReK anser att det krävs en gemensam strategi med deltagande av alla berörda parter på lokal, regional, nationell och

europaisk nivå om man ska nå resultat. Det behövs engagemang från EU:s ansvariga organ, nationella, regionala och lokala myndigheter, icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter och representanter för det civila samhället – inbegripet nyanlända invandrare och invandrare som redan är etablerade i första och andra generationen – samt från alla andra parter som arbetar aktivt inom idrotten och kulturen och för social sammanhållning.

24. Kommittén anser att man även i fortsättningen måste vidta åtgärder riktade till alla invandrare, och understryker att det vore fel om integrationspolitiken endast skulle rikta sig till de nyanlända invandrarna i kommunerna och regionerna. Integrationsinsatserna måste rikta sig även till invandrare i andra eller till och med tredje generationen, eftersom detta är nödvändigt för att på ett effektivt sätt bekämpa diskriminering.

25. Kommittén vill erinra om den betydelse som lokala och regionala myndigheter fäster vid att se till att det råder likabehandling av invandrare, så att de har lika tillgång till arbetsmarknaden, kollektiva nyttigheter samt hälso- och sjukvårdstjänster. Detta är en nödvändig förutsättning för att bekämpa diskriminering, rasism och främlingsfientlighet.

26. Kommittén påminner om att man vid utformningen av integrationspolitiken måste ta hänsyn till de särdrag och särskilda behov som vissa utsatta grupper av tredjelandsmedborgare har. Det gäller bland annat personer som sökt eller beviljats internationellt skydd, underåriga utan medföljande vuxen, invandrarkvinnor, äldre, funktionshindrade och personer som hör till andra utsatta grupper, t.ex. romer.

27. ReK påminner dock om att även EU-medborgare som bosätter sig och arbetar i en annan medlemsstat kan behöva integrationsfrämjande tjänster, t.ex. möjlighet till språkstudier.

Verktyg och tillvägagångssätt

28. ReK stöder åtgärder som underlättar invandrararnas inträde på arbetsmarknaden och förvärvande av yrkeskunskaper. En grundläggande faktor för att invandrarna på ett smidigt sätt ska kunna införlivas i mottagarsamhällena är att de kan hitta ett arbete.

29. ReK understryker att utbildning – och i synnerhet utbildning i mottagarlandets språk – är viktigt för att uppnå integration, samtidigt som rätten att lära sig sitt modersmål ska finnas kvar.

30. Kommittén anser att utbildningen av invandrarbarn måste vara en prioritering och ser mycket positivt på att mångfald uppmuntras i de nationella utbildningssystemen. För att stärka mångfalden inom utbildningssystemen uppmanar ReK medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att utreda om man kan rekrytera lärare från invandrarländerna. Kommittén hoppas att utbildningen på detta sätt ska fungera som en kulturell brygga mellan mottagarsamhället och tredjelandsmedborgarna och att den parallellt ska bli en drivkraft för ett produktivt och sammanhållet samhälle.

31. ReK stöder de insatser som görs för att erkänna och godkänna den utbildning och kompetens som invandrarna har förvärvat i sina ursprungsländer. På detta sätt underlättas invandrarernas inträde på arbetsmarknaden, och deras möjligheter att få tillgång till utbildnings- och yrkesutbildningssystemen i mottagarländerna ökar.

32. ReK understryker att främjande av lika möjligheter för invandrarna i utbildningssystemet och på arbetsmarknaden är det bästa sättet att undvika social utestängning. Kommittén anser att positiva framtidsutsikter som innebär att man får en jämlik ställning i mottagarsamhället är det bästa sättet att förebygga de våldsyttringar som många europeiska städer har upplevt.

33. Det är viktigt att invandrarna aktivt deltar i mottagarsamhällets strukturer och institutioner och att ett fullständigt och obehindrat deltagande i politiska livet på lokal och regional nivå på ett avgörande sätt bidrar till att skapa ett klimat av ömsesidigt förtroende mellan invandrarna och mottagarsamhället.

34. ReK understryker att man bör lägga särskild vikt vid invandrade kvinnor, dels för att de spelar en avgörande roll för barnens utbildning och när det gäller att skapa kulturella förebilder, dels för att de är mest utsatta för socialt utanförskap, våld och diskriminering.

35. ReK anser att den interkulturella dialogen är en fråga av stor betydelse för integrationen och att de lokala och regionala myndigheterna måste fortsätta att ta initiativ för att främja denna dialog. Kommittén menar att bättre kunskaper om invandrarernas kultur på ett effektivt sätt bidrar till att motverka rasism och främlingsfientlighet.

36. ReK betonar att massmedia har en mycket viktig roll för att göra allmänheten medveten om invandringens roll, och för att begränsa marginalisering, rasism och främlingsfientlighet.

37. Kommittén håller med kommissionen om att man måste erkänna den yttre dimensionen av invandringens politik och konstaterar att det behövs samarbete med invandrarernas ursprungsländer i samband med integrationsförberedande åtgärder.

Innovativa verktyg

38. De territoriella utvecklingspakterna utgör en flexibel ram för att genomföra integrationspolitiken, eftersom de gör det möjligt att genomföra åtgärder och tematiska prioriteringar som är lämpliga för varje territoriell enhet och eftersom de kan beakta de konstitutionella bestämmelserna i varje medlemsstat, ansvarsfördelningen mellan de olika styresnivåerna samt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

39. Kommittén välkomnar kommissionens initiativ att skapa "europeiska integrationsmoduler". Vi tror att de kommer att bidra till spridningen av bra metoder och bli ytterligare ett flexibelt verktyg för att utforma den nationella, regionala och lokala integrationspolitiken, som förhoppningsvis kommer att bidra till spridningen av bra metoder och bli ytterligare ett

flexibelt verktyg för att utforma nationella, regionala och lokala integrationsinsatser. Vi hoppas att systematiseringen av den befintliga kunskapen kommer att tjäna de lokala behoven och utnyttjas för att förbättra resultaten.

Lokala och regionala myndigheters bidrag

40. Kommittén välkomnar att man i den nya europeiska agendan framställer integrationen som ett gemensamt ansvar för alla berörda styresnivåer och att man erkänner de lokala och regionala myndigheternas viktiga roll när det gäller att genomföra integrationspolitiken.

41. ReK välkomnar också kommissionens beslut att se till att de lokala och regionala företrädarna kan delta vid fastställandet av integrationsstrategierna inom ramen för EU:s program samt att bättre samordna planeringen av unionens nuvarande budgetmedel och främja åtgärder på lokal nivå.

42. ReK erinrar om att de lokala och regionala myndigheterna spelar en avgörande roll för att skapa de förutsättningar som krävs för att tredjelandsmedborgare ska få tillgång till information och tjänster med avseende på utbildning, hälso- och sjukvård, sysselsättning, bostäder och andra tjänster av offentlig karaktär. De utgör den sammanhållande länk som gör det möjligt för invandrarna att utveckla ett starkt och konstruktivt förhållande till mottagarsamhället. Denna roll innebär merkostnader för kommunerna och regionerna, som ofta blir de som får ta itu med integrationens utmaningar.

43. ReK konstaterar att de lokala och regionala myndigheterna fungerar som tillhandahållare av tjänster och att de samarbetar nära med företag, organisationer och andra styresnivåer för att genomföra integrationspolitiken. Inom ramen för sina ansvarsområden medverkar de till att stärka företagens sociala ansvar på lokal nivå.

44. ReK understryker de lokala och regionala myndigheternas roll när det gäller att utnyttja erfarenheterna inom EU genom att utbyta bästa metoder och sprida resultaten från deltagandet i gemenskapsprogram (t.ex. Clip, Erlaim, Routes, City2City och Eurocities – Integrating Cities) och från de gränsöverskridande regionala nätverkens verksamhet.

45. ReK anser att de lokala och regionala myndigheterna på ett avgörande sätt bidrar till att skapa goda förutsättningar för att tredjelandsmedborgare ska ha tillgång till information och service som rör sysselsättning, utbildning, hälso- och sjukvård, bostäder, kultur och liknande offentligt utbud och därigenom ges möjlighet att bygga upp en stabil förbindelse med mottagarsamhället.

46. Kommittén konstaterar att de lokala och regionala myndigheterna på grund av sin närhet till medborgarna lägger särskild vikt vid samarbete, kommunikation och utbyte av information med medborgarna, invandrarorganisationerna och de icke-statliga organisationerna. På detta sätt bidrar de i väsentlig grad till att utveckla ett klimat präglat av förtroende, till att bevara sammanhållningen i mottagarsamhällen och följaktligen till att visa att invandringen bidrar till utveckling och framsteg.

Resultatuppföljning

47. ReK välkomnar inrättandet av de gemensamma europeiska indikatorer som medlemsstaterna kom överens om i Zaragoza, och anser att de kan bli ett effektivt verktyg för att övervaka och utvärdera integrationspolitiken.

48. Kommittén bedömer att bidraget från Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare till utformningen och genomförandet av integrationspolitiken är särskilt betydelsefullt. Vi erinrar om att trots att de lokala och regionala myndigheterna spelar en viktig roll vid genomförandet av integrationspolitiken så har de hittills inte fått delta aktivt vare sig i fastställandet av de finansiella prioriteringarna eller i utvärderingen av resultaten. Vi anser att ett deltagande från ReK:s sida i bedömningen av resultaten skulle medverka till att utforma mer målinriktade insatser samt till att stödja mer enhetliga integrationsstrategier.

Strategiskt partnerskap med Europeiska kommissionen

49. Kommittén gläder sig över kommissionens ståndpunkt att insatserna på lokal nivå utgör en grundläggande del av integrationsstrategin. Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen och flernivåstyret anser vi att det vore värdefullt med initiativ för att utforma ett strategiskt partnerskap mellan ReK och kommissionen och de europeiska nätverken för kommuner och regioner, i syfte att utnyttja de lokala och regionala myndigheternas viktiga erfarenheter, underlätta utbytet av bästa metoder och åsikter, förenkla och förbättra samordningen av insatserna och uppnå en bredare spridning av resultaten.

Förslag på åtgärder för att uppnå målet

50. Regionkommittén anser att integrationen av invandrare måste vara en grundläggande prioritering för EU och stöder de initiativ som kommissionen har tagit för att formulera förslag, utforma nya verktyg och tillämpa en effektiv politik.

51. Den ekonomiska och demografiska utvecklingen kräver att man utformar en gemensam EU-strategi för att på ett balanserat sätt hantera migrationsströmmarna och främja integrationen.

52. Kommittén ställer sig positiv till att agera gemensamt och att främja samarbete och dialog mellan de aktörer som är involverade i integrationen på lokal, regional, nationell och europeisk nivå.

53. ReK uppmanar medlemsstaterna och de ansvariga regionala myndigheterna att ta initiativ som underlättar bedömningen och erkännandet av invandrarnas yrkesfärdigheter.

54. Kommittén anser att man bör ta fram språkinlärningsprogram som svarar mot behoven hos särskilda invandrargrupper.

55. Vi föreslår att man uppmanar särskilda banbrytande integrationsåtgärder på lokal och regional nivå i syfte att på ett effektivt sätt hantera de demografiska utmaningar som vissa regioner står inför.

56. ReK uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att uppmantra lokala företag att stärka företagens sociala ansvar på lokal nivå.

57. Kommittén uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att tillhandahålla politiskt och ekonomiskt stöd till de lokala och regionala myndigheterna eftersom de spelar en avgörande roll vid tillämpningen av integrationspolitiken.

58. Kommitténs uppfattning är att integrationsprocessen måste börja i ursprungsländerna, och vi föreslår att man ska utnyttja de befintliga initiativen till gränsöverskridande samarbete mellan lokala och regionala myndigheter som befinner sig på var sin sida om EU:s yttre gränser.

59. Regionkommittén föreslår att man ska diskutera frågor om arbetskraftsinvandring och integration under kontakterna mellan företrädare för de lokala och regionala myndigheterna inom ramen för EU:s grannskapspolitik. Av den anledningen anser kommittén att Församlingen för regionala och lokala myndigheter i EU och Medelhavsområdet (Arlem) och den nyinrättade årliga Konferensen för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet (Corleap) är användbara redskap för att fördjupa sig i dessa frågor.

60. Integrationsinsatserna måste gälla både de tillfälliga och de cirkulära migranterna. Vi vill dock erinra om att cirkulär migration inte kan ersätta invandring av permanent karaktär och vi föreslår att man ska utreda om de lokala och regionala myndigheterna, både i ursprungsländerna och i mottagarländerna, har möjlighet att delta i partnerskapen för rörlighet och i förhandlingarna om dem.

61. ReK uppmanar sitt krav på att de lokala och regionala myndigheterna ska delta aktivt på ett tidigt stadium i utformningen av integrationsstrategierna och under hela deras tillämpningsperiod.

62. ReK begär att få delta vid fastställandet av prioriteringarna för unionens budgetmedel vad gäller integration och vid utvärderingen av resultaten av integrationsprogrammen.

63. Kommittén är positivt inställd till bildandet av migrations- och asylfonden och begär att man ska avsätta de medel som behövs så att den får tillräcklig finansiering och väsentligen kan förstärka integrationen av invandrarna på lokal och regional nivå, inbegripet finansiering av projekt på regional nivå. Vad gäller den mer allmänna utgiftsramen på området för inrikes frågor understryker kommittén att man måste säkerställa en noggrann balans, å ena sidan när det gäller den del av utgifterna som avser säkerhet och gränser, och å andra sidan utgifterna på områden som integration av invandrare och mottagningsförhållanden för asylsökande, områden där de lokala och regionala myndigheterna kan ge ett tydligt mervärde.

64. ReK vill spela en mer aktiv roll i samordningen av insatserna på EU-nivå. Av denna anledning begär kommittén att som företrädare för de lokala och regionala myndigheterna regelbundet få delta i de europeiska ministerkonferenserna om

integration. Vi föreslår också att kommittén ska få en utökad närvaro vid överläggningarna inom integrationsforumet och är fast beslutna att ta på oss en central roll vid främjandet av "territoriella pakter".

65. Kommittén är villig att medverka till skapandet av ett EU-täckande system för uppföljning av integrationsframstegen, där gemensamma indikatorer används.

66. Vi anser att tillämpningen av nya verktyg, t.ex. de territoriella pakterna, måste underlättas och att finansieringen av dem ska ske via strukturfonderna och de tematiska finansieringsformerna under den nya programperioden.

67. Regionkommittén föreslår att man inrättar ett pris för integration av medborgare från tredje land och att detta delas ut till enskilda invandrare eller aktörer i integrationsprocessen

(lokala eller regionala myndigheter, företag, organisationer, sammanslutningar, stiftelser etc.). Detta initiativ skulle kunna ingå i de evenemang som redan finns, t.ex. FN:s internationella invandrardag.

68. Kommittén vill ingå ett strategiskt partnerskap med Europeiska kommissionen och med de europeiska nätverken för kommuner och regioner i syfte att underlätta integrationen av invandrare och främja en effektiv politik. Detta partnerskap skulle kunna befästas genom ett integrationsnätverk för lokala och regionala myndigheter, där de ansvariga för utformningen av politiken på alla styresnivåer skulle kunna delta tillsammans med organisationer från det civila samhället. ReK hoppas på ett politiskt, ekonomiskt och operativt stöd från Europeiska kommissionen för ett fullständigt genomförande av det strategiska partnerskapet och anser att det skulle kunna införlivas i ramen för de redan befintliga strukturerna och initiativen.

Bryssel den 15 februari 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "Framtiden för programmet Europeisk kulturhuvudstad"

(2012/C 113/05)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Europeisk kulturhuvudstad är ett viktigt evenemang som lyfter fram de europeiska kulturernas rikedom, mångfald och gemensamma drag. Programmet har särskilt bidragit till att skapa en europeisk identitet under en period av snabb kulturell utvidgning för Europeiska unionen.
- Genom att utmärkelsen blivit allt mer prestigefylld har kulturen också fått en viktig plats på den politiska dagordningen i medlemsstaterna, regionerna och kommunerna.
- Regionkommittén framhåller återigen att konceptet interkulturell dialog tillsammans med social och territoriell sammanhållning kan bidra till att förankra privatlivets, det sociala livets och samhällslivets grundläggande värderingar som solidaritet, ansvar, tolerans och respekt. Det kan också främja förmågan hos enskilda individer och grupper från en annan kulturell bakgrund att kommunicera med varandra och att leva tillsammans i solidaritet.
- Städer som blivit utsedda till Europeisk kulturhuvudstad har fått en betydligt starkare kultursektor och en varaktig ökning vad gäller deltagande i kulturlivet, särskilt bland unga människor.
- ReK understryker att kulturhuvudstadsprogrammet måste vara en process som innebär utveckling för lokalbefolkningen genom utbildningsprogram, deltagande i verksamhet och ökad medvetenhet om lokala frågor och EU-frågor.

Föredragande Anton ROMBOUITS (NL-PPE), borgmästare i 's-Hertogenbosch

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmän bakgrund

1. Regionkommittén ser positivt på att kommissionen håller på att utarbeta en ny rättslig ram för evenemanget Europeisk kulturhuvudstad och att man har anordnat ett samråd på nätet och ett offentligt möte under 2010–2011. Kommittén upprepar sitt åtagande att bidra till diskussionerna som framfördes i yttrandet om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av beslut 1419/1999/EG av den 25 maj 1999 om att inrätta en gemenskapsåtgärd för evenemanget 'Europeisk kulturhuvudstad' för åren 2005 till 2019" ⁽¹⁾.

2. ReK anser att det är viktigt att programmet Europeisk kulturhuvudstad fortsätter efter 2019.

3. Europeisk kulturhuvudstad är ett viktigt evenemang som lyfter fram de europeiska kulturernas rikedom, mångfald och gemensamma drag. Programmet har särskilt bidragit till att skapa en europeisk identitet under en period av snabb kulturell utvidgning för Europeiska unionen.

4. Genom att utmärkelsen blivit allt mer prestigefylld har kulturen också fått en viktig plats på den politiska dagordningen i medlemsstaterna, regionerna och kommunerna. Forskning och investeringar i kultur är dessutom viktiga för att skapa välbefinnande och social sammanhållning, både i kommuner och regioner och på nationell och europeisk nivå.

5. Genom att unga människor får möjlighet att delta i olika kulturevenemang kan de vidga sina vyer och komma över sin rädsla för och sina fördomar om det som är främmande och okänt för dem, vilket bidrar till en mångkulturell dialog.

6. Regionkommittén framhåller återigen att konceptet interkulturell dialog tillsammans med social och territoriell sammanhållning kan bidra till att förankra privatlivets, det sociala livets och samhällslivets grundläggande värderingar som solidaritet, ansvar, tolerans, respekt, strävan efter sociala framsteg och förståelse för social och kulturell mångfald. Det kan också främja förmågan hos enskilda individer och grupper från en annan kulturell bakgrund att kommunicera med varandra och att leva tillsammans i solidaritet ⁽²⁾.

7. Programmet Europeisk kulturhuvudstad har fått omfattande ekonomiska, sociala och kulturella effekter. Utmärkelsen har kraftigt stimulerat den kreativa sektorn, som i sig spelar en viktig ekonomisk roll i Europa och fungerar som en ekonomisk drivkraft för andra sektorer.

8. Städer som blivit utsedda till Europeisk kulturhuvudstad har fått en betydligt starkare kultursektor och en varaktig ökning vad gäller deltagande i kulturlivet, särskilt bland unga människor.

9. De lokala och regionala myndigheterna är de som har bäst förståelse för den verklighet och de villkor som (kandidater till) kulturhuvudstadsutmärkelsen står inför, och de som har bäst möjligheter att bidra till utformningen och genomförandet av programmet i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Dessutom har lokala och regionala myndigheter i de flesta medlemsstater ett direkt ansvar för att kulturevenemang organiseras och genomförs på ett bra sätt, och därigenom har de skaffat sig omfattande kunskaper och erfarenheter som kan bidra till att ta fram nyskapande och kreativa strategier.

Rekommendationer

A. Ett fortsatt och intensifierat genomförande av kulturhuvudstadsprogrammet

10. ReK delar kommissionens slutsats att utnämningen till Europeisk kulturhuvudstad fortfarande värderas högt samt genererar omfattande kulturprogram och betydande effekter ⁽³⁾. Kommittén vill därför att initiativet ska finnas kvar och fortsätta främja medborgarnas deltagande och den långsiktiga utvecklingen. Vi framhåller att konceptet Europeisk kulturhuvudstad efter 2019 bör sträva mot en balanserad syn på kultur, och att kulturen inte bara bör stödjas som ett sätt att leverera konkret och mätbar avkastning på investeringar, utan också för sitt egenvärde.

11. ReK menar att programmet Europeisk kulturhuvudstad kan bidra till att skapa framtidens Europa. Tendenser som nationalism, individualism och konsumism kräver liksom den sammanfallande sociala infrastrukturen uppmärksamhet. Globalisering, ökad rörlighet och öppna gränser vidgar vår världsbild. Européer är också "världsmedborgare", men samtidigt finns det ett behov av att skydda och bevara människors egen lokala kultur. Europa måste ge den lokala kulturen möjlighet att blomstra samtidigt som en inkluderande europeisk identitet utvecklas. Industriell, social och miljömässig innovation är helt avgörande för att Europas konkurrenskraft ska kunna stärkas, vilket kommer att bidra till att också stärka den territoriella sammanhållningen.

12. Kulturhuvudstadsprogrammet måste basera sig på den lokala och regionala kulturscenen, och därför är det viktigt att medborgarna och alla offentliga och privata aktörer som är verksamma i området deltar i alla olika faser av projektet. ReK understryker att kulturhuvudstadsprogrammet måste vara en process som innebär utveckling för lokalbefolkningen

⁽¹⁾ CdR 393/2003 fin.

⁽²⁾ CdR 251/2008 fin.

⁽³⁾ Utvärdering av 2010 års europeiska kulturhuvudstäder (Essen för Ruhrområdet, Pécs och Istanbul), COM(2011) 921 final.

genom utbildningsprogram, deltagande i verksamhet och ökad medvetenhet om lokala frågor och EU-frågor. De europeiska kulturhuvudstäderna bör involveras i högre grad i insatser och initiativ som EU genomför inom ramen för kulturprogram nu och i framtiden. De bör även stegvis kunna omfattas av tillämpningsområdena för dessa kulturprogram.

13. Programmet Europeisk kulturhuvudstad har visat sig vara effektivt när det gäller att utveckla program som stimulerar integration och interkulturell dialog, och många tidigare kulturhuvudstadsevenemang har genomförts i städer med problem som rör social sammanhållning och integrering. Tillgång till kultur är en viktig faktor för att skapa ökat ansvar och aktivare medborgare, individuell och kollektiv välfärd, social rörlighet, solidaritet etc. Med detta i åtanke måste kärnan i kulturhuvudstadsprogrammet vara medborgarna och det civila samhället.

14. Kommittén betonar återigen att kultursektorn i stor utsträckning bidrar till genomförandet av målen i Europa 2020-strategin. ReK påminner också om de enorma möjligheter som kulturturismen innebär för den ekonomiska utvecklingen i många regioner. Kommittén varnar dock för en ensidig betoning av kulturens snävt ekonomiska betydelse. Lika viktigt är kulturens betydelse för att skapa en god och dynamisk livsmiljö, som är en förutsättning för utveckling⁽⁴⁾.

15. Regionkommittén ställer sig bakom förslaget om att fortsätta programmet Europeisk kulturhuvudstad efter 2019 och föreslår att det ska breddas så att det mer kan inriktas på att söka efter och hitta europeernas mångsidiga kulturella identitet/identiteter. Programmet innehåll bör därför vara mer öppet för andra icke-europeiska kulturer och partner för att på ett ännu effektivare sätt lyfta fram de europeiska kulturernas värde och rikedom.

B. Ett flerårigt perspektiv

16. Kulturhuvudstadsevenemanget har under de senaste 25 åren utvecklats från en sommarfestival till ett kulturevenemang som pågår under hela året och som innebär en viktig kulturell, social och ekonomisk utveckling. Vissa städer har utvidgat programmet till att omfatta ett antal år före och efter evenemanget. Denna strategi har visat sig mycket framgångsrik när det gäller att uppmuntra lokalbefolkningen att delta i det egentliga kulturhuvudstadsåret, stimulera den kulturella utvecklingen och deltagandet i kulturlivet samt skapa internationell uppmärksamhet och internationellt samarbete.

17. Kommittén betonar återigen att det fleråriga perspektivet har visat sig framgångsrikt eftersom det bidrar till att befästa de positiva resultat som uppnåtts i staden eller regionen liksom de

nya (europeiska) nätverk som har skapats i samband med kulturhuvudstadsutmärkelsen. En sådan strategi bidrar också, särskilt i dessa tider av budgetåstramningar, till att investeringar i kultur finns med på den politiska dagordningen på lång sikt. Det nuvarande kriteriet "stad och medborgare" innebär att evenemangets resultat måste vara varaktiga och utgöra en del av den kulturella och sociala utvecklingen på lång sikt. Majoriteten av de europeiska kulturhuvudstäderna fokuserar emellertid fortfarande på att anordna kulturevenemang under året. Därför vore det positivt om de nuvarande, tidigare och framtida kulturhuvudstäderna ingår i ett mer strukturerat samarbete.

18. Regionkommittén anser fortfarande att städerna bör betrakta evenemanget som en del av en långsiktig kulturutvecklingsstrategi för att främja ett mer hållbart synsätt när det gäller kulturell utveckling och att de bör ta tillvara effekterna av kulturhuvudstadsåret och främja de spår det sätter i städerna, vilket framfördes i yttrandet om "Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om att inrätta en gemenskapsåtgärd för evenemanget Europeisk kulturhuvudstad för åren 2007 till 2019". För att utveckla strategin på längre sikt och därmed möta de nya utmaningarna på lokal och regional nivå är det nödvändigt att utforma och vidareutveckla en samstämmig kulturpolitik på medellång och lång sikt. Detta kan endast uppnås om det finns en tydlig politisk vilja och om de offentliga och privata samhällsaktörerna deltar fullt ut.

19. Kommittén konstaterar att utmärkelsen Europeisk kulturhuvudstad tilldelas för ett bestämt år och betonar vikten av att sätta in aktiviteterna i ett flerårigt perspektiv och låta dem ingå i en långsiktig strategi för kulturell, ekonomisk och social utveckling samt fysisk planering.

20. Kommittén betonar att medlemsstaterna måste fästa nödvändig uppmärksamhet vid genomförandet av det europeiska kulturhuvudstadsprojektet och framför allt säkerställa att det är bärkraftigt på lång sikt. Den berörda medlemsstaten bör ge varje enskilt kulturhuvudstadsprojekt det stöd som krävs och integrera projektet i medlemsstatens långsiktiga politik och strategi.

C. Uppmuntra deltagande från den omgivande regionens sida

21. Programmet Europeisk kulturhuvudstad har också utvecklats vad gäller typen av städer och regioner som deltar. I början valde medlemsstaterna i allmänhet huvudstäder eller andra större städer. Under årens lopp har utmärkelsen emellertid allt oftare tilldelats mindre städer ("andrastäder" eller regionala kulturcentrum). Kandidatstädernas allt mindre storlek gjorde det alltmer nödvändigt att den omgivande regionen deltog. Städer är mötesplatser och centrum för handel, näringsliv, utbildning och styrande organ. De är belägna i hjärtat av en region vars karaktär de avspeglar. Denna insikt ledde till att en regional dimension har ingått i programmet sedan 2007. Kommittén

⁽⁴⁾ CdR 172/2007 fin.

betonar därför mervärdet av att främja en regional strategi för kulturhuvudstadsutmärkelsen, inklusive ett övervägande av en utnämning på regional nivå, med regionen som primärt kulturellt fokus och under ansvar av huvudstaden i regionen.

22. Kommittén understryker att kandidatstäderna hädanefter i ännu högre grad bör uppmanas att involvera den omgivande regionen – eller t.o.m. euroregionen om det rör sig om städer som ligger vid gränser – i kulturhuvudstadsprogrammet genom att de ingår partnerskapsavtal som säkerställer det gemensamma arbetet i initiativets alla faser. Det är viktigt att ha ett stabilt styresystem som garanterar långsiktigheten i de politiska och ekonomiska åtagandena. Ett starkt stöd över partigränserna, inklusive en garanterad budget, konstnärlig frihet och medborgardeltagande bör vara huvudfaktorer i styresystemet.

23. ReK vill lyfta fram nätverkens och de kreativa städernas avgörande betydelse inom ramen för ett öppet och innovativt ekosystem i moderna ekonomier, där städer, regioner, universitet, forskningsinstitut och företag i allt större utsträckning samarbetar med varandra i strategiska frågor för att uppnå stordriftsfördelar, skapa "spill-over"-effekter i form av kunskap och samordna infrastrukturplaneringen. Lokala och regionala myndigheter bör aktivt delta i utarbetandet av ramlagstiftning och finansieringsprogram.

24. Kommittén vill återigen betona vikten av kulturhuvudstadsevenemangets europeiska dimension.⁽⁵⁾ ReK instämmer i att programmet syftar till att främja samarbete i Europa, lyfta fram den europeiska kulturens rikedom och engagera och involvera medborgarna. Kommittén uppmanar att man genom att uppmuntra de omgivande områdenas aktiva deltagande i programmet skulle kunna bidra till detta mål och se till att de positiva effekterna sprids i ett (större) regionalt sammanhang.

25. ReK uppmanar återigen kommissionen att uppmärksamt iaktta, analysera och främja den senaste utvecklingen inom det europeiska kulturhuvudstadsprogrammet. Kommissionen bör då den utarbetar sina program beakta den kulturella potentialen i partnerskapen mellan städer och regioner eftersom den är av stor betydelse för hela samhället, samt ta fasta på ny utveckling av hög kvalitet⁽⁶⁾.

D. Främjande av deltagande i den första urvalsomgången

26. Programmet Europeisk kulturhuvudstad är ett av de mest framgångsrika EU-programmen genom att det ger värdstaden och den omkringliggande regionen – och även kandidatstäderna – en unik möjlighet att ta ett stort kulturellt, socialt och ekonomiskt steg framåt och under några få år åstadkomma förändringar som annars brukar ta en generation.

27. Kommittén anser därför att en lång rad städer bör stimuleras att delta i urvalet till utmärkelsen kulturhuvudstad. Er-

farenheterna från de senaste åren visar att enbart en ansökan om att bli kulturhuvudstad får positiva effekter på kandidatsstäderna i form av ekonomiska sidoeffekter och på städernas framtoning. Konkurrens om utmärkelsen skapar också nya (internationella) nätverk och förbättrat samarbete mellan partnerna inom en region.

28. Kommittén är medveten om de problem som har uppstått för medlemsstaterna och det europeiska jurysystemet eftersom de måste hantera allt fler ansökande städer, växande ansökningskostnader och organisatoriska problem i samband med urvalsprocessen. Kommittén uppmanar kommissionen att se positivt på det växande antalet kandidaturer och anpassa urvalsprocessen efter 2019 mot bakgrund av det höga ansökningsantalet.

29. Kommittén understryker att Europeiska kommissionen, medlemsstaterna och kandidatstäderna bör samarbeta i nära partnerskap i syfte att öka allmänhetens medvetenhet om utmärkelsen i städerna och regionerna. Kommissionen bör fortsätta att utveckla varumärkesvärdet i kulturhuvudstadstiteln och medlemsstaterna bör offentliggöra tävlingen på bred nationell nivå. Städerna har ett särskilt ansvar för att använda sin direkta kontakt med medborgarna i syfte att förklara och kommunicera initiativets fördelar. Om medborgarna inte tydligt förstår målen med kulturhuvudstadstiteln är det svårt för en stad att få allmänhetens stöd för sin ansökan. Detta kan få vissa potentiella kandidater att avstå från att ansöka om titeln.

30. Kommittén påpekar att fastare bestämmelser för urvalet vore önskvärt. ReK föreslår att "konkurrensen" utformas på ett sådant sätt att alla städer som ansöker bidrar till den kulturella utvecklingen på EU-nivå samt på nationell och/eller regional nivå. De evenemang som planeras inom ramen för ansökan skulle kunna utformas för att visa hur varje stad eller region skulle kunna bidra till kulturpolitiska mål och skulle också kunna omfatta ett åtagande från alla städer att fortsätta arbetet under åren fram till kulturhuvudstadsåret (oavsett vilken stad som "vinner"). Tydligare bestämmelser för urvalet skulle kunna bidra till att minska motsättningarna mellan städer och regioner och underlätta för kandidatstäderna att bidra till en mer övergripande dagordning på europeisk och nationell nivå. Detta innebär i grunden att främja en sund tanke om att "samarbeta för att konkurrera".

31. Kommittén råder kommissionen att uppmana medlemsstaterna att genom sina nationella myndigheter och institutioner på alla sätt stödja den stad som blivit utsedd till kulturhuvudstad.

E. Urvalsförfarande

32. Kommittén stöder det rotationssystem för medlemsstaterna inom vilket utmärkelsen kulturhuvudstad för närvarande delas ut (sedan 2007) och anser att detta system garanterar att mindre städer och medlemsstater har lika stor chans att få utmärkelsen, trots budgetbegränsningar.

⁽⁵⁾ CdR 393/2003 fin.

⁽⁶⁾ CdR 172/2007 fin.

33. ReK uppmanar kommissionen att överväga att i den nya rättsliga grunden för Europeisk kulturhuvudstad återinföra möjligheten för städer i länder utanför EU att ansöka om utmärkelsen. Erfarenheterna från Istanbul 2010 pekar i denna riktning ⁽⁷⁾.

34. Vi vill återigen understryka att kommitténs företrädare i juryn även i fortsättningen måste vara en av våra valda ledamöter, vilket tidigare har varit allmän praxis. Kommittén anser dock att deltagande i juryn inte ska ses som ett hedersuppdrag, utan att det innebär en avsevärd arbetsbelastning och ett stort ansvar gentemot de ansökande städerna. ReK begär att kommissionen ska bekräfta Regionkommitténs roll i övervakningsgruppen och vill att denna grupp fortsätter att spela en aktiv roll när det gäller att säkerställa att det utvecklas samverkans effekter mellan de utvalda städernas kulturprogram under programmets förberedande fas ⁽⁸⁾. Samtidigt bör man fastställa objektiva bedömningskriterier, som ansökande städer som har fått avslag kan dra lärdom av och som framtida kandidater kan utgå från.

Bryssel den 15 februari 2012

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

⁽⁷⁾ Utvärdering av 2010 års europeiska kulturhuvudstäder (Essen för Ruhrområdet, Pécs och Istanbul), COM(2011) 921 final.

⁽⁸⁾ CdR 251/2005 fin.

Yttrande från Regionkommittén om "Översynen av EGTS-förordningen"

(2012/C 113/06)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén ställer sig positiv till det faktum att Europeiska kommissionens förslag är i linje med förordning (EG) nr 1082/2006 och bidrar till att förbättra förfarandena för att bilda och driva europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS).
- Kriterierna för godkännande av avtalet eller avslag av framställningen om att inrätta en europeisk gruppering för territoriellt samarbete bör tydliggöras.
- Regionkommittén svarar redan för registret över grupperingarna och plattformen för EGTS, och vill gärna se att kommitténs roll stärks och utvidgas till att även omfatta anmälan via EGTS-formuläret och offentliggörandet i EUT.
- Regionkommittén vill fästa Europeiska kommissionens uppmärksamhet på att det är mycket svårt, eller till och med omöjligt, att på förhand i ett avtal upprätta en fullständig förteckning över den europeiska, nationella och regionala lagstiftning som ska tillämpas på EGTS verksamhet.
- Redan bildade europeiska grupperingar för territoriellt samarbete bör kunna dra nytta av den nya förordningens bestämmelser, som är fördelaktigare än bestämmelserna i den nu gällande förordningen 1082/2006 om EGTS.
- Det är viktigt att den typ av företag som kan delta i en europeisk gruppering för territoriellt samarbete utvidgas till att omfatta företag som svarar för förvaltningen av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

Föredragande	Michel DELEBARRE (FR–PSE), borgmästare i Dunkerque
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS) för att förtydliga, förenkla och förbättra bildandet och genomförandet av sådana grupperingar
	COM(2011) 610 final – 2011/0272 (COD)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén ställer sig positiv till det faktum att Europeiska kommissionens förslag är i linje med förordning (EG) nr 1082/2006 och bidrar till att förbättra förfarandena för att bilda och driva europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS).

2. Kommittén ser även positivt på att Europeiska kommissionen lagt sig vinn om att integrera Lissabonfördragets bestämmelser och särskilt målet om territoriell sammanhållning.

3. Vi kan med glädje konstatera att Europeiska kommissionen har beaktat flera rekommendationer i ReK:s tidigare yttranden ⁽¹⁾.

Lägesrapport avseende de europeiska grupperingarna för territoriellt samarbete

4. ReK vill understryka att 25 europeiska grupperingar för territoriellt samarbete har bildats under mindre än fyra år; de omfattar över 550 lokala och regionala myndigheter i över 15 medlemsstater och rör över 22 miljoner européer.

5. Den 1 oktober 2011 hade över hälften av medlemsstaterna godkänt bildandet av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (Belgien, Cypern, Frankrike, Grekland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien Spanien, Tyskland, Ungern och Österrike), vilket ReK betraktar som positivt.

6. Vi vill erinra om att tiotals grupperingar planeras eller håller på att granskas av medlemsstaterna.

7. Inrättandet av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete bör bygga på frivillighet: endast områden och nätverk för vilka bildandet av grupperingar innebär en avgörande fördel använder sig av detta verktyg för att permanenta och formalisera sitt samarbete.

8. Insatserna för europeiskt territoriellt samarbete bör alltid kunna genomföras på grundval av en politisk, teknisk och administrativ samordning av projektets parter, under ledning av en samordnare.

9. ReK vill uppmana Europeiska kommissionen att i större utsträckning betrakta de europeiska grupperingarna för territo-

riellt samarbete som det instrument som företrädesvis bör användas vid genomförandet av den europeiska territoriella samarbetspolitiken, och man bör se till att de bättre integreras i de lagstiftningsåtgärder som rör sammanhållningspolitiken under perioden 2014–2020.

10. Vi vill understryka mångfalden med avseende på partnerskap, uppdrag och insatsområden för de grupperingar som bildats eller håller på att bildas, vilket vittnar om detta samarbetsinstruments stora potential och flexibilitet.

11. En fördel med att använda en europeisk gruppering för territoriellt samarbete i genomförandet av projekt för flernivåstyrning kan vara att dessa erbjuder en möjlighet att sammanföra samtliga behöriga aktörer när det gäller styrningen av ett gränsöverskridande territorium eller en europeisk region.

12. Vi vill framhålla att grupperingarna är mångsidiga och att de har potential att förvalta infrastruktur och tjänster av allmänt ekonomiskt intresse till förmån för EU-medborgarna på områden som sträcker sig över flera medlemsstater.

13. Kommittén beklagar att EGTS – bortsett från i sammanhållningspolitiken – alltför sällan omnämns i unionens sektorspolitik. ReK vill även framhålla att EGTS är ett verktyg som kan användas i anslutning till olika initiativ och anbuds-förfaranden samt för att genomföra Europeiska unionens program, och det är viktigt att betrakta EGTS som en möjlig struktur när det gäller initiativ och anbuds-förfaranden.

14. ReK noterar att EGTS finns med endast i begränsad omfattning i europeisk och nationell lagstiftning.

15. Vi har kartlagt 79 behöriga myndigheter, utsedda av 27 medlemsstater, som tar emot och hanterar ansökningar om att bilda europeiska grupperingar för territoriellt samarbete.

16. Vi konstaterar att frågor om tolkningen av förordning (EG) nr 1082/2006 kan få olika svar av dessa behöriga myndigheter. Som exempel kan nämnas frågan om vilken lagstiftning som gäller anställda vid europeiska grupperingar för territoriellt samarbete eller grupperingar där medlemmarna har ett begränsat ansvar.

17. Vi stöder Europeiska kommissionens slutsatser i rapporten om tillämpningen av förordning (EG) nr 1082/2006 om en europeisk gruppering för territoriellt samarbete (EGTS).

⁽¹⁾ Cdr 308/2007 fin och Cdr 100/2010 fin.

18. Vi är medvetna om att förslaget till förordning bör göra det möjligt att öka grupperingarnas attraktivitet och effektivitet så att de kan föra fram territoriella samarbetsstrategier, samtidigt som det bör begränsa de juridiska och finansiella riskerna för grupperingarnas framtida medlemmar, anställda och kontraktsparter och förbli neutralt med avseende på valet av vilken lagstiftning som ska gälla för EGTS.

19. Vi anser att arbetet inom ReK:s plattform för EGTS^(?) (se www.cor.europa.eu/egtc) bör fullföljas, så att man kan möjliggöra en övervakning av grupperingarna och ett utbyte av bästa praxis och av frågor av gemensamt intresse för de grupperingar som redan finns och de som håller på att bildas samt så att man kan utöka användningen av EGTS i unionens sektorspolitik. ReK vill föreslå att plattformen för EGTS från och med 2014 ska spela en liknande roll som plattformen för stadsutveckling, som föreslogs av kommissionen i dess förslag till förordning om den regionala utvecklingsfonden.

20. Vi vill gärna se att detta arbete ingår i samarbetsavtalet mellan Europeiska kommissionen och Regionkommittén.

21. Kommittén framhåller vikten av att denna särskilda förordning, som inte har någon betydande inverkan på Europeiska unionens budget, antas utan dröjsmål utan att vänta på antagandet av hela lagstiftningspaketet om sammanhållningspolitiken efter 2013. På så sätt kan förordningen träda i kraft så snabbt som möjligt och ge nya impulser till utvecklingen av nya EGTS-projekt inom en säker rättslig ram.

Analys av förslaget till förordning

22. Vi stöder tankegången bakom Europeiska kommissionens förslag som gör det möjligt att anpassa bestämmelserna i förordning (EG) nr 1082/2006 till hur redan befintliga grupperingar fungerar i praktiken och förbättra deras funktion.

23. Dessa förslag gör det möjligt att stärka den europeiska rättsliga grunden för EGTS genom att bidra med enhetliga lösningar på EU-nivå.

24. Vi ser positivt på att målsättningen för grupperingarna och partnerskapen utvidgas, bland annat till att omfatta offentliga företag i enlighet med direktiv 2004/17/EG.

25. Mot denna bakgrund vill vi föreslå att den typ av företag som kan delta i en europeisk gruppering för territoriellt samarbete utvidgas till att omfatta företag som svarar för förvaltningen av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt definitionen i beslutet⁽³⁾ om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt⁽⁴⁾.

⁽²⁾ 127:e sammanträdet för Regionkommitténs presidium, 26 januari 2011, punkt 6. Ref. CdR 397/2010.

⁽³⁾ C(2011) 9380 final, antogs den 20 december 2011.

⁽⁴⁾ Artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som beviljas företag som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.

26. Vi stöder Europeiska kommissionen i dess förslag till förenkling av förfarandet för att inrätta europeiska grupperingar för territoriellt samarbete, som grundas på att avtalet godkänns inom en tvingande frist på sex månader.

27. Kommittén anser att uppmjukningen av reglerna om överensstämmelse mellan grupperingarnas uppdrag och medlemmarnas behörighet kommer att bidra till att nya former av flernivåstyrning uppstår.

28. Vi vill i sammanhanget föreslå att kriterierna för godkännande av avtalet eller avslag av framställningen om att inrätta en europeisk gruppering för territoriellt samarbete tydliggörs.

29. ReK vill understryka att EGTS utför uppdrag för sina medlemmars räkning, men däremot inte utövar deras befogenheter. EGTS är inte ett verktyg för att slå samman medlemmarnas kompetens utan för att genomföra projekt och samarbetsprogram.

30. Vi ser positivt på att förslaget till förordning innehåller bestämmelser avseende de nationella bestämmelser som ska tillämpas på avtalen för anställda vid grupperingarna, som i sig innebär en överordnad norm som gäller framför de nationella lagstiftningarna på detta område.

31. Vi ser positivt på att det införs särskilda bestämmelser vid EU:s yttre gränser och att de utomeuropeiska territorierna integreras i partnerskapen för EGTS.

32. Vi håller med om att det vore möjligt att inrätta en "bilateral" gruppering mellan medlemmar i en enda medlemsstat och medlemmar från ett enda land utanför EU eller ett utomeuropeiskt territorium.

33. För att denna bestämmelse ska kunna genomföras fullt ut anser vi att inrättandet av denna sorts grupperingar inte får bli en fråga för de enskilda medlemsstaterna utan att dessa möjligheter fastställs på ett objektivt sätt i förordningen.

34. Vi betraktar förslaget att offentliggöra information om nya grupperingar i serie C av EUT (meddelanden och upplysningar), i stället för som nu i serie S (offentliga upphandlingar), som ett framsteg. Det skulle ske med utgångspunkt i ett formulär som återfinns i bilaga till förordningen.

35. Vi vill dock påpeka att grupperingarna själva inte direkt kan göra en sådan framställan.

36. Därför föreslår vi att Regionkommittén, som svarar för registret över grupperingarna och plattformen för EGTS, också ser till att avtalet offentliggörs (och inte Europeiska kommissionen såsom anges i förslaget till förordning).

37. Vi är liksom Europeiska kommissionen av uppfattningen att det bör införas bestämmelser som gör det möjligt för grupperingarna att fastställa tariffer och avgifter för användningen av den infrastruktur som de förvaltar.

38. Vi anser att denna bestämmelse bör utvidgas till att omfatta sådana tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som grupperingarna kan förväntas förvalta eller tillhandahålla.

39. Vi vill hitta en gemensam juridisk lösning för samtliga grupperingar så att samarbetsavtal mellan grupperingar vid en och samma gräns eller i ett och samma område för transnationellt samarbete kan undertecknas och ett gemensamt projekt utföras.

40. Grupperingarna bör även kunna underteckna samarbetsavtal med juridiska personer som tillfälligt vill samarbeta om ett projekt utan att för den skull ingå i grupperingen och alla dess uppdrag.

41. Vi vill fästa Europeiska kommissionens uppmärksamhet på att det är mycket svårt, eller till och med omöjligt, att på förhand i ett avtal upprätta en fullständig förteckning över den europeiska, nationella och regionala lagstiftning som ska tillämpas på EGTS verksamhet.

42. Vi stöder Europeiska kommissionens förslag avseende ett förtydligande av bestämmelserna om grupperingarnas ansvar, särskilt den försäkringsbaserade lösningen.

43. Vi vill emellertid erinra om att begreppet "begränsat ansvar", som härrör från systemet med "företag med begränsat ansvar", endast förekommer i ett fåtal EU-länder.

44. Vi anser att endast grupperingarnas eventuella borgenärer har intresse av att på förhand känna till EGTS-medlemmarnas ekonomiska åtaganden.

45. ReK föreslår att redan bildade europeiska grupperingar för territoriellt samarbete bör kunna dra nytta av den nya förordningens bestämmelser, som är fördelaktigare än bestämmelserna i den nu gällande förordning 1082/2006 om EGTS.

46. ReK vill uppmana Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att föreslå en modell för avtal och stadgor som inte är bindande och som bör ingå i bilagan till förordningen i syfte att underlätta och påskynda förfarandet för att godkänna inrättandet av europeiska grupperingar för territoriellt samarbete.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

Artikel 1.3

Lägg till en punkt f

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	f) <u>Företag som fått i uppdrag att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse med finansiering i form av ersättning för offentliga tjänster i enlighet med de kriterier som fastställts i förslaget till beslut om tillämpningen av artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt med avseende på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster som beviljas vissa företag som fått i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (1).</u>

(1) COM(2011) 146 final.

Motivering

Se punkt 24 i detta yttrande.

Ändringsförslag 2

Artikel 1.4

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
2. En gruppering får utgöras av medlemmar från endast en medlemsstats territorium och från ett tredjeland eller utomeuropeiskt territorium, om den medlemsstaten anser att en sådan gruppering är förenlig med tillämpningsområdet för dess territoriella samarbete eller bilaterala förbindelser med det tredjelandet eller utomeuropeiska territoriet.	2. En gruppering får utgöras av medlemmar från endast en medlemsstats territorium och från ett tredjeland eller utomeuropeiskt territorium, om den medlemsstaten anser att en sådan gruppering <u>målsättningen och uppgifterna enligt det utkast till avtal som översänds till medlemsstaten</u> är förenliga med tillämpningsområdet för dess

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>a) <u>medlemsstatens</u> territoriella samarbete <u>med det tredje-landet eller utomeuropeiska territoriet</u> eller</p> <p>b) <u>ett europeiskt program</u> för territoriellt samarbete <u>med det tredje-landet eller utomeuropeiska territoriet</u> eller</p> <p>c) <u>medlemsstatens</u> bilaterala förbindelser med det tredje-landet eller utomeuropeiska territoriet.</p>

Motivering

Kriterierna för att godkänna eller avslå inrättandet av en EGTS med medlemmar från endast en medlemsstats territorium och från ett tredjeland eller utomeuropeiskt territorium bör vara objektiva och motsvara ett av de tre alternativ som föreslås i ändringsförslaget. Det bör inte vara medlemsstaterna själva som bestämmer huruvida en EGTS av denna typ ska inrättas.

Ändringsförslag 3

Artikel 1.5 a

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
<p>3. Efter underrättelse enligt punkt 2 av en blivande medlem ska den berörda medlemsstaten godkänna avtalet, med hänsyn till sin konstitutionella struktur och den blivande medlemmens deltagande i grupperingen, såvida den inte anser att ett sådant deltagande är oförenligt med denna förordning, annan unionslagstiftning som rör grupperingens verksamhet eller nationell lagstiftning som rör den blivande medlemmens befogenheter eller att ett sådant deltagande inte är motiverat av skäl som gäller allmänintresset eller den allmänna ordningen i den medlemsstaten. I sådana fall ska medlemsstaten lämna en motivering till varför den vägrar ge sitt godkännande eller föreslå nödvändiga ändringar av avtalet för att möjliggöra den blivande medlemmens deltagande.</p>	<p>3. Efter underrättelse enligt punkt 2 av en blivande medlem ska den <u>behöriga myndighet som utsetts av den</u> berörda medlemsstaten godkänna avtalet, med hänsyn till sin <u>den</u> konstitutionella strukturen och den blivande medlemmens deltagande i grupperingen, såvida den inte <u>enlighet med följande</u> anser att ett sådant deltagande</p> <p>a) är oförenligt med denna förordning, annan unionslagstiftning som rör grupperingens verksamhet eller annan unionslagstiftning som rör grupperingens verksamhet eller</p> <p>b) <u>är oförenligt med</u> nationell lagstiftning som rör den blivande medlemmens befogenheter, <u>i linje med bestämmelserna i artikel 7.2,</u> eller</p> <p>c) <u>att ett sådant deltagande</u> inte är motiverat av skäl som gäller allmänintresset eller den allmänna ordningen i den medlemsstaten.</p> <p>I sådana fall ska <u>den behöriga myndighet som utsetts av</u> medlemsstaten lämna en motivering till varför den vägrar ge sitt godkännande eller föreslå nödvändiga ändringar av avtalet för att möjliggöra den blivande medlemmens deltagande.</p>

Motivering

Underrättelsen lämnas till någon av de 79 behöriga myndigheter i EU som utnämns av de 27 medlemsstaterna, vilket bör återspeglas i förordningen.

Enligt förslaget till förordning räcker det med en behörig medlem i en medlemsstat för att alla medlemmar från samma medlemsstat ska omfattas (artikel 7.2). Bestämmelserna i artikel 4.3 om kontrollen av överensstämmelsen mellan grupperingens uppdrag och medlemmarnas behörighet måste anpassas till bestämmelserna i artikel 7.2.

Möjligheten att avslå deltagande som inte är motiverat av skäl som gäller allmänintresset är överflödigt om man har en kontroll av att medlemmens deltagande är förenligt med förordningens bestämmelser, eftersom insatsområdet för en gruppering redan har fastställts i artikel 1.2 i förordningen.

Ändringsförslag 4

Artikel 1.6

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Artikel 5 ska ersättas med följande:</p> <p>"Artikel 5</p> <p>Förvärvande av status som juridisk person och offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning</p> <p>1. Avtalet och stadgan samt varje senare ändring av dessa ska registreras eller offentliggöras, eller båda, i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning i den medlemsstat där den berörda grupperingen har sitt registrerade säte. Grupperingen ska få status som juridisk person den dag då den registreras eller då dess bildande offentliggörs, beroende på vilket som inträffar först. Medlemmarna ska underrätta de berörda medlemsstaterna, kommissionen och Regionkommittén om registreringen eller offentliggörandet av avtalet.</p> <p>2. Grupperingen ska se till att inom tio arbetsdagar efter registreringen eller offentliggörandet av avtalet till kommissionen sända en begäran i enlighet med mallen i bilagan till denna förordning. Kommissionen ska därefter sända denna begäran till Europeiska unionens publikationsbyrå för offentliggörande i C-serien av <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> av ett meddelande om att grupperingen bildats, och därvid bifoga de uppgifter som anges i bilagan till denna förordning."</p>	<p>Artikel 5 ska ersättas med följande:</p> <p>"Artikel 5</p> <p>Förvärvande av status som juridisk person och offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning</p> <p>1. Avtalet och stadgan samt varje senare ändring av dessa ska registreras eller offentliggöras, eller båda, i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning i den medlemsstat där den berörda grupperingen har sitt registrerade säte <u>och därefter offentliggöras i EGTS-medlemmarnas övriga medlemsstater</u>. Grupperingen ska få status som juridisk person den dag då den registreras eller då dess bildande offentliggörs <u>i den medlemsstat där EGTS har sitt säte</u>, beroende på vilket som inträffar först. Medlemmarna ska underrätta de berörda medlemsstaterna, kommissionen och Regionkommittén om registreringen eller offentliggörandet av avtalet.</p> <p>2. Grupperingen ska se till att inom tio arbetsdagar efter registreringen eller offentliggörandet av avtalet till kommissionen <u>Regionkommittén</u> sända en begäran i enlighet med mallen i bilagan till denna förordning. Kommissionen <u>Regionkommittén</u> ska därefter sända denna begäran till Europeiska unionens publikationsbyrå för offentliggörande i C-serien av <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> av ett meddelande om att grupperingen bildats, och därvid bifoga de uppgifter som anges i bilagan till denna förordning."</p>

Motivering

Regionkommittén, som svarar för registret över grupperingarna och EGTS-plattformen, ser också till att avtalet offentliggörs i C-serien, eftersom ett sådant offentliggörande inte kan begäras av EGTS själva.

Samarbetet och informationsutbytet mellan Regionkommittén och Europeiska kommissionen bör skrivas in i samarbetsavtalet mellan de båda institutionerna.

Att offentliggöra avtalet och stadgan endast i den medlemsstat där EGTS har sitt säte skulle för övrigt vara diskriminerande och strida mot kravet på insyn och medborgarnas rätt till information.

Ändringsförslag 5

Artikel 1.8 b

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
<p>b) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:</p> <p>"En grupperings församling enligt artikel 10.1 a får fastställa villkoren för användningen av en infrastruktur som grupperingen förvaltar, inklusive vilka avgifter som användarna ska betala."</p>	<p>b) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:</p> <p>"En grupperings församling enligt artikel 10.1 a får fastställa villkoren för användningen av en infrastruktur som grupperingen förvaltar <u>eller av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse</u>, inklusive vilka avgifter som användarna ska betala."</p>

Motivering

Man måste ge EGTS möjlighet att fastställa avgifter för de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som de erbjuder utan tillhörande infrastrukturförvaltning.

Ändringsförslag 6

Artikel 1.8

Lägg till en punkt c

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>c) <u>I punkt 5 ska följande stycke läggas till:</u></p> <p><u>Alla grupperingar kan skriva avtal med en annan EGTS eller ett annat organ som kan bli medlem av en EGTS för att förvalta ett europeiskt territoriellt samarbetsprojekt som är relevant för de gemensamma uppdrag som grupperingen eller de berörda undertecknande organen har.</u></p> <p><u>Avtalet ska minst innehålla information om samarbetets mål, fördelningen av uppdrag mellan de undertecknande parterna, löptid och den beräknade utgiften för de undertecknande parternas åtaganden samt vilken lagstiftning som ska tillämpas.</u></p>

Motivering

Alla grupperingar bör kunna stödja sig på en rättslig grund i EU-lagstiftningen för att kunna teckna partnerskap med andra EGTS eller andra juridiska personer i syfte att kunna slutföra gemensamma samarbetsprojekt.

Ändringsförslag 7

Artikel 1.9 h

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
h) Den särskilda unionslagstiftning eller nationella lagstiftning som ska tillämpas på dess verksamhet, där den nationella lagstiftningen får vara lagstiftningen i den medlemsstat där de stadgeenliga organen utövar sina befogenheter eller där grupperingen bedriver sin verksamhet.	h) Den särskilda unionslagstiftning eller nationella lagstiftning som ska tillämpas på dess verksamhet, där den nationella lagstiftningen får vara lagstiftningen i den medlemsstat där de stadgeenliga organen utövar sina befogenheter eller där grupperingen bedriver sin verksamhet.

Motivering

Det är nästan omöjligt att i förväg upprätta en förteckning över den unionslagstiftning, nationella och regionala lagstiftning som kommer att kunna tillämpas på en EGTS när grupperingen genomför sina uppdrag, över hela det geografiska område där den kan verka.

Ändringsförslag 8

Artikel 1.12 b (2a)

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
<p>2a. Om grupperingen har minst en medlem vars ansvar är begränsat eller uteslutet som en följd av den nationella lagstiftning enligt vilken den har inrättats, får också de andra medlemmarna begränsa sitt ansvar i avtalet.</p> <p>Av namnet på en gruppering vars medlemmar har begränsat ansvar ska det framgå att medlemmarna har begränsat ansvar.</p>	<p>2a. Om grupperingen har minst en medlem vars ansvar är begränsat eller uteslutet som en följd av den nationella lagstiftning enligt vilken den har inrättats, får också de andra medlemmarna begränsa sitt ansvar i avtalet.</p> <p>Av namnet på <u>Anbudsförfaranden och avtal som träffas av en gruppering vars medlemmar har begränsat ansvar ska det framgå att medlemmarna har begränsat ansvar ska innehålla ett omnämnande av att grupperingen har "begränsat" ansvar och/eller att dess medlemmar har begränsat ansvar, samt en hänvisning till de eventuella försäkringskontrakt som grupperingen har tecknat.</u></p>

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
Kravet på offentliggörande av avtal, stadga och räkenskaper när det gäller en gruppering vars medlemmar har begränsat ansvar ska motsvara minst det som krävs av andra rättssubjekt vars medlemmar har begränsat ansvar och som inrättats i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte.	Kravet på offentliggörande av avtal, stadga och räkenskaper när det gäller en gruppering vars medlemmar har begränsat ansvar ska motsvara minst det som krävs av andra rättssubjekt vars medlemmar har begränsat ansvar och som inrättats i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där grupperingen har sitt registrerade säte.
Om grupperingens medlemmar har begränsat ansvar, får medlemsstaterna kräva att grupperingen ska teckna lämpliga försäkringar för att täcka de risker som är förknippade med grupperingens verksamhet.”	Om grupperingens medlemmar har begränsat ansvar, får medlemsstaterna kräva att grupperingen ska teckna lämpliga försäkringar för att täcka de risker som är förknippade med grupperingens verksamhet.”

Motivering

Det är bara eventuella fordringsägare som har intresse av att i förväg känna till begränsningar för de ekonomiska åtagandena hos EGTS-medlemmarna. Att "begränsat ansvar" återfinns i namnet på grupperingen säger inget om gränserna för det ekonomiska ansvaret hos medlemmarna eller de eventuella försäkringar grupperingen har.

Ändringsförslag 9

Artikel 1.14 a

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	<u>Kommissionen ger plattformen för EGTS som drivs av Regionkommittén i uppdrag att svara för övervakningen av befintliga och planerade grupperingar, organisera utbyte om bästa praxis, kartlägga gemensamma utmaningar och föreslå en bättre integrering av grupperingarna i de olika delarna av unionens sektorspolitik.</u>

Motivering

Förslag om att införa en ny artikel i förordning (EG) nr 1082/2006 (artikeln blir artikel 17 i förordningen). Förslaget till ändring är i linje med ändringsförslaget till punkt 19.

Ändringsförslag 10

Artikel 2

Lägg till en ny punkt efter punkt 1

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	<u>2. När grupperingar som bildats innan denna förordning trädde i kraft ändrar sitt avtal eller sin stadga, kan de välja att följa bestämmelserna i denna förordning genom att ange detta i överläggningarna i det behöriga organet om ändringen av grupperingens avtal eller stadga.</u>

Motivering

Grupperingar som redan inrättats bör kunna tillämpa bestämmelserna i föreliggande förordning, som är mer gynnsamma än bestämmelserna i förordning (EG) nr 1082/2006.

Ändringsförslag 11

BILAGA

Förslagen till ändringar är gulmarkerade i Europeiska kommissionens förslag till text.

Ändringsförslag

BILAGA

Mall för de uppgifter som ska lämnas enligt artikel 5.2

BILDANDE AV EN EUROPEISK GRUPPERING FÖR TERRITORIellt SAMARBETE (EGTS)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1082/2006 av den 5 juli 2006.

(EUT L 210, 31.7.2006, s. 219.)

Av namnet på en gruppering vars medlemmar har begränsat ansvar ska det framgå att medlemmarna har begränsat ansvar (artikel 12.2).

Asterisk = obligatorisk uppgift*

IV. MEDLEMMAR*

IV. 1 Totalt antal medlemmar i grupperingen*:

IV. 2) Grupperingsmedlemmarnas nationaliteter*:

BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	Annan:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

IV. 2) Information om medlem*

Officiellt namn*:

Postadress:

Ort:

Postnummer:

Land*:

Kontaktpunkt(er):

Tfn:

Att.:

E-postadress:

Fax:

Internetadress(er) (om tillämpligt)

Typ av medlem*:

- Medlemsstat
- Nationell myndighet
- Regional myndighet
- Lokal myndighet
- Offentigrättsligt organ
- Offentligt företag
- Sammanslutning bestående av:

- Medlemsstat(er) Totalt:*

- Nationell(a) myndighet(er) Totalt:*

- Regional(a) myndighet(er) Totalt:*

- Lokal(a) myndighet(er) Totalt:*

- Offentigrättsligt / Offentigrättsliga organ Totalt:*

- Offentligt / Offentliga företag Totalt:*

 Tredjeland eller utomeuropeiskt territorium

Yttrande från Regionkommittén om "Barnfattigdom"

(2012/C 113/07)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Lokala och regionala myndigheter arbetar i främsta ledet när det gäller att hantera barnfattigdom och utnyttjande av barn. De har ett avgörande ansvar i arbetet för att förhindra marginalisering och socialt utanförskap. Barnfattigdom är ett flerdimensionellt fenomen som kräver en flerdimensionell hantering, och förbättringar på ett mindre antal huvudområden, t.ex. att komma överens om minimiinkomster och kvalitetsstandarder, kan vara särskilt viktiga för att ta itu med barnfattigdomen.
- Det är viktigt med betalt arbete, men en anställning i sig garanterar inte en väg ut ur fattigdomen och ytterligare åtgärder krävs för att bekämpa antalet arbetande fattiga.
- Alla medlemsstater måste inse att barnfattigdom och social utestängning är viktiga hinder att övervinna om de ska kunna uppnå målsättningarna i Europa 2020-strategin med avseende på sysselsättningsgrad, investeringar i forskning och utveckling samt energi och hållbar utveckling.
- Den ekonomiska och finansiella krisen och vissa medlemsstaters åtgärder för att hantera krisen riskerar att leda till att antalet människor som lever i absolut fattigdom och antalet arbetande fattiga ökar liksom ungdomsarbetslösheten.

Föredragande Doreen HUDDART (UK-ALDE), ledamot av Newcastle City Council

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

Allmänna inledande kommentarer

1. Regionkommittén stöder kommissionens avsikt att under 2012 publicera en rekommendation om att bekämpa barnfattigdomen och främja barns välbefinnande och välkomnar tillfället att genom detta förberedande yttrande bidra till att främja målen för EU-plattformen mot fattigdom och social utestängning. Kommittén stöder också de tre politikområden som ska ingå i rekommendationen: *tillräckliga resurser, tillgång till tjänster och aktivt deltagande av barn och ungdomar*. Trots att regeringscheferna i EU-länderna gjort kraftfulla politiska uttalanden om att barnfattigdomen måste prioriteras har det inte alltid lett till tillräckliga medel, åtgärder och målsättningar samt tillfredsställande övervakning i medlemsstaterna.

2. ReK påminna om att lokala och regionala myndigheter arbetar i främsta ledet när det gäller att hantera barnfattigdom och utnyttjande av barn. Vi vill också framhålla deras avgörande ansvar i arbetet för att förhindra marginalisering och socialt utanförskap. Vi anser att barnfattigdom är ett flerdimensionellt fenomen som kräver en flerdimensionell hantering, och menar att förbättringar på ett mindre antal huvudområden, t.ex. att komma överens om minimiinkomster och kvalitetsstandarder, kan vara särskilt viktiga för att ta itu med barnfattigdomen.

3. Kommittén fäster uppmärksamheten på det faktum att barnfattigdom inte är en perifer eller apart fråga som kommer att försvinna genom ekonomisk tillväxt⁽¹⁾. Den ökade tillväxten under perioden 2000–2008 hade inga större effekter på barnfattigdomens omfattning. Barnfattigdomen var en skamfläck för det europeiska samhället redan före den ekonomiska krisen, och kommittén är nu orolig över att vissa medlemsstaters åtgärder för att hantera krisen oavsiktligt kan bidra till att barnfattigdomen ökar. Kommittén anser att det finns särskilda grupper av barn som löper större risk att hamna i allvarlig eller extrem fattigdom, men understryker att barn i sig bildar en egen samhällsgrupp som ofta löper större risk att hamna i fattigdom än befolkningen i allmänhet.

4. Fattigdom kan definieras på följande sätt:

Individer, familjer och befolkningsgrupper kan betecknas som fattiga om de saknar tillgångar för att med avseende på kost, sociala aktiviteter, levnadsförhållanden och inköps- och rekreativsmöjligheter leva på det sätt som anses normalt och upp-

muntras i det samhälle de lever i. Deras resurser ligger så mycket under genomsnittet att de utestängs från normala aktiviteter och vanor.⁽²⁾

5. Vi noterar att det mest spridda måttet på fattigdom i medlemsstaterna och i EU är "under 60 % av medianhushållets inkomstnivå". Vi anser emellertid att man behöver använda en rad kriterier för att mäta absolut fattigdom och att mått som social integration, tillgång till tjänster, utbildningsgrad och förväntad livslängd vid födseln bör inkluderas, i enlighet med index för mänsklig utveckling⁽³⁾. Kommittén välkomnar att fattigdom och social utestängning har fått en mer framträdande roll i Europa 2020-strategin och håller med om att den sociala dimensionen bör vara kärnan i strategin, samtidigt som vi vill påminna om att 20 miljoner barn i EU hotas av fattigdom.

6. Vi vill framhålla att fattigdom kan ha förödande effekter för barn och för deras upplevelse av barndomen, liksom för deras framtida levnadsvillkor. Kommittén är positiv till att bekämpningen av barnfattigdom prioriteras i huvudinitiativet *Den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning*, men beklagar samtidigt det begränsade engagemanget för att ta itu med denna fråga och avsaknaden av ett specifikt mål beträffande barnfattigdom i initiativet.

7. ReK välkomnar åtagandet att publicera en rekommendation och ett meddelande om barnfattigdom och barns välbefinnande under 2012. Vi stöder förslaget till ram för rekommendationen om barnfattigdom och barns välbefinnande och bekräftar att det i detta sammanhang är viktigt att involvera de barn som själva lever i fattigdom. Vi välkomnar därför att aktivt deltagande har tagits med i ramen och föreslår att man i rekommendationen och meddelandet ska framhålla värdet av arbetet i de humanitära organisationerna, t.ex. Unicef, och de lokala och regionala myndigheternas roll när det gäller att erbjuda tjänster som säkerställer att barn skyddas från fattigdom och den avsaknad av materiella resurser som blir följden.

8. Kommittén noterar att de mest utsatta i vårt samhälle har drabbats hårdast av den rådande finanskrisen och allt tyder på att barn och i synnerhet ungdomar drabbas i oproportionerligt hög grad⁽⁴⁾. Vi vill samtidigt erinra om att en del barn från sårbara befolkningsgrupper som exempelvis gatubarn, barn till

⁽¹⁾ *Can Higher Employment Levels Bring Lower Poverty in the EU? Regressions-simuleringar av Europa 2020-målet, diskussionsdokument 6068, Institutet för arbetsstudier i Bonn.*

⁽²⁾ *Poverty in the United Kingdom*, Peter Townsend, 1979.

⁽³⁾ Vid beräkningen av index för mänsklig utveckling beaktas bruttonationalinkomsten per invånare i landet eller regionen, det förväntade och det genomsnittliga antalet skolår samt den förväntade livslängden vid födseln.

⁽⁴⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe*, Eurochild, 2011.

ensamstående föräldrar, barn i stora familjer och invandrarfamiljer eller barn i familjer från etniska grupper som romerna är ännu mer utsatta för risken att hamna i marginalisering, fattigdom och social utestängning. Vi vill framhålla att även om globaliseringen och det ökade samarbetet mellan länderna kan innebära betydande fördelar för enskilda människors liv är dessa fördelar ofta ojämnt fördelade. Insatser bör göras så att ingen står helt utanför förmånerna.

9. De senaste årens starka politiska fokus på barnfattigdom inom EU och de kraftfulla politiska uttalandena från regeringscheferna i EU-länderna har inte lett till någon nämnvärd minskning av antalet fattiga barn. Vi vill framhålla att det politiska stödet för att ta itu med denna fråga måste komma till uttryck i tillräckliga medel, åtgärder och målsättningar i samtliga medlemsstater.

10. Vi understryker att det är viktigt med betalt arbete, men noterar också att en anställning i sig inte garanterar en väg ut ur fattigdomen och att ytterligare åtgärder krävs för att bekämpa antalet arbetande fattiga ⁽⁵⁾.

11. Alla medlemsstater måste inse att barnfattigdom och social utestängning är viktiga hinder att övervinna om de ska kunna uppnå målsättningarna i Europa 2020-strategin med avseende på sysselsättningsgrad, investeringar i forskning, utveckling, energi och hållbar utveckling.

12. Kommittén håller med om att det är oacceptabelt att 20 miljoner barn lever i fattigdom eller löper risk att bli fattiga på 2000-talet i en av världens rikaste regioner och anser att ⁽⁶⁾ fattigdom inte bara handlar om låg inkomst och undvaranden, utan också om att förnekas inflytande, respekt, god hälsa, utbildning, bostad, självkänsla och möjligheten att delta i sociala aktiviteter.

13. Kommittén betonar också att FN:s generalförsamling erkänner barnfattigdomens särskilda natur. FN framhåller att begreppet barnfattigdom är något mer än enbart brist på pengar. Barnfattigdom bör tolkas som ett förnekande av ett antal rättigheter i FN:s konvention om barnets rättigheter, som erkänner varje barns rätt till den levnadsstandard som krävs för barnets fysiska, psykiska, andliga, moraliska och sociala utveckling (artikel 27) Barnfattigdom innebär i de flesta fall att det har skett en kränkning av barnets rätt till överlevnad, skydd, utveckling och deltagande enligt konventionen.

14. Kommittén betonar att många studier har visat att en effektiv omfördelningspolitik till förmån för barnfamiljer fyller en viktig funktion i strävan att minska barnfattigdomen. Sociala transfereringar bidrar till att minska barnfattigdomen med upp till 44 % i EU som helhet.

⁽⁵⁾ Se till exempel *A Living Wage for Newcastle*, <http://www.newcastle.gov.uk/news-story/a-living-wage-newcastle>.

⁽⁶⁾ *Poverty: the facts*, 5:e utgåvan, J. Flaherty, J. Veit-Wilson, och P. Doran, *Child Poverty Action Group*, 2004.

EU:s politik

15. Regionkommittén vill uppmärksamma att det måste skapas större förståelse för att det är lönsamt att investera i att bekämpa barnfattigdom ⁽⁷⁾ och utnyttjande av barn, social utslagning och mer allmänt ojämlikhet i samhället. Kommittén noterar att samhället i stort har nytta av större jämlikhet och av minskad marginalisering, utanförskap och fattigdom och betonar de finansiella, ekonomiska och sociala fördelarna med att på ett tidigt stadium investera i barn och familjer ⁽⁸⁾.

16. Kommittén stöder rådets slutsatser om åtgärder för att ta itu med barnfattigdom och främja barns välbefinnande av den 17 juni 2011, där man slår fast att bekämpningen av barnfattigdom bör vara en prioriterad fråga. Vi stöder även yttrandet från kommittén för socialt skydd av den 15 februari 2011, där man kräver att bekämpningen av barnfattigdom ska prioriteras på alla relevanta områden.

17. Kommittén noterar att det redan finns en avsevärd faktabas om barnfattigdomen inom EU. Det är oroande att konstatera att barnfattigdomen i medlemsstaterna varierar mellan 11 % och 33 % och kommittén föreslår att resurser används till att förstå, sprida och använda denna faktabas i medlemsstaterna och att dessa kan dela med sig av goda metoder.

18. Kommittén är orolig över att den ekonomiska och finansiella krisen och vissa medlemsstaters åtgärder för att hantera krisen leder till att antalet människor som lever i absolut fattigdom och antalet arbetande fattiga ökar liksom ungdomsarbetslösheten ⁽⁹⁾.

19. ReK betonar vikten av de politiska strategier som har till syfte att bryta den fattigdomscykel som förs vidare från en generation till en annan. För att detta mål ska kunna uppnås krävs det övergripande politiska strategier som omfattar utbildning och sociala åtgärder som inte bara har till syfte att se till att föräldrarna har ett arbete, utan direkt riktar sig till barnen.

20. Kommittén efterlyser större erkännande från kommissionens och från medlemsstaternas sida av att fattigdom är ett delat ansvar och en utmaning för samhället i stort, och inte ska ses som ett stigma eller ett misslyckande för människor som råkar vara fattiga eller befinna sig i socialt utanförskap.

21. ReK upprepar sin uppmaning till kommissionen att se till att strukturfonderna ska kunna bidra till förbättrade möjligheter i fråga om subventionerade bostäder i syfte att stärka denna boendeforms roll i strategierna för social inkludering och bekräftar att den offentliga tjänsten med statligt subventionerade bostäder ska definieras på medlemsstatsnivå.

22. ReK instämmer i att det krävs en integrerad helhetssyn som tar hänsyn till de olika gruppernas behov och de specifika utmaningarna på området för att vi ska kunna mildra och förebygga fattigdomen.

⁽⁷⁾ *Estimating the cost of child poverty*, D. Hirsch, Joseph Rowntree Foundation, 2008.

⁽⁸⁾ Se till exempel *Early Intervention: Smart Investment, Massive Savings*, brittiska regeringskansliet, 2011.

⁽⁹⁾ *How the economic and financial crisis is affecting children & young people in Europe*, Eurochild, 2011.

Tillräckliga resurser

23. Regionkommitténs uppfattning är att fattigdom är ett av de tydligaste tecknen på social misär och att den påverkar barn på annat sätt än vuxna⁽¹⁰⁾. Den är dock endast en av många faktorer som man behöver ta itu med när det gäller barnfattigdomen. Vi anser att förståelsen brister i fråga om de minimi-standarder som krävs för att barns rättigheter ska säkerställas, och uppmanar EU och dess medlemsstater att bedöma möjligheten att ta upp problemet på de viktigaste områdena, t.ex. inkomststöd, tillgång till tjänster och barns deltagande.

24. ReK noterar att de länder som spenderar mest på sociala förmåner tenderar att ha lägst barnfattigdomssiffror. Kommittén anser att medlemsstaterna där så är nödvändigt bör överväga att förbättra de förmåner som riktas till barn som ett uttryck av solidaritet mellan generationerna, vilket skulle visa att man erkänner barndomens inneboende värde och investerar i Europas framtid.

25. Kommittén välkomnar förslaget om att utarbeta en ram för att garantera alla barn en tillfredsställande generell minimiinkomst, med hänsyn till hushållets sammanlagda inkomst (både föräldrar och barn).

26. ReK betonar vikten av en förebyggande offentlig politik som investerar i fungerande strategier för barns välfärd och som kan ge barnen en uppväxt som gör dem till starka individer som kan fungera såväl i samhället som på arbetsmarknaden, i stället för att fokusera på konsekvenserna av deras sociala utanförskap och fattigdom.

27. Kommittén upprepar att även andra resurser än transfereringar är viktiga. Föräldrarnas deltagande på arbetsmarknaden kan bara hjälpa till att lyfta barn ut ur fattigdom om lönerna räcker till för att göra detta och om det är möjligt att få föräldrarnas skilda arbetsmönster att stämma överens. Vi uppmanar medlemsstaterna att välkomna förslaget att lägga till en rekommendation om lagstiftning om tillräckliga inkomstnivåer och om att garantera "anständiga" arbetsvillkor⁽¹¹⁾, och föreslår att lagstiftning om anställningsskydd ska ingå i denna rekommendation. ReK vill dock framhålla att vissa människor inte står till arbetsmarknadens förfogande och inte kan arbeta, och detta är något som transfereringarna måste ta hänsyn till.

28. Regionkommittén vill påpeka att allmänna barnbidrag är det mest effektiva sättet att ge inkomststöd till barnfamiljer. De bör kombineras med förmåner som riktar sig särskilt till de allra mest behövande⁽¹²⁾.

29. ReK anser att man bör klargöra vad som menas med "tillräcklig" och uppmanar medlemsstaterna och kommissionen

att komma överens om EU-standarder eller skapa en överenskommen metod för hur man fastställer kostnaderna för ett barn och för att definiera vad som är tillräckliga resurser för att förebygga och bekämpa barnfattigdom. Vi föreslår att alla definitioner ska inbegripa ett övervägande av följande frågor: tillräcklig för vem, tillräcklig för hur länge, tillräcklig för vad och vem som bestämmer vad som är tillräckligt⁽¹³⁾.

30. Kommittén stöder starkt förslaget att medlemsstaterna bör uppmanas att gå fram med stor försiktighet när de utökar antalet villkor och använder sanktioner i förmånssystemen, så att man undviker att bestraffa barn och lämna dem utan de resurser de behöver. Kommittén vill poängtera att sådana åtgärder ofta leder till ytterligare stigmatisering av de familjer och barn som lever i fattigdom, och de kan stärka uppfattningen att fattigdom är ett resultat av personliga misslyckanden eller tillkortakommanden. Den ekonomiska krisen har lett till en markant ökande arbetslöshet, stagnerande hushållsinkomster och högre levnadskostnader i många medlemsstater. Rådgivningstjänster kan spela en viktig roll för hushållens förmåga att maximera sina inkomster, men i vissa medlemsstater är dessa tjänster hotade.

31. Kommittén instämmer i att en bra balans mellan arbetsliv och familjeliv för föräldrar är mycket viktigt för barns välbefinnande och samhället, eftersom både inkomstfattigdom och "tidsfattigdom" kan skada barns utveckling. ReK anser att farliga arbeten, obekväma arbetstider och dåligt betalda arbeten för föräldrar kan få en negativ påverkan på vuxenlivet och barnens utveckling⁽¹⁴⁾.

Tillgång till tjänster

32. Regionkommittén välkomnar att fokus lagts på att se till att alla barn har tillgång till tjänster av god kvalitet under en viktig fas av deras utveckling och noterar att hälso- och sjukvård, stöd till föräldrar och familjer, utbildning, bostad och omsorg är grundläggande tjänster som oftast levereras av lokala och regionala myndigheter.

33. Regionkommittén betonar vikten av barnomsorg och utbildning i tidig ålder och av att tjänster på barnomsorgsområdet håller hög kvalitet. Kommittén framhåller att effektiva åtgärder och stöd som sätts in tidigt under barndomen och ungdomen (i synnerhet vid *kritiska tidpunkter*⁽¹⁵⁾) kan ha en betydande positiv inverkan på barns utveckling. Vissa tjänster som tillhandahålls av lokala och regionala myndigheter, såsom daghem, skolor, bibliotek och fritidsgårdar, är ytterst viktiga när det gäller att stärka barns välbefinnande, men i många medlemsstater kommer åtstramningsprogrammen att utgöra ett hot mot dessa tjänster.⁽¹⁶⁾

⁽¹⁰⁾ *Child poverty - family poverty: Are they one and the same?*, Eurochild-ståndpunkt, 2011.

⁽¹¹⁾ Se t.ex. *The low-pay, no-pay cycle: understanding recurrent poverty*, T. Shildrick m.fl., Joseph Rowntree Foundation, 2010.

⁽¹²⁾ Se t.ex. *Child benefits in the European Union*, J. Bradshaw, *Poverty* (139), CPAG, 2011.

⁽¹³⁾ "What do we mean by 'adequate' benefits?", J. Veit-Wilson, kapitel 14 i J. Strelitz och R. Lister [red.], *Why Money Matters. Family income, poverty and children's lives*. Rädda barnen, London, s. 125–132.

⁽¹⁴⁾ Se till exempel *Precarious work: risk, choice and poverty traps*, R. MacDonald, i *Handbook of Youth and Young Adulthood: New perspectives and agendas*, A. Furlong, 2009.

⁽¹⁵⁾ *Understanding youth exclusion: critical moments, social networks and social capital*, T.A. Shildrick & R. MacDonald, *Youth & Policy*, 2008.

⁽¹⁶⁾ Idem.

34. Vi välkomnar förslaget att stärka utbildningens roll i arbetet med att förebygga och bryta fattigdomscykeln genom att undanröja alla ekonomiska hinder för utbildning, säkra lika möjligheter och erbjuda det ytterligare stöd som behövs för att kompensera för ett eventuellt underläge. Kommittén bekräftar vikten av lika tillgång till utbildningsrelaterade förmåner, som alltid tillhandahålls av lokala och regionala myndigheter, t.ex. fria skolmältider, gratis böcker och utbildningsmaterial samt finansiellt stöd för att barn ur familjer som har låga inkomster eller riskerar att drabbas av fattigdom ska kunna delta i skolresor och kulturella aktiviteter.

35. Kommittén pekar på den roll som barnomsorgen spelar i insatser för att minska barnfattigdom. För barnen kan barnomsorgen innebära att de kan glädjas åt och dra nytta av kontakterna med de andra barnen och med personalen. Det kan i sin tur bidra till att förbättra barnens kognitiva, språkliga, känslomässiga och sociala utveckling med effekter på lång sikt.

36. Vi understryker den förödande påverkan som fattigdom kan få för barns hälsa⁽¹⁷⁾. Kommittén är oroad över att man enligt kommissionens meddelande om ojämlikhet i hälsa endast i begränsad grad fokuserar på barns tillgång till hälsa, och att det råder en generell brist på medvetenhet och saknas politiska prioriteringar och åtaganden för att hantera ojämlikheterna i hälsa. Kommittén anser att vikten av att förbättra barns hälsa, inklusive den psykiska hälsan, bör betonas i rekommendationen och meddelandet, och håller med om att barn bör vara en särskild målgrupp när man gör bredare satsningar för att minska ojämlikheterna i hälsa samt att man bör se till att även fattiga och socialt marginaliserade grupper – inklusive alla barn – har allmän tillgång till sjuk- och hälsovård.

37. ReK delar oron för att miljöfrågor som föroreningar, trafik, förorenad mark och osäkert dricksvatten ofta i opropor­tionerligt hög grad drabbar barn som lever i fattigdom. Vi välkomnar förslaget att göra allt som går att göra för att undvika att barn som drabbats av fattigdom och socialt utanförskap hamnar i getton och för att främja en mix av människor i bostadsområden. ReK välkomnar förslaget om att planeringen ska omfatta barn samt deras familjer och närsamhälle, och anser att införandet av minimistandarder för barns uppehälle, som sätter barnens rättigheter i främsta rummet, bör beaktas i rekommendationen.

38. ReK instämmer i att medlemsstaterna bör se till att barn inte skiljs från sina familjer på grund av att familjerna inte har tillräckliga resurser för att kunna ta hand om dem, och påpekar att detta inte skulle hända om familjerna garanterades tillräckliga resurser. Kommittén vill även betona faran med att göra alltför starka kopplingar mellan fattigdom och våld i hemmet eftersom detta kan öka det sociala stigma som är förknippat med fattigdom, samt påpekar att de lokala och regionala myndigheterna spelar en viktig roll när det gäller skyddet av barnen.

Barns och ungdomars aktiva deltagande

39. Kommittén stöder kraftfullt betoningen på aktivt deltagande av barn och ungdomar i förslaget till rekommendation och instämmer i att det finns hinder som gör så att alla barn inte kan delta. Detta problem är flera gånger större för de barn som har det sämst ställt, och det är troligt att traditionella konsultationsmodeller inte är ett effektivt sätt att få dessa barn att delta. Ett synsätt som innebär aktivt deltagande bör uppmuntras i familjer, lokalsamhällen, icke-statliga organisationer och den privata sektorn i syfte att förstärka åtagandena i hela samhället.

40. Vi föreslår att barns deltagande bör inbegripa möjligheter att bidra till och påverka beslut som har betydelse för deras liv, att delta i idrott och fritidsaktiviteter för att förbättra hälsan, det sociala livet och den personliga utvecklingen och i kulturell verksamhet för att bygga upp färdigheter, samt för att öka medvetenheten om kulturer och kulturell mångfald så att vi kan bygga ett mer inkluderande och mindre diskriminerande samhälle.

41. Regionkommittén uppmanar nationella, lokala och regionala myndigheter att bidra till att tillförsäkra barn och unga rätt miljö för inlärning, utveckling och fritidsaktiviteter samt en mångfald av möjligheter, som är en förutsättning för deras aktiva deltagande.

42. ReK instämmer i att huvudhindret för att komma tillrätta med barnfattigdomen är bristen på offentlig och politisk medvetenhet om frågan och hur den påverkar barnen, deras familjer och samhället i stort. Situationen förstärks dessutom av den bristande eller i vissa fall negativa mediebevakningen av barnfattigdomen, bristen på kunskaper om eller stöd för barns rättigheter, avsaknaden av långsiktiga strategier och fokuseringen på kortsiktiga valframgångar (unga människor är inte röstberättigade). I många länder ingår det inte i den politiska kulturen att sätta barnen i centrum eller att se dem som hela individer.

43. ReK vill betona vikten av det arbete som bedrivs på och av lokala och regionala myndigheter för att se till att barn får möjlighet att delta i beslutsfattandet i frågor som påverkar deras liv, även om mycket återstår att göra för att garantera alla barn rätten att bli hörda i frågor som påverkar dem, i enlighet med artikel 12 i FN:s barnkonvention.

Rekommendationer

44. Regionkommittén rekommenderar att man inför ett särskilt mål relaterat till barnfattigdom som en prioritering i huvudinitiativet *Europeisk plattform mot fattigdom och social utestängning* och antar en mer enhetlig strategi mot barnfattigdom och social utestängning som inbegriper nationella, regionala och lokala nivåer och passar in i den bredare Europa 2020-strategin. Man bör även inrätta en övervakningsram som är baserad på sunda indikatorer och kopplad till den befintliga rapporteringsmekanism som finns inom FN:s barnkonvention.

⁽¹⁷⁾ Se till exempel *Health Consequences of Poverty for Children*, N. Spencer, *End Child Poverty*, 2008.

45. ReK vill åter framhålla vikten av särskild rapportering om barnfattigdom från medlemsstaternas sida och föreslår – när det har utarbetats diagnoshjälpmedel som de lokala och regionala myndigheterna bör använda för att bedöma allvaret i risker och påfrestningar – att denna rapportering ska omfattas av den rapporteringsplikt som Europa 2020-strategin föreskriver. Kommittén understryker att ReK:s snabbenkät av den 19 april 2011 visade att många av de tillfrågade såg ett eventuellt införande av obligatoriska prioriteringar i framtida regionala program som en positiv utveckling som skulle kunna leda till att problematiken kring fattigdom och socialt utanförskap ges större uppmärksamhet på lokal, regional och nationell nivå.

46. ReK rekommenderar att fördelningen av medel från strukturfonderna ska beakta vikten av projekt och tjänster som bekämpar barnfattigdom, främjar barnens och deras familjers välbefinnande, (särskilt om det handlar om minderåriga eller ungdomar som har ett fysiskt eller psykiskt funktionshinder, utsätts för övergrepp, befinner sig i missbruk, har invandrabakgrund, har hamnat i kriminalitet eller är utsatta på något annat

sätt som ökar deras sårbarhet), förbättrar integreringen av dessa barn och deras familjer och tar itu med negativa uppfattningar och stigmatiseringen av fattigdom.

47. Regionkommittén rekommenderar att lokala och regionala myndigheter deltar aktivt i utformandet av beslut och politik med avseende på stöd till familjer, erbjudandet av tjänster och det aktiva deltagandet av barn och ungdomar, eftersom det är på lokal och regional nivå som huvudparten av den nationella politiken och EU-politiken genomförs.

48. För att främja utbytet av bästa praxis bör kommissionen utveckla och upprätthålla en kontinuerlig dialog med ReK och anslå medel som gör det möjligt för ReK att i samarbete med organisationer som Eurocities och Eurochild publicera rapporter som redogör för lokala och regionala myndigheters framgångsrika projekt för att bekämpa barnfattigdomen i de olika medlemsstaterna.

Bryssel den 15 februari 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "Direktivet om omgivningsbuller: Vägen framåt"

(2012/C 113/08)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén välkomnar de konkreta framsteg som direktivet har gett upphov till, men beklagar att det inte finns några specifika hänvisningar till de lokala och regionala myndigheterna och den avgörande roll som de spelar i kampen mot orimliga bullernivåer vare sig i direktivet eller i rapporten om dess genomförande.
- Kommittén menar att bullerstörningar i första hand är ett lokalt problem som i huvudsak kräver en lösning på EU-nivå. I det sammanhanget efterlyser kommittén en ambitiös europeisk utsläppspolitik mot buller i form av EU-åtgärder som riktar sig mot källan.
- ReK föreslår att kommissionen efter en noggrann bedömning av konsekvenserna för lokala och regionala myndigheter inrättar utlösande värden eller målvärden på basis av WHO:s hälsorekommendationer.
- ReK poängterar att man måste skapa kopplingar och komplementaritet mellan de olika rättsliga instrument som reglerar de material som är relevanta när det gäller buller vid källan och åtgärda brister i lagstiftningen – särskilt i fråga om fordon (i synnerhet bilar och lastbilar), vägar, järnvägar och flygplatser – genom att utarbeta en övergripande rättslig ram.
- Regionkommittén betonar vikten av att de lokala och regionala myndigheterna får ekonomiskt stöd och teknisk vägledning och att de även behöver kompletterande EU-åtgärder och nationella åtgärder när det gäller tillämpningen av EU:s bullerpolitik.
- ReK anser att farhågorna beträffande buller och bullerförorening bör utgöra en integrerad del i alla relevanta politiska processer och initiativ, inte minst i EU:s framtida sjunde miljöhandlingsprogram och EU:s andra handlingsplan för miljö och hälsa, samt i initiativen om hållbara transporter inom ramen för EU:s program för regional utveckling och strategier för fysisk planering.
- ReK anser att kommissionen bör utvidga begreppet flernivåstyre till att gälla fler områden, bl.a. buller, och i detta sammanhang kan borgmästarförsamlingen utgöra en referens.

Föredragande	José MACÁRIO CORREIA (PT–PPE), kommunstyrelsens ordförande i Faro
Referensdokument	Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av direktivet om omgivningsbuller i enlighet med artikel 11 i direktiv 2002/49/EG COM(2011) 321 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTENS STÅNDPUNKT

A. Allmänna synpunkter

1. Regionkommittén betonar vikten av att bekämpa bullerstörningar och bygga vidare på den europeiska strategi i bullerfrågor som antogs den 25 juni 2002 i form av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/49/EG – det så kallade direktivet om omgivningsbuller.

2. Kommittén välkomnar de konkreta framsteg som direktivet har gett upphov till vad gäller kartläggning av buller, utarbetande av gemensamma indikatorer, analys av EU-befolkningens utsatthet för buller samt fastställande av de myndigheter som har behörighet att utarbeta handlingsplaner.

3. ReK välkomnar kommissionens rapport om genomförandet av direktivet, och anser att det är en lämplig utgångspunkt för en välbehövlig översyn av direktivet om omgivningsbuller.

4. Kommittén beklagar att vissa medlemsstater inte har lyckats lägga fram några bullerkartor inom den fastställda tidsfristen, och att man i Maltas fall har tvingats inleda ett överträdelseförfarande.

5. Kommittén beklagar att det inte finns några specifika hänvisningar till de lokala och regionala myndigheterna vare sig i direktivet eller i rapporten om dess genomförande, och understryker den avgörande roll som de spelar i kampen mot orimliga bullernivåer. Kommittén vill därför till fullo vara involverad vid utarbetandet av den framtida politiken.

6. Kommittén menar att bullerstörningar i första hand är ett lokalt problem som i huvudsak kräver en lösning på EU-nivå. I det sammanhanget efterlyser kommittén en ambitiös europeisk utsläppspolitik mot buller i form av EU-åtgärder som riktar sig mot källan.

7. ReK vill än en gång framhålla vikten av att fastställa mål för att minska det buller som människor utsätts för i bebyggda områden, offentliga parker eller andra tysta områden i tätbebyggelse, samt i tysta områden på landsbygden och i närheten av skolor, sjukhus och andra bullerkänsliga byggnader och områden.

8. ReK konstaterar att kommissionen i uppräkningsav bullers hälsopåverkan inte har angett en av de mest vanliga konsekvenserna av bullerexponering, dvs. tinnitus och hyperakusi (extrem ljudkänslighet), som ofta orsakas av försämrad hörsel-

kapacitet på grund av exponering för höga bullernivåer. Minst 10 % av befolkningen lider av tinnitus och/eller hyperakusi, ett fenomen som ökar bland ungdomar på grund av höga bullernivåer. Information till allmänheten angående hälsorelaterade problem som beror på bullerexponering är därför mycket viktig.

9. Kommittén noterar att uppräkningsav tidigare och framtida EU-initiativ på området inte innehåller några insatser för att minska de höga bullernivåerna på vissa offentliga platser, t.ex. diskotek.

10. Kommittén påpekar att man måste beakta de uppgifter som nyligen sammanställdes av Världshälsoorganisationen (WHO) i fråga om bullerkartornas rapporteringsintervall. Enligt dessa bör rapporteringsintervallen för L_{night} sänkas till 40 dB, och man måste dessutom ta hänsyn till de sociala kostnaderna för buller från väg-, järnvägs- och flygtrafik. Kommittén insisterar på att de senaste uppgifterna från WHO också arbetas in i dos-/kostnadskurvan som används för att beräkna trafikbullrets sociala kostnader.

11. ReK anser att farhågorna beträffande buller och bullerförorening bör utgöra en integrerad del i alla relevanta politiska processer och initiativ, inte minst i EU:s framtida sjunde miljöhandlingsprogram och EU:s andra handlingsplan för miljö och hälsa, samt i initiativen om hållbara transporter inom ramen för EU:s program för regional utveckling och strategier för fysisk planering.

B. Bekämpa buller vid källan

12. ReK poängterar att man måste skapa kopplingar och komplementaritet mellan de olika rättsliga instrument som reglerar de material som är relevanta när det gäller buller vid källan och åtgärda brister i lagstiftningen – särskilt i fråga om fordon (i synnerhet bilar och lastbilar), vägar, järnvägar och flygplatser – genom att utarbeta en övergripande rättslig ram.

13. ReK konstaterar att det finns ett par brister i det nuvarande direktivet som behöver åtgärdas snarast möjligt, och anser det nödvändigt och lämpligt att utveckla jämförande metoder för bullermätning, användning av nätverk för akustisk mätning och observation, inklusive standardiseringskriterier, utlösande värden eller målvärden, metoder för rapportering och utvärdering samt kontroll av efterlevnaden.

14. ReK betonar att man bör fokusera på att bekämpa buller redan vid källan, och att ekonomiska fördelar kan vinnas om man förebygger buller genom att dra nytta av tekniska framsteg och följa de fastställda utsläppsgrensvärdena för kontroll av bullerföroreningar i stället för att minska deras effekter.

15. ReK understryker fördelarna med att minska trafikbuller vid källan, och påpekar att detta bidrar till att minska myndigheternas och vägförvaltningarnas kostnader – i synnerhet för montering av bullerskydd och bullerskyddsisolering.

16. Kommittén framhåller vikten av att strategierna för fysisk planering och stadsplanering omfattar bullerbegränsningar, särskilt för att minska trafik- och omgivningsbuller vid källan.

17. ReK betonar vikten av att minskning av buller inkluderas i de målsättningar för ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem som kommissionen identifierade i vitboken "Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem". Kommittén skulle också gärna se att man vidtar åtgärder med avseende på hållbarhet, energieffektivitet och luftkvalitet och utvärderar de bullerminskande effekterna av dessa. Kommittén föreslår vidare att man som underlag för genomförandet av vitboken även utarbetar en åtgärdsplan med en tidsplan, åtgärder och utvärderingsmoment.

18. Kommittén anser att en ambitiös utsläppspolitik på EU-nivå åtminstone bör innehålla följande åtgärder:

- För nya fordon: utsläppsnormer för alla typer av fordon och maskiner (som används på och under marken, på och under vatten, i luften osv.).
- För redan befintliga fordon: Åtgärder för att ersätta äldre fordon och maskiner med tystare modeller och för att rusta upp järnvägsfordon med tekniska förbättringar som minskar bullret.
- Förnyade testmetoder: Kommittén förespråkar utveckling av testmetoder för fordon och maskiner som mäter utsläppen under verkliga förhållanden (*real life conditions*).
- Utveckling och förbättring av tysta däck.

19. ReK anser att transportsektorn bör införa mål för bullerminskningar, eventuellt i form av marknadsinstrument, t.ex. avgifter för tillträde eller utnyttjande av näten (för väg-, järnvägs-, sjö- och flygtrafik), så att de som orsakar bullerföroreningarna får betala de kostnader som deras buller ger upphov till.

20. ReK rekommenderar en samlad strategi och mer ambitiösa mål i fråga om minskning av buller vid översynen av direktiv 70/157/EEG om tillåten ljudnivå för motorfordon, direktiv 2001/43/EG om buller från däck samt förslagen om buller från fordon i kategori L, som regleras av direktiv 97/24/EG. Kommittén anser att åtgärder bör vidtas för att säkerställa att boende i närheten av flygplatser i princip inte störs av buller under åtminstone sju timmar per natt.

21. ReK välkomnar den senaste tidens utveckling i fråga om det nya systemet för märkning av däck, som kommer att ge konsumenter, offentliga myndigheter och ansvariga för fordons-

parker möjlighet att välja de däck som är bäst ur bullersynpunkt. Kommittén vill i detta sammanhang föreslå att märkningen också ska göra det möjligt för konsumenterna att väga ett däckes bullerprestanda mot dess egenskaper i fråga om bränsleförbrukning. ReK föreslår dessutom att märkningen ska kopplas till tydliga europeiska fordonsstandarder som i kombination med användning av korrekt vägbeläggningsteknik kan minska vägbullret till hälften (10 dB). Kommittén påminner ändå om de specifika förhållanden som råder i de nordliga medlemsstaterna, där det för att trygga säkerheten i nödsituationer är möjligt att vintertid och under extrema förhållanden använda specialdäck, t.ex. däck med eller utan dubbar.

22. Vid utvecklingen av tysta vägbeläggingsmaterial bör man beakta de lokala klimat- och väderleksförhållandena och förbättra beläggningens hållbarhet vid förebyggande av halka (saltning, dubbdäck).

23. ReK understryker att direktiv 2000/14/EG om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus är mycket viktig åtgärd.

24. ReK konstaterar att det finns ett behov av att ersätta eller uppdatera den befintliga rullande materielen på våra järnvägar så snart som möjligt och senast 2020, och att man även bör vidta åtgärder för att uppmuntra användningen av tystare utrustning. Man bör också införa marknadsinstrument, t.ex. avgifter för tillträde till järnvägsnätet, så att de som orsakar bullerföroreningarna får betala de kostnader som deras buller ger upphov till. Ytterligare åtgärder, som ett förbud mot att använda rullande materiel som inte har utrustats med den minst bullriga tekniken, bör föreskrivas på medellång sikt om marknadsinstrumenten visar sig vara otillräckliga. ReK vill i detta sammanhang särskilt erinra om översynen av EU:s politik i fråga om buller från järnvägstrafik, samt påminna om de pilotprojekt som pågår i Tyskland och Nederländerna beträffande buller från järnvägstrafik.

25. ReK vill betona att det är ytterst viktigt att genomföra förbättringar i stadsområdena genom att uppmuntra användning av tystare transportmedel, t.ex. hybridbilar och elbilar samt tystare och mer hållbar kollektivtrafik.

26. ReK rekommenderar att man vidtar åtgärder på stadsplaneringsområdet, t.ex. i fråga om spårvagnslinjer och andra offentliga transportmedel som tunnelbanesystem, satsningar på gång- och cykeltrafik, begränsningar av biltrafiken, hastighetsbegränsningar för fordon och beaktande av miljöaspekter vid offentlig upphandling. Dessutom bör man ge de lokala och regionala myndigheterna rätt incitament och förse dem med relevant information om EU:s finansieringsmekanismer.

C. Utmaningar för det framtida direktivet om omgivningsbuller

27. För att främja en bättre och mer omfattande efterlevnad och jämförbarhet mellan medlemsstaterna med avseende på av direktivet efterlyser Regionkommittén en översyn av bilaga V i direktivet, som fastställer minimikraven för handlingsplanerna på bullerområdet, och bilaga VI, som definierar vilka uppgifter som i detta sammanhang ska skickas till kommissionen.

28. ReK föreslår att man på EU-nivå genomför en standardisering av de instrument och metoder som kan användas för utarbetandet och/eller genomförandet av handlingsplanerna på bullerområdet, samt att man uppmuntrar en lång rad olika berörda aktörer – från forskningsinstitut och universitet till lokala och regionala myndigheter – att delta, under samordning av ett särskilt EU-organ.

29. ReK vill i detta sammanhang framhålla att det finns fall då det organ som ansvarar för upprättandet av bullerhandlingsplanen inte samtidigt ansvarar för genomförandet av den. Kommittén anser att denna problematik bör uppmärksammas i högre grad.

30. ReK anser att kommissionen bör utvidga begreppet flernivåstyrelse till att gälla fler områden, bl.a. buller, och i detta sammanhang kan borgmästarförsamlingen utgöra en referens.

31. ReK anser att man så snabbt som möjligt bör slutföra projektet Cnossos-EU (Common Noise Assessment Methods in Europe), i syfte att införa en harmoniserad utvärderingsmetod för alla bullerkartor inom områdena vägtrafik, järnvägstrafik, industri och luftfart.

32. ReK föreslår att kommissionen efter en noggrann bedömning av konsekvenserna för lokala och regionala myndigheter inrättar utlösande värden eller målvärden på basis av WHO:s hälsorekommendationer, vilket skulle innebära att medlemsstaterna måste agera så snart som en viss bullernivå nås.

33. Kommittén har vissa reservationer när det gäller immissionsnormer för bullerstörningar på EU-nivå om de behandlas separat från en sammanhållen bullerpolitik. De lokala och regionala myndigheterna åläggs att tillämpa dessa normer trots att de åtgärder som kan vidtas på lokal och regional nivå ofta inte är tillräckliga för det. Ett eventuellt införande av sådana immissionsnormer bör således höra hemma inom ramen för en övergripande bullerpolitik på EU-nivå som tydligt sammanlänkar utsläpps- och immissionspolitiken. Kommittén föreslår följande:

- Utformning av en tematisk bullerstrategi, med fastställande av en EU-politik för buller (som ska innehålla en tidsplan, åtgärder och utvärderingsmoment).
- Ambitionsnivån i direktivet om omgivningsbuller måste vara densamma som i EU:s åtgärder mot buller vid källan.
- En utveckling av EU:s utsläppspolitik som måste ske innan direktivet ses över. Det kommer att ta flera år innan EU-åtgärder som är riktade mot källan får effekt.
- Översyn av bullerdirektivet.

34. ReK betonar vikten av att återinföra de riktvärden som redan finns i grönboken om den framtida bullerpolitiken, som har bekräftats som skyddsmål i WHO-studier på senare tid men

som har utelämnats i det nuvarande direktivet. Man bör beakta att buller från olika källor ackumuleras och att WHO:s långfristiga målvärden borde användas vid planering av nya projekt.

35. ReK skulle vilja förorda en större samverkan mellan bullerpolitiken och luftkvalitetspolitiken (både EU-direktivet om luftkvalitet och bullerdirektivet innehåller krav på åtgärdsplaner). Detta skulle göra de gemensamma politiska åtgärderna mer effektiva.

36. ReK föreslår att man efter en noggrann bedömning av konsekvenserna för lokala och regionala myndigheter fastställer mål för minskningen av människors utsatthet för buller, på samma sätt som man har gjort i fråga om luftföroreningar och klimatet, bl.a. ett mål om att minska antalet människor som nattetid utsätts för buller (55 dB) med åtminstone 15 % fram till 2023.

37. ReK anser att man bör överväga att sänka L_{den} till 40 dB och L_{night} till 35 dB vid utarbetandet av de framtida bullerkartorna.

38. ReK anser att det finns ett antal begrepp i direktivet som bör förtydligas, i synnerhet "tätbebyggelse" och "tysta områden".

D. De lokala och regionala myndigheternas roll

39. Regionkommittén betonar vikten av att de lokala och regionala myndigheterna får ekonomiskt stöd och teknisk vägledning och att de även behöver kompletterande EU-åtgärder och nationella åtgärder när det gäller tillämpningen av EU:s bullerpolitik.

40. ReK påpekar att det är viktigt att skapa ett nätverk där lokala och regionala myndigheter kan utbyta information och erfarenheter samt införa bästa praxis. Informationen ska vara uppdaterad och finnas tillgänglig på alla språk.

41. ReK rekommenderar att de lokala och regionala myndigheterna förses med mer och bättre information samt stödande och vägledande instrument som gör det möjligt att, med hjälp av gemensamma kartor, åskådliggöra det buller som ackumuleras från olika källor. Det måste utifrån subsidiaritetsprincipen vara upp till varje lokal myndighet att besluta om vilket som är det bästa sättet att bedriva informationskampanjer.

42. ReK föreslår att man på lokal och regional nivå genomför upplysnings- och informationskampanjer om buller, liksom offentliga samråd och hearingar i syfte att upplysa allmänheten och ge djupare kunskaper om situationen.

43. ReK föreslår att det upprättas fler partnerskap mellan lokala och regionala myndigheter och lokala icke-statliga organisationer och medborgarsammanslutningar, i synnerhet genom utdelning av priser och utmärkelser, som kan bidra till att synliggöra de kreativa och kostnadseffektiva åtgärder som vidtas i hela EU.

E. Slutrekommendationer

44. Regionkommittén betonar att gränsvärden för buller måste fastställas både för att uppnå en hög skyddsnivå och för att förebygga konkurrensnedvridningar på den inre marknaden som kan uppstå av bullerskyddsskäl. Subsidiaritetsprincipen måste respekteras när det gäller fastställande av de utlösande värdena och/eller målvärdena, genomförande av direktivet och beslut om eventuella kompletterande åtgärder om gränsvärdena för buller överskrids. Detta måste dock ske med hänsyn

tagen till effekterna för de lokala och regionala myndigheterna och till att klimatförhållandena och andra omständigheter skiljer sig åt i olika delar av Europa.

45. ReK påpekar att de merkostnader och den administrativa börda som åläggs företagen och de offentliga förvaltningarna måste stå i rimlig proportion till de miljömässiga fördelar som de resulterar i.

Bryssel den 16 februari 2012

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "Modernisering av högre utbildning"

(2012/C 113/09)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén gläder sig över att kommissionen vill spela en mer aktiv roll i arbetet för att stödja högskolorna och de olika nationella, regionala och lokala myndigheterna när dessa genomför moderniseringsagendan för den högre utbildningen.
- Kommittén håller med kommissionen om att de sammanlagda investeringarna i den högre utbildningen i Europa ligger på en alltför låg nivå och medger att inte bara medlemsstaterna utan i många fall även de regionala myndigheterna måste ta sitt ansvar för att öka investeringarna i den högre utbildningen.
- Kommittén uppmanar kommissionen att vid fastställandet av de konkreta programmen och handlingslinjerna ägna ännu större uppmärksamhet åt en av de prioriteringar som kommissionen med rätta själv satt i första rummet för medlemsstaterna och högskolorna: att öka deltagandegraden och att stärka den högre utbildningens "sociala dimension".
- Kommittén anser att den högre utbildningens betydelse också kan komma till uttryck genom det sätt på vilket högskolorna och universiteten förhåller sig till specifika lokala och regionala behov och därigenom på ett värdefullt sätt bidrar till den lokala och regionala utvecklingen.
- ReK noterar att det krävs ytterligare insatser för att bredda och fördjupa möjligheterna till studier och samarbete över gränserna, och därmed för att avsevärt öka dessa möjligheters mervärde.
- Kommittén upprepar att de lokala och regionala myndigheterna har viktiga befogenheter när det gäller utbildning och fortbildning, i likhet med ungdoms- och sysselsättningspolitiken, och påpekar därför att dessa myndigheter spelar en central roll i samband med genomförandet av moderniseringsagendan, i full respekt för subsidiaritetsprincipen.

Föredragande

Mia DE VITS (BE-PSE), ledamot av det flamländska parlamentet

ReferensdokumentMeddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om *Stöd till tillväxt och sysselsättning – en agenda för modernisering av Europas system för högre utbildning*

COM(2011) 567 slutlig

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKTER****1. Allmänna kommentarer**

1. Regionkommittén välkomnar meddelandet "Stöd till tillväxt och sysselsättning – en agenda för modernisering av Europas system för högre utbildning", där kommissionen beskriver de främsta politiska målsättningarna för reformen av systemet för högre utbildning. Kommittén värdesätter att Europeiska kommissionen härigenom ger ytterligare en impuls till de reformer som inleddes genom Bolognaprocessen och inrättandet av det europeiska området för högre utbildning och det europeiska forskningsområdet, men som ännu inte avslutats. Kommittén ställer sig också positiv till att meddelandet bidrar till att ge dessa reformer en central plats inom den bredare ramen för Europa 2020-strategin och dess flaggskeppsinitiativ.

2. Kommittén ställer sig positiv till kommissionens tillvägagångssätt i meddelandet, dvs. att den dels anger vilka de främsta politiska målsättningarna är som både medlemsstaterna och universitet och högskolor bör ha genomfört mot slutet av detta årtionde, dels redogör för hur medlemsstaterna och inrättningarna för högre utbildning kan bistås vid genomförandet av denna moderniseringsreform.

3. Kommittén bekräftar att det är medlemsstaterna och högskolorna själva som har huvudansvaret för reformerna av den högre utbildningen, ett politikområde där EU har samordnande och stödjande befogenheter, även om utmaningarna och de politiska insatserna överskrider de nationella gränserna. Dessutom påpekar kommittén än en gång att de lokala och regionala myndigheterna förfogar över viktiga befogenheter när det gäller utbildning och fortbildning och även beträffande ungdoms- och sysselsättningspolitiken. Kommittén betonar att de lokala och regionala myndigheterna därför spelar en central roll i samband med genomförandet av moderniseringsplanerna, med full respekt för subsidiaritetsprincipen.

4. Kommittén noterar att den föreslagna moderniseringen av högre utbildning inte förefaller ge upphov till några problem när det gäller efterlevnaden av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

5. Regionkommittén betonar att den främsta målsättningen med utbildning, även högre utbildning, är att ge människor en bred och allmän bildning så att de på bästa sätt kan utveckla sin potential och formas till öppna, starka och mångsidiga individer som kan ta sitt fulla ansvar i samhället. Utbildningen har utan tvekan också ett ekonomiskt värde, men det är inte det enda

värdet. Att betrakta utbildningen utifrån ett ekonomiskt perspektiv kommer därför alltid att ge en ofullständig bild. Det hindrar emellertid inte att en analys utifrån ett ekonomiskt perspektiv inom en bestämd ram kan vara värdefull och till och med nödvändig.

6. Icke desto mindre ställer sig kommittén helt bakom konstatandet att undervisning och utbildning måste stå i centrum för unionens strävanden att uppnå smart och hållbar tillväxt för alla. Kommittén påpekar att universitetens och högskolornas möjligheter att utföra detta samhällsuppdrag ännu inte utnyttjas fullt ut.

2. De viktigaste politiska målen för medlemsstaterna och för högskolorna och universitetet

2.1. *Att höja resultatnivån för att tillhandahålla de utexaminerade och forskare som Europa behöver*

7. Kommittén instämmer i kommissionens analys att den genomsnittliga utbildningsnivån i Europa måste uppnå målet att 40 % av ungdomarna ska ha avslutat en högre utbildning eller motsvarande studier senast 2020 om man ska kunna möta den förutsedda och nödvändiga tillväxten av kunskapsintensiva arbetstillfällen, inge ungdomar förhoppningar om ett arbete av hög kvalitet och bekämpa arbetslöshet, i första hand bland ungdomar.

8. Kommittén är övertygad om att en allmänt utbredd användning av IKT-lösningar inom högre utbildning kan bidra till att denna utbildning blir mer lättillgänglig och att deltagarnivåerna ökar, t.ex. för studenter som bor i glesbygd, på öar, i bergsområden och i yttre randområden.

9. Kommittén ställer sig uttryckligen bakom kommissionens konstaterande att man måste attrahera bredare grupper från hela samhället till högskolorna och beklagar att vissa befolkningsgrupper fortfarande är kraftigt underrepresenterade på högskolor och universitet. Kommittén påpekar att denna underrepresentation, som för övrigt är ännu mer allvarlig inom lärarkåren, inte enbart skapar sociala problem, utan även utifrån ett ekonomiskt perspektiv innebär ett onödigt slöseri med kompetens.

10. Kommittén föreslår därför att man inte enbart ska övervaka de framsteg som medlemsstaterna gör när det gäller att höja deltagandet och kanske ännu viktigare utbildningsresultaten. Det är lika viktigt att övervaka i vilken utsträckning medlemsstaterna, högskolorna och universitetet lyckas locka studenter från underrepresenterade grupper och "icke-traditionella" studenter på ett sätt som dessutom bryter med traditionella

rollmönster. Det är ett sätt att förändra stereotypiska studieval och bekämpa den segregering som det ger upphov till på arbetsmarknaden. Mot bakgrund av den demografiska utvecklingen är kommittén dock övertygad om att deltagandet i högre utbildning inte kan höjas på ett hållbart sätt om inte medlemsstaterna och de högre utbildningsanstalterna i grunden lyckas komma till rätta med denna sociala dimension vid utformningen av politiken för högre utbildning. Kommittén anser dessutom att det är nödvändigt att även på det här området fastställa specifika mål som naturligtvis måste anpassas efter de förhållanden som råder i de olika medlemsstaterna och de skilda regionerna inom varje medlemsstat. Vi vill dock betona att ökat deltagande även kräver ökad finansiering till Europas inrättningar för högre utbildning, så att högsta möjliga kvalitet kan garanteras inom forskning och undervisning.

11. ReK stöder Europeiska kommissionens vädjan om att bevilja ekonomiskt stöd till potentiella studenter från låginkomstgrupper. Kommittén är bekymrad över att ett antal medlemsstater har beslutat att höja studieavgifterna, eller överväger att göra det, trots att samtliga EU-medlemsstater har ratificerat den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter vars artikel 13 bland annat föreskriver följande: "Högre utbildning skall göras lika tillgänglig för alla som har fallenhet för sådan utbildning genom alla lämpliga åtgärder och särskilt genom att gradvis göras kostnadsfri." Kommittén är också orolig för att höjda studieavgifter kommer att leda till att den finansiella tröskeln för deltagande i högre utbildning ökar vid en tidpunkt då många studenter och deras familjer tampas med följderna av den ekonomiska och finansiella krisen.

12. Kommittén påpekar att också andra faktorer än det finansiella underlaget (exempelvis studieval, krav på lämpliga förkunskaper och stöd om sådana saknas, studie- och studievals vägledning, snabb omorientering till mer passande studieval eller utbildning för att förhindra avhopp, ett i högre grad studentinriktat perspektiv osv.) kan ha visst inflytande på tillträdet till universitet och högskolor och på studieresultaten. ReK skulle gärna se att medlemsstaterna och universiteten och högskolorna även beaktar denna aspekt. Kommittén beklagar att man i alltför begränsad utsträckning på ett systematiskt sätt insamlar och utväxlar uppgifter mellan medlemsstaterna om den politik som förs på det här området, vilket är gängse praxis när det gäller insamling och utbyte av uppgifter om andra aspekter av högre utbildning. I det sammanhanget anser kommittén att observationsgruppen för den sociala dimensionen i högre utbildning som håller på att utvecklas inom ramen för Bologna-processen förtjänar allt stöd.

13. Kommittén ställer sig positiv till de åtgärder som Europeiska kommissionen föreslår, exempelvis utveckling av nationella kvalifikationsramar med tydliga och eventuellt kompletterande övergångsmöjligheter mellan olika kvalifikationsnivåer, eller fokus på inlärningsresultat och reell kunskap och kompetens (bland annat genom erkännande av tidigare förvärvade kvalifikationer och färdigheter även inom ramen för informell och icke-formell utbildning), snarare än mer traditionella och formella kriterier som studiernas längd och antalet kontakttimmar per kurs/utbildningsprogram. Kommittén anser att man med hjälp av dessa åtgärder på ett effektivt sätt skulle kunna värdera kompetens och färdigheter bättre och placera människor på rätt kompetensnivå eller erbjuda dem en lämplig och realistisk möjlighet att nå en högre utbildningsnivå.

14. Kommittén insisterar på att även Europeiska kommissionen ska vara konsekvent i sin tillämpning av det progressiva synsätt när det gäller flexibla studieprogram och lärande som man förespråkar i meddelandet, exempelvis i samband med tillämpningen av gällande direktiv och förslaget till nytt direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer.

2.2. Bättre och mer relevant högre utbildning

15. Kommittén instämmer i att högre utbildning, i den mån syftet är att förmedla den kunskap och de väsentliga överförbara färdigheter som behövs för högkvalificerade yrken, i stor utsträckning skulle främjas av närmare kontakter med aktörer inom arbetslivet och arbetsmarknadens institutioner. Samtidigt anser kommittén att man ute i arbetslivet skulle kunna ta större ansvar för den högre utbildningen, bland annat genom att tillhandahålla tillräckligt många och högkvalitativa praktikplatser till studenter och lärare, inleda en dialog med anstalter för högre utbildning om framtidsutsikterna när det gäller olika yrken och utbildningskrav, till fullo tillvarata lärarnas allmänt överförbara färdigheter osv. Forsknings-samarbete mellan företag och universitet bör också ges större spridning.

16. Kommittén är övertygad om att de lokala och regionala myndigheterna som i regel har mycket välfungerande kontakter med både högskolor och universitet och aktörerna på arbetsmarknaden är bäst lämpade att främja och leda denna dialog.

17. Kommittén anser vidare att den högre utbildningens betydelse också kan komma till uttryck genom det sätt på vilket högskolorna och universiteten förhåller sig till specifika lokala och regionala behov och därigenom på ett värdefullt sätt bidrar till den lokala och regionala utvecklingen. Enligt kommitténs uppfattning är denna regionala integrationsaspekt en dimension som de högre utbildningsanstalterna skulle kunna låta sitt uppdrag och sina strategiska prioriteringar utgå ifrån för att uppnå toppkvalitet. Kommittén framhåller och stöder därför de europeiska högskolornas mångfald och individuella särdrag.

18. Kommittén menar att IKT-lösningar måste införas i större utsträckning i alla inrättningar för högre utbildning i Europa. Utbildningsnivån skulle kunna höjas om inrättningarna för högre utbildning och de berörda nationella, regionala och lokala myndigheterna utvecklade en gemensam IT-plattform.

2.3. Stärka kvaliteten genom rörlighet och samarbete över gränserna

19. Kommittén instämmer i att det är viktigt med väl motiverad rörlighet och gränsöverskridande samarbete med hänsyn till olika aspekter av utbildningens kvalitet och den personliga utvecklingen hos de personer som berörs. Kommittén konstaterar att medlemsstaterna och de högre utbildningsanstalterna har gjort stora framsteg på det här området, bland annat tack den drivkraft som Erasmusprogrammet har utgjort och som har förstärkts ytterligare av Bolognaprocessen. Enligt kommitténs uppfattning är det ovärderligt att Europa tack vare dessa program och samarbeten har fått en positiv, konkret innebörd för många människor.

20. Trots det krävs det ytterligare insatser för att bredda och fördjupa möjligheterna till studier och samarbete över gränserna, vilket avsevärt kommer att öka mervärdet. Europeiska kommissionen räknar upp en rad hinder som föreligger på olika politiska nivåer som ofta orsakas av specifika nationella förhållanden. Kommittén anser dock att dessa komplexa styrelseskikt inte får hindra medlemsstaterna, de lokala och regionala myndigheterna och de högre utbildningsanstalterna att inom det egna behörighetsområdet så snart som möjligt lösa dessa konflikter.

21. Vi menar att tillägg till examensbevis bör införas inom alla inrättningar för högre utbildning, eftersom sådana tillägg utgör ett mycket viktigt steg i riktning mot att göra examensbevisen jämförbara och underlätta erkännandet av examensbevis.

22. Kommittén vill fästa uppmärksamhet vid en rad befintliga initiativ för gränsöverskridande kvalitetsgarantier inom högre utbildning och skulle gärna vilja lyfta fram dessa som en förebild för gränsöverskridande samarbete med hänsyn till de strukturella effekterna på systemen för högre utbildning i de berörda medlemsstaterna och regionerna.

23. Kommittén uppmanar berörda nationella myndigheter, som i många fall är regionala eller lokala myndigheter, att underlätta och påskynda erkännandet av akademiska kvalifikationer, i syfte att uppnå en avsevärd minskning av hindren för studenters och akademikers rörlighet. Detta förfarande får inte innebära någon ohanterlig kostnad för den sökande och inte pågå längre än fyra månader.

2.4. *Att få kunskapstriangeln att fungera*

24. Kommittén delar helt kommissionens uppfattning att det är nödvändigt att vidareutveckla och förbättra utnyttjandet av kunskapstriangeln mellan utbildning, forskning och näringsliv, och instämmer i kommissionens analys att inrättningar för högre utbildning och forskningsinstitutioner kan stimulera den ekonomiska utvecklingen i de regioner de ligger i, ta tillvara regionala fördelar i global skala och fungera som centrum för ett kunskapsnätverk eller kluster i närekonomin och näringslivet.

25. Kommittén menar att detta i synnerhet är fallet när lokala och regionala myndigheter strategiskt och medvetet kartlägger ett antal prioriterade områden med utgångspunkt i den egna regionens styrkor eller specifika behov. Skapandet av kunskaps- och innovationskluster med deltagande av lokala och regionala myndigheter, universitet och lokala företag, inbegripet nystartade företag, bör kraftigt uppmuntras.

26. Kommittén gör dock anmärkningen att Europeiska kommissionen i meddelandet är något trångsynt i sin inställning till näringslivet, marknadsförbara produkters och tjänsters potential samt marknadsutbredningen av kunskap. Kommittén betonar att högre utbildningsanstalter och forskningsinstitut också har ett

samhällsuppdrag gentemot offentliga myndigheter och den icke-vinstdrivande sektorn, exempelvis grundskoleutbildning, vårdsektorn, social- och trygghetstjänster osv.

2.5. *Bättre styrelseformer och finansiering*

27. Kommittén håller med kommissionen om att de sammanlagda investeringarna i den högre utbildningen i Europa rent generellt ligger på en alltför låg nivå och medger i detta sammanhang att inte bara medlemsstaterna utan i många fall även de regionala myndigheterna måste ta sitt ansvar för att öka investeringarna i den högre utbildningen med offentliga medel. Kommittén uppmanar därför medlemsstaterna och i relevanta fall även de regionala myndigheterna att trots trycket på budgetarna inte äventyra framtiden utan snarare investera i långsiktig tillväxt i stället för att skära ned inom sektorer som ligger till grund för morgondagens tillväxt. Kommittén anser att kommissionen kan följa upp detta konkret genom att med hjälp av den europeiska terminen se till att besparingarna inte drabbar de sektorer som är av avgörande betydelse för genomförandet av Europa 2020-strategin.

28. Kommittén betraktar utbildning som en kollektiv nytta och håller därför med kommissionen om att offentliga investeringar utgör den främsta grundvalen för en hållbar högre utbildning och absolut måste göra detta även i framtiden.

29. Kommittén godtar strävan att diversifiera de finansiella medlen, till exempel offentlig-privata partnerskap för finansiering av infrastruktur, men varnar för att det kan lägga ytterligare tryck på hushållen om man tar en av de möjliga alternativa källorna i anspråk genom att öka den privata finansieringens andel i form av höjda studieavgifter. Kommittén befarar att detta tryck på hushållen bland annat kan leda till en lägre deltagandegrad, till oönskade förskjutningar i studentpopulationens sociala sammansättning och till att obalanserade mobilitetsströmmar mellan medlemsstater eller regioner uppstår eller förstärks. För att främja lika möjligheter för alla och en hög kvalitetsnivå förespråkar kommittén ett bättre system för stipendier och lån till studerande, utgående från inkomster och studieresultat.

30. Kommittén kan godta att man utvecklar nya eller vidareutvecklar befintliga finansieringsmekanismer som är prestationsrelaterade, som fungerar som stöd vid olika strategiska val och till mångfald i institutionsprofilen och främjar spetskunskap i alla möjliga dimensioner. Kommittén vill samtidigt uppmärksamma att vi av erfarenhet vet att införandet av sådana mekanismer måste ske på ett genomtänkt sätt och med vederbörlig omsorg, så att bland annat de formler och indikatorer som tillämpas verkligen fungerar som stöd för de önskade målsättningarna och så att rättvisa görs åt den mångfald som eftersträvas mellan och inom institutionerna.

31. Kommittén framhåller att ökad autonomi inte fritar högskolorna från deras ansvarsskyldighet eller deras ansvar gentemot den omgivning som de befinner sig i. Kommittén medger dock att en ökning av institutionernas autonomi vanligen också inverkar positivt på deras förmåga att locka till sig privat kapital och på så sätt bidrar till de ökade investeringar i den högre utbildningen som önskas.

3. EU:s bidrag: incitament till öppenhet, diversifiering, rörlighet och samarbete

32. Kommittén gläder sig över att kommissionen vill spela en mer aktiv roll i arbetet för att stödja högskolorna och de olika nationella, regionala och lokala myndigheterna när dessa genomför moderniseringsagendan för den högre utbildningen. Kommittén anser att detta stöd, i alla dess olika former, är av avgörande betydelse om man i de olika myndigheternas och högskolornas planer samtidigt vill skapa den konvergens som krävs och låta den önskade mångfalden och profileringen komma till uttryck.

33. Kommittén uppmanar kommissionen att vid fastställandet av de konkreta programmen och handlingslinjerna ägna ännu större uppmärksamhet åt en av de prioriteringar som kommissionen med rätta själv satt i första rummet för medlemsstaterna och högskolorna: att öka deltagandegraden och att stärka den högre utbildningens "sociala dimension", som är en förutsättning för detta.

3.1. Stöd till reformer med evidens, resultatanalys och öppenhet

34. Kommittén konstaterar att man bl.a. vid uppföljningen av Bolognaprocessen påvisade att ett arbete med förhållandevis enkla resultatavlor för att följa upp statusen hos en reformagenda kan ha en stor informerande och en stark mobiliserande kraft och föreslår att ett sådant instrument används mer. Kommittén noterar i samband med detta dock att en resultatavla på nationell nivå ofta inte kan fänga alla de olika dynamiska processer som pågår inom de olika regionerna och alltså inte alltid gör de regionala och lokala myndigheternas politik rättvisa, framför allt på områden som helt eller till stor del faller inom deras behörighetsområde.

35. Kommittén stöder kommissionen i dess plan att med hjälp av "U-Map" få större insikt i högskolornas olika profiler och att med hjälp av "U-Multirank" få till stånd ett prestationsbaserat flerdimensionellt informations- och rankingsinstrument. I samband med detta borde man se till att det inte uppstår någon ytterligare administrativ börda för högskolorna. För kommittén är det självklart att regional förankring och lokalt engagemang kommer att vara en av de dimensioner som ligger till grund för klassificeringen och rankingen av högskolorna.

36. Kommittén gläder sig över kommissionens planer på att i samarbete med Eurostat förbättra uppgifterna om rörlighet i utbildningssyfte och om sysselsättningsresultat inom den högre utbildningen. Kommittén framhåller att sådan information inte bara är eftertraktad bland studenter och personer med examen från högskolan utan också kan hjälpa studenterna i deras studieval.

37. Kommittén uppmanar kommissionen att noggrant överväga vilka målsättningar man exakt vill uppnå med ett europeiskt register för eftergymnasial utbildning och i vilken utsträckning andra initiativ inte fullgör denna uppgift, innan man börjar utveckla ett sådant instrument.

3.2. Främja rörlighet

38. Kommittén håller helt och fullt med om vikten av att främja rörligheten och vill i detta sammanhang göra kommissionen uppmärksam på de kommentarer som kommittén framförde i avsnittet "Rörlighetsinitiativ" i sitt yttrande av den 27–28 januari 2011 om flaggskeppsinitiativet "Unga på väg" ⁽¹⁾, kommentarer som är giltiga i lika hög grad nu som då.

39. Kommittén är dessutom övertygad om att satsningar på bättre språkkunskaper inte bara ökar potentialen för utbyten utan också höjer kvaliteten på dessa, anser att kommissionen skulle kunna spela en stödjande roll på detta område och erinrar om målet för den europeiska flerspråkighetspolitiken, nämligen att samtliga européer bör ha kunskaper i två andra språk än sitt modersmål.

40. Kommittén ansluter sig till kommissionens önskan att ge studenterna, oavsett deras sociala bakgrund, bättre tillgång till mastersutbildningar i andra medlemsstater och bekräftar att det finns ett behov av mer finansiellt stöd för denna kategori av studenter. Kommittén noterar kommissionens förslag om att tillsammans med Europeiska investeringsbanken inrätta en garantimöjlighet för studielån på europeisk nivå. Kommittén framhåller att detta inte får leda till att tillgången till rörlighet blir en affärsvara. Utarbetandet av en sådan garantimöjlighet bör vara ett komplement till sådana system med stipendier som finns inom program som Erasmus, som under lång tid bevisat sitt värde ⁽²⁾.

41. Kommittén beklagar att avsaknaden av rörlighet för nationella lån utgör ett hinder för studenters rörlighet. Vi menar att det måste finnas en skyldighet att bevilja studielån och stipendier utan någon diskriminering på grund av nationalitet.

42. Kommittén inser att vissa rörlighetsströmmar kan innebära en utmaning för vissa länder och ibland i ännu större utsträckning för vissa regioner. För studier, t.ex. läkarutbildningar, som syftar till att vissa tjänster ska tillhandahållas bör man med hänsyn tagen till den regionala nivån tillåta sådana tillträdesbestämmelser som syftar till att säkerställa den regionala läkarvården. Kommittén är dessutom beredd att bidra till en detaljerad analys av denna problematik och till att finna hållbara lösningar som alla berörda parter kan godta och som gör de framsteg som gjorts i Europa rättvisa.

43. Kommittén är hur som helst övertygad om att det krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att utbildningsrörlighet är tillgänglig på lika villkor för alla studerande, oberoende av deras socioekonomiska situation eller de geografiska förhållandena i deras ursprungsregion.

⁽¹⁾ CdR 292/2010 fin.

⁽²⁾ Jfr punkt 20 i ReK:s yttrande om huvudinitiativet "Unga på väg" (CdR 292/2010 fin) som antogs vid Regionkommitténs 88:e plenarsession den 27–28 januari 2011.

44. Kommittén erkänner också att det råder oro om kvaliteten på vissa former av gränsöverskridande utbildning i form av franchiseavtal och uppmanar alla medlemsstater att vidta nödvändiga åtgärder, t.ex. när det handlar om att trygga kvaliteten på utbildningar som erbjuds av de egna högskolorna utanför medlemsstatens gränser, så att medlemsstaterna kan fortsätta att ha fullt förtroende för varandras institutioner.

45. Kommittén medger att det fortfarande finns alldeles för många hinder för forskares rörlighet över gränserna och uppmanar medlemsstaterna att aktivt verka för att en bättre lösning i fråga om indirekta arbetsförhållanden och sociala rättigheter, så att forskarna känner större säkerhet om dessa aspekter av en utlandsvistelse och på så sätt känner sig mindre hämmade att delta i den gränsöverskridande rörligheten.

3.3. *Sätta högre utbildning i centrum för innovation, skapande av sysselsättning och anställbarhet*

46. Kommittén ser fram emot godkännandet av "det strategiska innovationsprogrammet" och hoppas att man skyndsamt kan börja staka ut prioriteringarna för arbetet med att utveckla Europeiska institutet för innovation och teknik och upprätta nya kunskaps- och innovationsgemenskaper.

47. Kommittén ser med intresse hur det bildas "kunskapsallianser" mellan den högre utbildningen och näringslivet men undrar också samtidigt om det inte också skulle kunna vara meningsfullt och till och med nödvändigt med sådana allianser mellan den högre utbildningen och instanser och organisationer utan vinstsyfte. Kommittén tänker här bland annat på de utmaningar som Europa står inför: den ökade andelen äldre och den minskade andelen yngre inom befolkningen, det multikulturella samhället, klimatförändringarna m.m.

48. Kommittén gläder sig över kommissionens planer på att utarbeta en kvalitetsram för praktiktjänstgöring och är övertygad om att kommissionen och medlemsstaternas myndigheter på regional och lokal nivå därefter prioriterar en aktiv uppföljning av dels genomförandet av denna ram. Det föreslagna inrättandet av en centraliserad plattform som ska erbjuda praktikplatser i Europa kan vara ett utmärkt sätt att underlätta tillgången till praktikplatserbjudanden och uppmuntra ungdomar att söka praktikplatser i andra medlemsstater.

3.4. *Stöd till internationaliseringen av Europas högre utbildning*

49. Kommittén håller med kommissionen om att internationalisering och gränsöverskridande samarbete inte kan begränsas till EU och att det finns en hel värld utanför EU. Kommittén vill i detta sammanhang framför allt framhålla att det finns en enorm potential för samarbete mellan regioner som gränsar till varandra och som befinner sig inom eller utanför EU. EU bör därför främja samarbetet mellan europeiska universitet och högre utbildningsinrättningar i tredjeländ med målet att bland annat stärka deras ledning och utbildningsprogram genom att utnyttja den erfarenhet som finns i våra utbildningsinrättningar. Det är därför nödvändigt att främja rörlighets- och utbytesprogram för studerande och lärare på universiteten i gränsregioner och på universiteten i angränsande tredjeländer för att bidra till exporten av god praxis.

50. Kommittén ser fram emot mer konkreta förslag om hur kommissionen tänker stödja europeiska högskolors arbete med

att skapa och utveckla internationaliseringsstrategier och räknar med att kommissionen kommer att inleda en dialog om detta med alla berörda parter. Kommittén framhåller att också de regionala och lokala myndigheterna måste involveras i en sådan dialog, eftersom det ofta finns en nära växelverkan mellan högskolornas internationaliseringsstrategier och utvecklingsstrategierna i de regioner där de befinner sig.

3.5. *Förstärka de långsiktiga effekterna av och komplementariteten i EU:s finansiering*

51. Kommittén gläder sig över förslaget om att efter 2014 inom ramen för programmet "Erasmus för alla" fortsätta med de nuvarande programmen för allmän och yrkesinriktad utbildning och för ungdomar, men med större finansiella resurser och med förenklad administration. Kommittén hoppas att detta unika program inte bara kommer att leda till att de olika formerna av utbyte och samarbete breddas utan samtidigt också kvalitativt fördjupas.

52. Kommittén är lika entusiastisk över kommissionens förslag om att samla de nuvarande europeiska programmen för forskning och innovation i det nya programmet "Horisont 2020".

53. Med tanke på de regionala och lokala myndigheternas närhet till högskolorna erbjuder kommittén kommissionen dessa myndigheters stöd med att få högskolorna att till fullo utnyttja de möjligheter som finns i "Erasmus för alla" och "Horisont 2020".

54. Kommittén framhåller liksom i tidigare yttranden att integreeringen av de nuvarande programmen i dessa nya program måste ske med vederbörlig omsorg, så att inga värdefulla element ur de nuvarande programmen går förlorade i samband med denna omstrukturering.

55. Kommittén instämmer i den koppling som kommissionen gör mellan (högre) utbildning å ena sidan och EU:s sammanhållningspolitik, Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska socialfonden å andra sidan. För att mottagarna ska använda dessa medel så effektivt som möjligt uppmanar kommittén kommissionen att aktivt identifiera och sprida god praxis från de olika medlemsstaterna och regionerna.

3.6. *Nästa steg mot smart och hållbar europeisk högre utbildning för alla*

56. Kommittén räknar med att kommissionen vid fastställandet av de konkreta programmen och handlingslinjerna på ett bestående sätt ska underhålla den mycket uppskattade dialogen med alla berörda aktörer, inklusive de regionala och lokala myndigheterna.

57. Kommittén noterar förslaget om att inrätta en grupp på hög nivå som ska analysera de främsta dragen i moderniseringen av den högre utbildningen och räknar med att kommissionen vid sammanställningen av denna grupp tar tillräcklig hänsyn till de särskilda utmaningar som den målat upp i meddelandet. Vi menar att Regionkommittén måste vara representerad i denna högnivågrupp.

58. Kommittén insisterar på att kommissionen vid utarbetandet av moderniseringsagendan värnar om de samverkans effekter som krävs mellan alla de flaggskeppsinitiativ som är av betydelse för denna agenda och i samband med detta också tar hänsyn till de yttranden som kommittén har utarbetat om dessa flaggskeppsinitiativ.

Bryssel den 16 februari 2012

Regionkommitténs
ordförande
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om "Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: En agenda för förändring"

(2012/C 113/10)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- ReK stöder kommissionens politiska ambition att behålla den ledande ställningen i kampen mot fattigdomen i världen, i synnerhet genom att bidra till uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen trots den rådande ekonomiska, sociala och finansiella krisen.
- ReK anser i likhet med kommissionen att EU visserligen har bidragit väsentligt till uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, men att det fortfarande är långt kvar tills målen verkligen är uppfyllda. Detta innebär att man måste ompröva EU:s framtida utvecklingspolitik.
- ReK hoppas att man genom översynen av den europeiska utvecklingspolitiken och samförståndet på EU-nivå ska kunna belysa de lokala och regionala myndigheternas ställning, roll och mervärde inom dessa tema- och politikområden. ReK åtar sig att även i fortsättningen bedriva ett nära samarbete med Europeiska kommissionen genom att främja användningen av instrument såsom "Atlas över decentraliserat samarbete" eller Internetportalen, samt genom att delta i anordnandet av konferensen om decentraliserat samarbete.
- ReK anser att man bör ge de lokala och regionala myndigheterna en mer central och specifik roll inom EU:s utvecklingspolitik, inte bara på grund av deras politiska erfarenhet i frågor som rör decentralisering av befogenheter, institutionsuppbyggnad och lokalt styre, utan även på grund av det viktiga mervärde som de kan bidra med till tredje land inom de nämnda områdena eller inom strategiska sektorer såsom jordbruk, fiske och vattenbruk, som har stor betydelse när man ska genomföra de initiativ som EU vill stödja för att öka livsmedelstryggheten.
- Kommittén instämmer med kommissionen i att EU även fortsättningsvis bör fästa särskilt stor vikt vid utvecklingen i grannländerna och i Afrika söder om Sahara, och påpekar att man måste uppmärksamma potentialen hos Arlem och Corleap.

Föredragande	Jesús Gamallo ALLER (ES–PPE), Generalsekreterare med ansvar för yttre förbindelser och förbindelser med EU i Galiciens regionregering
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring COM(2011) 637 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén vill framhålla värdet av det meddelande med titeln "Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring" som nyligen publicerades av kommissionen. Meddelandet innehåller flera förslag på hur man kan effektivisera EU:s politik för utvecklingssamarbete under det kommande decenniet och fortsätta arbetet för att uppnå EU:s mål om att utrota fattigdomen genom satsningar på hållbar utveckling och uppnående av millennieutvecklingsmålen.

2. ReK stöder kommissionens politiska ambition att behålla den ledande ställningen i kampen mot fattigdomen i världen, i synnerhet genom att bidra till uppfyllandet av millennieutvecklingsmålen trots den rådande ekonomiska, sociala och finansiella krisen.

3. ReK anser i likhet med kommissionen att EU visserligen har bidragit väsentligt till uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, men att det fortfarande är långt kvar tills målen verkligen är uppfyllda. Detta innebär att man måste ompröva EU:s framtida utvecklingspolitik för att på ett effektivt sätt kunna bekämpa fattigdomen genom att fokusera sitt stöd på de partnerländer där det kan förväntas nå störst effekt, och utvecklingssamarbetet bör generellt inriktas på mänskliga rättigheter, demokrati och andra viktiga faktorer som är uttryck för en god samhällsstyrning inom ramen för en hållbar utveckling som kommer alla till godo.

4. ReK hoppas att man genom översynen av den europeiska utvecklingspolitiken och samförståndet på EU-nivå ska kunna belysa de lokala och regionala myndigheternas ställning, roll och mervärde inom dessa tema- och politikområden, vilket redan påpekades i yttrandena CdR 312/2008 ⁽¹⁾, CdR 116/2010 ⁽²⁾ och CdR 408/2010 ⁽³⁾. I ljuset av detta, och i syfte att stimulera utbyten och skapa ett forum där de lokala och regionala myndigheterna kan komma till tals i den politiska debatten i frågor som rör samarbete och utveckling, åtar sig ReK att även i fortsättningen bedriva ett nära samarbete med Europeiska kommissionen genom att främja användningen av instrument såsom "Atlas över decentraliserat samarbete" eller Internetportalen, samt genom att delta i anordnandet av konferensen om decentraliserat samarbete.

5. ReK välkomnar kommissionens betoning på den aktörsbaserade ansatsen, men beklagar att man inte påpekar att Eu-

ropas lokala och regionala myndigheter spelar en framträdande roll när det gäller utvecklingen, utan endast nämner dem vid sidan av övriga instanser.

6. ReK anser att man bör ge de lokala och regionala myndigheterna en mer central och specifik roll inom EU:s utvecklingspolitik, inte bara på grund av deras politiska erfarenhet i frågor som rör decentralisering av befogenheter, institutionsuppbyggnad och lokalt styre, utan även på grund av det viktiga mervärde som de kan bidra med till tredje land inom de nämnda områdena eller inom strategiska sektorer såsom jordbruk, fiske och vattenbruk, som har stor betydelse när man ska genomföra de initiativ som EU vill stödja för att öka livsmedelstryggheten. Man bör ta hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda förutsättningar. Dessa områden spelar en aktiv roll som gränsområden och utgör en bas för EU i ett internationellt perspektiv, och de kan även bidra till en mer effektiv europeisk utvecklingspolitik, vilket påpekas i yttrande CdR 408/2010.

7. ReK anser, i likhet med kommissionen, att man måste göra rätt prioriteringar när det gäller åtgärder, verktyg och resurser, så att kampen mot fattigdomen kan bedrivas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Gemensamma kriterier och riktlinjer som gör det möjligt att fastställa hur man ska mäta utvecklingspolitikens effekt och inverkan uppmuntras, och EU bör bidra till arbete inom exempelvis OECD/DAC och andra globala aktörer.

Mänskliga rättigheter, demokrati och andra viktiga faktorer som är uttryck för en god samhällsstyrning

8. Regionkommittén delar kommissionens åsikt att en god samhällsstyrning, i alla dess aspekter, är av avgörande betydelse för att man ska kunna få till stånd en hållbar utveckling som kommer alla till del, och därför består en av de centrala utmaningarna för alla utvecklingsstrategier i att stärka partnerländernas institutioner för att uppnå förbättringar med avseende på effektivitet, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen.

9. Erfarenheterna visar att decentraliseringsprocesserna spelar en avgörande roll i arbetet för att göra institutionerna mer demokratiska, öka deras respekt för rättsstatsprincipen och de mänskliga rättigheterna, förbättra deras förvaltning och göra dem mer lyhörda för befolkningens behov och intressen. De lokala och regionala myndigheterna bör spela en framträdande roll i dessa processer.

10. ReK delar kommissionens åsikt att EU bör kunna vidareutveckla sitt samarbete med såväl det civila samhället som de lokala och regionala myndigheterna, men vill samtidigt betona att EU bör stärka sina förbindelser med civilsamhällesorganisationerna och de lokala och regionala myndigheterna genom en regelbunden och strukturerad dialog. I detta sammanhang beklagar kommittén att man inte framhäver den centrala roll

⁽¹⁾ CdR 312/2008 fin: "Lokala myndigheter: utvecklingsaktörer".

⁽²⁾ CdR 116/2010 fin: "Vårpaketet: EU:s åtgärdsplan för att uppnå millennieutvecklingsmålen".

⁽³⁾ CdR 408/2010 fin: "EU:s utvecklingspolitik till stöd för en socialt integrerande tillväxt och en hållbar utveckling: Att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare".

som de lokala och regionala myndigheterna bör spela i egenkap av demokratiska och representativa aktörer. De skulle till exempel kunna upprätta högkvalitativa partnerskap med de lokala och regionala myndigheterna i utvecklingsländerna, och därför vill Regionkommittén uppmana kommissionen att införa ett specifikt finansiellt instrument för att främja upprättandet av sådana partnerskap. ReK uppmanar också Kommissionen att fastställa målsättningar för stöd till den lokala nivån inom specifika program för att landstrategierna därmed kan resultera i ett bredare spektrum av initiativ som verkar för decentralisering. Med referens till detta välkomnar ReK därmed förslaget om en ökad andel för decentralisering i linje med de medel och målsättningar som ämnas för social sammanhållning och mänskliga rättigheter.

Hållbar tillväxt som kommer alla till del och gynnar mänsklig utveckling

11. Regionkommittén ställer sig bakom kommissionens förslag om att främja en hållbar tillväxt som kommer alla till del, med fokus på sektorer såsom social trygghet, förbättrad hälsa och utbildning, som borgar för att tillväxten gynnar alla, eller jordbruk och rena energikällor, som borgar för hållbarheten. ReK beklagar dock att man i detta sammanhang inte diskuterar behovet av en lämplig omfördelning av de inkomster som framstegen genererar, vilket skulle borga för en mer rättvis inkomstfördelning.

12. ReK vill understryka att de lokala och regionala myndigheterna är centrala aktörer när det gäller utformningen av en hållbar tillväxt som kommer alla till godo, och därför är deras medverkan avgörande för att denna utveckling ska kunna äga rum. Kommittén vill också framhålla att de förbindelser som har upprättats mellan Europas lokala myndigheter och deras motsvarigheter i mottagarländerna har stor betydelse för tillämpningen av den princip om egenansvar som fastställs i Parisdeklarationen.

13. ReK instämmer i att man bör ge stöd för att minska klyftorna i fråga om konkurrenskraften, som ett led i de ekonomiska partnerskapsavtalen eller andra frihandelsavtal. Med hänsyn till de eventuella negativa effekterna vad gäller den inre marknadens funktion, som kan bli resultatet av vissa undantag från lagstiftningen, vill kommittén framhålla att man måste respektera de grundläggande bestämmelserna i EU:s handelsavtal beträffande tillämpningen av ursprungsreglerna för produkter från partnerländerna.

14. Kommissionen bör tydligt förklara vad som avses med "nya former för samarbete med den privata sektorn", eftersom det europeiska samarbetet endast har begränsad erfarenhet på detta område i jämförelse med andra multilaterala givare såsom Världsbanken. Dessutom visar de utvärderingar som hittills har gjorts av projekt som har samfinansierats med den privata sektorn att det är svårt att fastställa tydliga utvecklingsriktmärken för en stor del av de finansierade åtgärderna.

15. ReK anser, i likhet med kommissionen, att man behöver stödja jordbrukssektorn för att lägga en bättre grund för hållbar tillväxt, men vill samtidigt framhålla att landsbygdsutveckling och en tryggad livsmedelsförsörjning är grundläggande faktorer för utvecklingsprocessen, vilket även påpekas i punkt 39 i yttrande CdR 408/2010.

16. Kommittén delar kommissionens åsikt att EU bör stödja ett hållbart jordbruk, prioritera metoder som utvecklas lokalt och ägna särskild uppmärksamhet åt småskaligt jordbruk och försörjningsmöjligheterna på landsbygden, inrättande av pro-

ducentgrupper och mekanismerna för utbud och saluföring av producerade varor. EU måste fortsätta verka för förbättrad näringsmässig standard, tryggad livsmedelsförsörjning och mindre volatila livsmedelspriser på de internationella marknaderna. Vi anser emellertid att man även måste ta hänsyn till regionernas kapacitet och erfarenheter i samband med uppbyggnad av grundläggande infrastruktur för livsmedelsdistribution, studier av markens produktivitet, val av lämpliga grödor för de lokala förhållandena, hantering av känsliga, lokala ekosystem samt utarbetande av planer för att säkra befolkningens livsmedelsförsörjning.

17. På energiområdet bör EU bidra med teknik och expertkunskap och samtidigt erbjuda utvecklingsfinansiering genom att uppmanra en ökad användning av förnybar energi och kombinera EU:s erfarenheter med de speciella förutsättningar för att använda denna typ av energi som finns i vissa partnerländer.

18. ReK uppger att det är önskvärt att en internationell överenskommelse mellan lokala och regionala företrädare undertecknas. Tanken är att detta ska fungera som ett energitillskott som kommer alla medborgare till godo, med hjälp av gemensamma program och ett adekvat finansiellt instrument som har utformats särskilt för detta ändamål, i enlighet med punkt 37 i yttrandet CDR 408/2010.

Differentierade utvecklingspartnerskap

19. Kommittén instämmer med kommissionen i att EU även fortsättningsvis bör fästa särskilt stor vikt vid utvecklingen i grannländerna och i Afrika söder om Sahara, och påpekar att man måste uppmärksamma potentialen hos församlingen för regionala och lokala myndigheter i EU och Medelhavsområdet (Arlem) och konferensforum för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet (Corleap) som forum för dialog och kontakt mellan de lokala och regionala myndigheterna i medlemstaterna och partnerländerna.

20. Vi är eniga med kommissionen när det gäller kriterierna för tilldelning av EU:s utvecklingsbistånd, men vi anser att man dessutom måste ta hänsyn till historiska och kulturella band samt om det funnits en tradition att samarbeta.

21. Kommittén vill påminna om att 70 % av den del av världens befolkning som befinner sig under fattigdomsgränsen bor i medelinkomstländer, och betonar därför att den nya politiken med koncentration av biståndsinsatserna bör genomföras försiktigt och gradvist, och att man bör fastställa tydliga, objektiva kriterier för beslutsfattandet.

Samordnande EU-insatser

22. Kommittén instämmer med kommissionen i att en gemensam programplanering av EU:s och medlemsstaternas bistånd skulle minska fragmenteringen och förbättra effektiviteten, men framhåller att samordningen måste stärkas, så att det inte bara handlar om gemensam planering. Samordning av stödet är en av principerna i Parisagendan och ingår i det europeiska samförståndet om utveckling samt utgör en av de grundläggande principerna i EU:s primärrätt (artikel 210 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt).

23. Kommittén ser positivt på att kommissionen tar upp behovet av en bättre arbetsfördelning mellan EU:s bidragsgivare

för att uppnå en bättre samordning och komplementaritet. Vi vill emellertid upprepa ReK:s uppmaning i yttrandet CDR 408/2010 att inte bara undersöka arbetsfördelningen mellan de nationella bidragsgivarna utan också fördelningen mellan nationella och subnationella givare (regionala och lokala) med tanke på deras viktiga roll inom EU:s olika samarbetssystem. Därför uppmanas kommissionen att inrätta kontaktpunkter för de regionala och lokala organen inom den europeiska avdelningen för yttre åtgärder och GD DEVCO både i EU och i partnerländerna. Dessutom anser ReK att det är ytterst nödvändigt att inrätta en särskild finansieringsmekanism som står till förfogande för de lokala och regionala myndigheterna inom EU.

24. Man måste främja åtgärder som kompletterar varandra och undvika överlappningar mellan åtgärderna i syfte att bidra till att politiken för utvecklingssamarbete berikas och blir effektivare. Detta kräver att ansvaret mellan aktörerna fördelas på ett bättre sätt med utgångspunkt i deras specialisering och erfarenheter, samtidigt som det viktiga arbetet som utförs av de lokala och regionala myndigheterna bör lyftas fram.

25. Kommittén välkomnar kommissionens erkännande och stöd till budgetstödinstrumentet, som bidrar till synkroniseringen med partnerländerna i enlighet med Parisdeklarationen. Emellertid måste dialogen även omfatta en omsorgsfull bedömning av förutsättningarna för budgetstöd inklusive möjligheten

att decentralisera delar av stödet. Vi påminner om att en av rekommendationerna i den strukturerade dialog som kommissionen tagit initiativet till går ut på att införliva indikatorer med avseende på lokalt styre i villkoren för alla partnerskap som ingås mellan bidragsgivarna och de nationella regeringarna.

Ökad samstämmighet mellan olika EU-åtgärder

26. Kommittén delar kommissionens åsikt att det är nödvändigt att bevara samstämmigheten i utvecklingspolitiken och fortsätta att utvärdera EU-politikens konsekvenser för utvecklingsmålen.

27. Kommittén instämmer med kommissionen i att man måste säkerställa en smidigare övergång från humanitärt bistånd och krisinsatser till långsiktigt utvecklingsarbete.

Att godkänna agendan för förändring

28. Kommittén instämmer i kommissionens uppmaning till rådet att godta den dagordning för förändring som ska ge EU en effektivare och mer verkningsfull utvecklingspolitik, och stödja de förändringar som är nödvändiga i partnerländerna för att möjliggöra snabbare framsteg i arbetet med att minska fattigdomen och uppnå millennieutvecklingsmålen. I detta sammanhang bör de lokala och regionala myndigheterna involveras.

Bryssel den 16 februari 2012

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Lagstiftningspaket om brottsoffers rättigheter”

(2012/C 113/11)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén stöder tanken på att förbättra brottsoffrens situation och stärka deras rättigheter. Detta är en viktig beståndsdel i genomförandet av Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan för att skapa ett verkligt område med frihet, rättigheter och säkerhet i Europa, vilket är en central del i den europeiska integrationen och ett mål för EU.
- ReK välkomnar att de lokala och regionala myndigheterna engageras i arbetet. De har en mycket viktig roll när det gäller att tillhandahålla många av de tjänster och strukturer som finns för att stödja brottsoffer, och de föreslagna miniminormerna för EU kommer utan tvekan att fortsättningsvis påverka den lokala och regionala nivån när kommissionens paket om brottsoffers rättigheter antagits.
- Regionkommittén betonar att det lagstiftningspaket om brottsoffrens rättigheter som kommissionen lagt fram kommer att få avsevärda följder på lokal och regional nivå, särskilt ekonomiskt.
- Kommittén anser det viktigt att man finner balanserade lösningar som dels beaktar offrets rättigheter, dels säkerställer oskuldspresumtionen i de rättsliga förfarandena samt de misstänkta och de dömda brottslingarnas rättigheter som individer.
- Kommittén föreslår att EU ska spela en aktivare roll när det gäller att samordna uppgifter bland medlemsstaterna.

Föredragande	Per Bødker ANDERSEN (DK–PSE), Vice borgmästare och fullmäktigeledamot i Koldings kommun, Danmark
Referensdokument	Kommissionens meddelande om stärkta rättigheter för brottsoffer i EU COM(2011) 274 final Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer COM(2011) 275 final Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga förfaranden COM(2011) 276 final

I. ÖVERGRIPANDE POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÄNDPUNKT

1. Regionkommittén stöder tanken på att förbättra brottsoffrens situation och stärka deras rättigheter. Detta är en viktig beståndsdel i genomförandet av Stockholmsprogrammet och dess handlingsplan för att skapa ett verkligt område med frihet, rättigheter och säkerhet i Europa, vilket är en central del i den europeiska integrationen och ett mål för EU i enlighet med artikel 3.2 i EU-fördraget. Förslagen om förbättrat skydd berör i synnerhet särskilt sårbara offer, i huvudsak barn.

2. Kommittén noterar i sammanhanget att framtagandet av gemensamma miniminormer inom området för frihet, säkerhet och rättvisa bidrar till sammanhållningen i Europeiska unionen, och uppmanar därför alla medlemsländer att delta i de politiska åtgärderna till förmån för alla medborgare.

3. ReK välkomnar att de lokala och regionala myndigheterna engageras i arbetet. De har en mycket viktig roll när det gäller att tillhandahålla många av de tjänster och strukturer som finns för att stödja brottsoffer, och de föreslagna miniminormerna för EU kommer utan tvekan att fortsättningsvis påverka den lokala och regionala nivån när kommissionens paket om brottsoffers rättigheter antagits.

4. Kommittén är övertygad om att en hög skyddsnivå för offren är en viktig faktor för att minska de totala konsekvenserna av brottslighet genom att man hjälper offren att komma över de fysiska eller psykologiska följderna.

5. ReK understryker att bestämmelserna om offrens rättigheter får olika sociala, kriminologiska och ekonomiska konsekvenser som kräver en balanserad lösning. I samband med att brottsoffrens situation förbättras måste man, utöver rättssäkerhetsaspekterna, även beakta en rad ekonomiska aspekter i synnerhet på lokal och regional nivå.

6. Vi vill påminna om att en reglering av brottsoffrens rättigheter också kan påverka rättsläget för den misstänkte eller tilltalade. Kommittén anser att man bör eftersträva en lösning som är inriktad på offrets intressen men som samtidigt inte äventyrar den misstänktes eller den åtalades rättsskydd. Respekt för den misstänktes eller åtalades människovärde är en central beståndsdel i rättsamhället, även när det handlar om allvarlig brottslighet, och rättsstatsprincipen är en av de grundläggande principerna i den europeiska integrationsprocessen och en förutsättning för långsiktigt hållbara och stabila lösningar, också för offren. Till detta hör principen om att en åtalad ska anses oskyldig innan bevis föreligger om motsatsen (oskuldspresumption), och rätten till ett korrekt rättsförfarande. Om inte den misstänktes eller tilltalades rättigheter skyddas kan man inte skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i EU. Mot den bakgrunden vill Regionkommittén peka på skyldigheten att se till att denna balans också omfattar de lokalt och regionalt folkvalda företräda.

7. Regionkommittén välkomnar att kommissionens paket om offrens rättigheter i huvudsak består av en uppsättning miniminormer som innebär en miniminivå när det gäller rättigheter, men ger medlemsstaterna möjlighet att fastställa striktare normer. Kommittén skulle vilja erinra om att EU:s normer under inga omständigheter får försvaga offrens rättigheter i något medlemsland. En balanserad lösning måste eftersträvas i alla nationella och regionala sammanhang med tanke på landets eller regionens särart, kultur och traditioner. Detta ligger i linje med artikel 82.2 i EUF-fördraget, där det fastställs att skillnaderna mellan medlemsstaternas rättsliga traditioner och rättsystem ska beaktas, och med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, som fastställs i artikel 5.3 i EU-fördraget.

8. Kommittén vill på nytt påpeka att behovet av balanserade lösningar omfattar kravet på att göra en åtskillnad mellan stödet till brottsoffer och de processuella rättigheterna mot bakgrund av problemets allvar och betydelse. Skydd av offrens rättigheter är ett brett område som omfattar olika typer av brottslighet och ett antal olika åtgärder av rättslig, social, ekonomisk, medicinsk och psykologisk natur. Regionkommittén efterlyser skraddarsydda lösningar som konsekvent beaktar proportionalitetsprincipen så att det finns en tydlig koppling mellan problemet och dess lösning.

II. BETYDELSEN AV LAGSTIFTNINGSPAKETET OM BROTTSOFFRENS RÄTTIGHETER FÖR DEN LOKALA OCH REGIONALA NIVÅN

9. Regionkommittén betonar att det lagstiftningspaket om brottsoffrens rättigheter som kommissionen lagt fram kommer att få avsevärda följder på lokal och regional nivå, särskilt ekonomiskt. Detta gäller inte bara regioner i EU-medlemsstater med federal struktur, utan också den lokala nivån, eftersom det i många fall är det kommunala polisväsendet och andra kommunala myndigheter som är den första kontaktpunkten för brottsoffer. Dessutom är det ofta de lokala myndigheterna som måste ta hand om särskilt sårbara offer som barn, underåriga och funktionshindrade. Regionkommittén vill därför understryka att man måste finna lämpliga ekonomiska lösningar i de olika medlemsstaterna för att säkerställa en förbättring av skyddet för offer i linje med förslagen, och för att se till att de lokala och regionala myndigheterna får möjlighet att uppfylla sina skyldigheter.

10. Kommittén vill understryka hur viktigt det är att stärka samarbetet över gränserna mellan olika myndigheter i syfte att förbättra brottsofferskyddet. Sådana samarbetsstrukturer, där de lokala och regionala myndigheterna av naturliga skäl spelar en mycket viktig roll, bör stärkas både vertikalt (förbindelserna mellan å ena sidan lokala och regionala myndigheter och å andra sidan nationella myndigheter) och horisontellt (förbindelserna mellan olika regionala eller lokala myndigheter). Dessa strukturer är särskilt viktiga när de rättsliga förfarandena har gränsöverskridande aspekter och offret är medborgare i en annan EU-medlemsstat.

Mot den bakgrunden beklagar ReK att de bestämmelser om samordning av samarbetet som finns i artikel 25 i utkastet till direktiv inte har förändrats sedan 2001 och är riktade enbart till medlemsstaterna.

11. Vi anser att de lokala och regionala myndigheterna redan har omfattande erfarenheter och sakkunskap när det gäller stöd till och vård av brottsoffer. Om man kan utnyttja och utbyta sådan sakkunskap, också i arbetet med att utforma lagstiftningen, skulle det bidra till att man uppnår de mål som kommissionen har ställt upp. Detta bör således stödjas.

III. KONKRETA FÖRSLAG

12. Regionkommittén föreslår att den roll som regioner, städer och kommuner spelar i samband med paketet om offrens rättigheter ska tas upp mer direkt. Om EU-lagstiftaren anser att de regionala och lokala myndigheterna också har en viktig roll att spela bör detta framgå tydligare, exempelvis i skälen till utkastet till direktiv (se ändringsförslag 2).

13. Man bör överväga om och hur de lokala och regionala myndigheternas sakkunskap bör utnyttjas i arbetet med att stödja och vårda brottsoffer. Detta arbete bör under alla omständigheter kombineras med större tonvikt på utbildning av poliser, socialarbetare och andra yrkesgrupper på lokal nivå som ofta utgör den första kontakten för offret.

14. Kommittén anser det viktigt att man finner balanserade lösningar som dels beaktar offrets rättigheter, dels säkerställer oskuldspresumtionen i de rättsliga förfarandena samt de misstänkta och de dömda brottslingarnas rättigheter som individer. Vi föreslår därför att detta nämns uttryckligen i skäl 7 i direktivförslaget (se ändringsförslag 1).

15. Kommittén anser att regioner, städer och kommuner bör engageras i arbetet med att finna olika sätt att utöka det gränsöverskridande samarbetet mellan lokala och regionala myndigheter i olika länder. Det är i detta sammanhang mycket viktigt att man utser kontaktpunkter för regionerna och kommunerna, som kan informera om verksamheten vid respektive myndighet.

16. Kommittén föreslår att EU ska spela en aktivare roll när det gäller att samordna uppgifter bland medlemsstaterna, också på lokal och regional nivå. Detta kan exempelvis ske genom att man inrättar en samordningsmekanism på EU-nivå med uppgift att främja samarbete mellan olika medlemsländers lokala myndigheter, genom både allmänna undersökningar och samordning av särskilda förfaranden, till exempel genom att underlätta kontakten med lokala och regionala myndigheter i andra medlemsstater. Denna struktur skulle också kunna upprätta och förvalta en databas med goda metoder i linje med ReK:s förslag i yttrandet om Stockholmsprogrammets handlingsplan (1).

17. Man bör också överväga åtgärder för att se till att offren själva kan få tillgång till praktisk information och stöd på EU-nivå. En EU-telefonjänst för offer skulle troligtvis förbättra situationen för personer som drabbats av brott utomlands – inte enbart medan de fortfarande befinner sig utomlands och behöver hjälp och stöd av olika slag, utan också när de har återvänt hem och kontaktar myndigheterna i det land där brottet begicks.

18. Kommittén skulle också vilja rikta uppmärksamheten på den betydande erfarenhet och sakkunskap som finns hos privata och andra aktörer på området. ReK anser därför att inte bara fysiska utan även juridiska personer samt icke-statliga organisationer för skydd av och stöd till brottsoffer på nationell och regional eller lokal nivå ska engageras i arbetet med att förbättra offrens situation. Detta skulle kunna ske genom samordning på EU-nivå i fråga om erfarenhetsanalys med deltagande av olika privata och andra aktörer som skulle kunna bidra till att förbättra samarbetet.

(1) Regionkommitténs yttrande om "Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna: Handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet", ReK:s 87:e plenarsession den 1–2 december 2010 (föredragande: Holger Poppenhäger (DE-PSE), justitieminister i delstaten Thüringen).

19. Det är särskilt viktigt att man beaktar behovet av stöd och vård när det gäller barn och underåriga som råkat ut för brott. Kommittén anser att minimikrav för stöd till barn och underåriga som drabbats av brott bör skrivas in så tydligt som möjligt i EU-lagstiftningen. Man bör inte begränsa sig till allmänna avsiktsförklaringar.

20. ReK understryker att den kriminologiska och viktimologiska kunskapen om barn och underåriga som drabbats av brott håller på att utvecklas, och nya kunskaper bör beaktas i utarbetandet och uppdateringen av EU-lagstiftningen. Bland annat finns det vetenskapliga belägg för att ett arbetssätt som tar hänsyn till barnets olika utvecklingsstadier och motsvarande behov skulle vara lämpligare än det arbetssätt som kommissionen valt ⁽²⁾.

Lösningar som är mer skraddarsydda med avseende på ålder och brottstyp skulle kunna öppna vägen för striktare minimiregler med snävare inriktning på vissa kategorier av offer, till exempel särskilt stöd för små barn, eller för barn eller underåriga som utsatts för särskilt allvarlig brottslighet.

21. Kommittén vill framhålla att definitionen av offer i artikel 2 i direktivförslaget är mycket vid. Alla fysiska personer som utsatts för någon typ av brott – även ringa förseelser – betraktas som brottsoffer enligt direktivet. Denna vida definition ger också offer för ringa brott tillgång till den rad av processuella rättigheter som fastställs i direktivet. Detta kan visa sig bli ganska dyrt, och man kan ifrågasätta om en sådan inkluderande bestämmelse utgör en balanserad och lämplig lösning när det gäller brottsoffrens situation.

22. Kommittén vill erinra om att det även inom andra områden av EU-lagstiftningen om rättsliga och inrikes frågor har visat sig att den praktiska tillämpningen av olika instrument för övergripande samarbete har blivit mycket dyrare än vad man ursprungligen tänkt sig eftersom det har saknats viktiga urvalskriterier. T.ex. varnade kommissionen i sin senaste utvärdering av den europeiska arresteringsordern för användning av arresteringsordern i samband med mindre förseelser eftersom instrumentet använts alltför flitigt av vissa medlemsstater.

23. Kommittén rekommenderar därför att kommissionen överväger ett mer differentierat angreppssätt som är skraddarsytt efter problemen, och efterlyser begränsningar av offrens rättigheter så att proportionalitet mellan offrens rättigheter och brottets svårighetsgrad säkerställs. ReK föreslår därför att man inkluderar en allmän proportionalitetsprincip i direktivet så att offer för mindre förseelser utesluts från vissa delar.

IV. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

Skäl 7

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
— Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.	— Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, <u>inbegripet rättsäkerhetsgarantier för misstänkta och tiltalade i brottmål.</u>

Motivering

Oskuldspresumtion och respekt för grundläggande rättigheter är viktiga inslag i EU:s rättstatsprincip och bör därför fastställas uttryckligen i anslutning till en diskussion om skyddet av offrets rättigheter.

⁽²⁾ Se "Protecting children and preventing their victimization From policy to action, From drafting legislation to Practical Implementation" av Dr. Ezzat A. Fattah Professor Emeritus School of Criminology Simon Fraser University Burnaby, Kanada. Huvudanförande vid konferensen "Children in the Union – Rights and Empowerment" (CURE Hotel Sheraton, Stockholm, Sverige), 3–4 december 2009 – "A conference of the Swedish Presidency of the European Union on child victims in the criminal justice procedure".

Ändringsförslag 2

Nytt skäl 24a

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>— <u>Lokala och regionala myndigheter och deras förvaltning är i många fall åtminstone delvis ansvariga för stöd till offer och den första kontaktpunkten för brottsoffer. Lokala och regionala myndigheter är därför viktiga aktörer i genomförandet av lagstiftning som syftar till att förbättra skyddet för offer, och användning av deras erfarenheter på området samt erfarenhetsutbyte är en viktig faktor när det gäller att tillhandahålla information till allmänhet och berörda aktörer.</u></p>

Motivering

De lokala och regionala myndigheternas nyckelroll när det gäller att både tillhandahålla tjänster och sprida information bör erkännas uttryckligen i skälen till direktivförslaget.

Ändringsförslag 3

Nytt skäl 25a

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
	<p>— <u>Offrets processuella rättigheter enligt detta direktiv måste vara lämpliga och nödvändiga för att uppnå det avsedda målet, och det måste finnas en rimlig balans mellan offrets processuella rättigheter och det begångna brottets svårighetsgrad.</u></p>

Motivering

Det har funnits områden av EU-lagstiftningen om rättsliga och inrikes frågor där den praktiska tillämpningen av olika instrument för övergripande samarbete har blivit mycket dyrare än vad man ursprungligen tänkt sig. Den vida definitionen av offer i direktivförslaget ger också offer för ringa brott tillgång till den rad av processuella rättigheter som fastställs i direktivet. Man kan ifrågasätta om en sådan inkluderande bestämmelse utgör en balanserad och lämplig lösning när det gäller brottsoffrens situation.

Ändringsförslag 4

Artikel 25

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsförslag
<p>Samarbete och samordning av insatser</p> <p>1. Medlemsstaterna ska samarbeta för att underlätta ett mer effektivt skydd av brottsoffrens rättigheter och intressen i straffrättsliga förfaranden, oavsett om det sker via nätverk, direkt koppling till rättsväsendet eller genom kontakter mellan brottsofferorganisationer, till exempel med stöd av europeiska nätverk för brottsoffer.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska se till att myndigheter som arbetar med eller lämnar stöd till brottsoffer samarbetar för att samordna insatserna och minska de negativa följderna av brottet, risken för sekundär eller upprepad viktimering samt pressen på brottsoffren i kontakterna med straffrättsliga myndigheter.</p>	<p>Samarbete och samordning av insatser</p> <p>1. Medlemsstaterna, <u>och där så är lämpligt också de lokala och regionala myndigheterna</u>, ska samarbeta för att underlätta ett mer effektivt skydd av brottsoffrens rättigheter och intressen i straffrättsliga förfaranden, oavsett om det sker via nätverk, direkt koppling till rättsväsendet eller genom kontakter mellan brottsofferorganisationer, till exempel med stöd av europeiska nätverk för brottsoffer.</p> <p>2. Medlemsstaterna ska se till att myndigheter som arbetar med eller lämnar stöd till brottsoffer (<u>inbegripet lokala och regionala myndigheter</u>) samarbetar för att samordna insatserna och minska de negativa följderna av brottet, risken för sekundär eller upprepad viktimering samt pressen på brottsoffren i kontakterna med straffrättsliga myndigheter.</p>

Motivering

De lokala och regionala myndigheterna spelar en viktig roll när det gäller tillämpningen av offrets rättigheter. Samarbetet mellan lokala och regionala myndigheter bör stärkas både vertikalt (förbindelserna mellan å ena sidan lokala och regionala myndigheter och å andra sidan nationella myndigheter) och horisontellt (förbindelserna mellan olika regionala eller lokala myndigheter). Dessa strukturer är särskilt viktiga när de rättsliga förfarandena har gränsöverskridande aspekter och offret är medborgare i en annan EU-medlemsstat.

Bryssel den 16 februari 2012

*Regionkommitténs
ordförande*

Mercedes BRESSO

**Yttrande från Regionkommittén om "Att utveckla en europeisk kultur präglad av flernivåstyre:
Uppföljning av Regionkommitténs vitbok"**

(2012/C 113/12)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

- Regionkommittén framhåller att gemenskapsmetoden behöver förnyas genom en mer delaktig process och genomförande av flernivåstyre.
- Regionkommittén gläder sig åt det politiska samförståndet om kommitténs syn på det europeiska styret och de europeiska institutionernas stöd för tillvägagångssättet.
- Regionkommittén har tagit initiativ till införandet av en resultattavla för flernivåstyre på EU-nivå som varje år ska mäta hur huvudprinciperna och mekanismerna för denna styresform har beaktats i EU:s politiska cykel, med fokus på den territoriella aspekten av politiken och de strategiska analyserna.
- Regionkommittén anser att man vid nästa möte om subsidiaritetsprincipen särskilt bör fokusera på metoder för flernivåstyre i syfte att befästa Regionkommitténs övervakning.
- Regionkommittén kommer inom de närmaste månaderna att förverkliga sitt mål att utforma en EU-stadga för flernivåstyre, som ska leda till att de lokala och regionala myndigheterna i högre grad engageras i demokratin i Europa. Stadgan utformas på ett inkluderande och demokratiskt sätt för att även de lokalt och regionalt folkvalda ska känna sig delaktiga i den.

Föredragande Luc VAN DEN BRANDE (BE-PPE), Ordförande i samordningsorganet Flandern-Europa

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén bekräftar det politiska åtagande kommittén gjorde i sin vitbok om flernivåstyrelse, som antogs den 17 juni 2009⁽¹⁾. Efter att ha lagt fram sitt politiska förslag om att "**Bygga Europa i partnerskap**" kommer ReK att övervaka förverkligandet av detta mål och bekämpa alla tendenser som går stick i stäv med målet, i syfte att främja den europeiska integrationsprocessen⁽²⁾.

A. Allmänna principer för flernivåstyrelse

2. Regionkommittén anser att flernivåstyrelse utgör en princip om samordnade insatser av unionen, medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna. Flernivåstyrelse grundar sig på subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och på det partnerskap som konkretiseras i form av ett funktionellt och institutionellt samarbete vars mål är att utforma och genomföra Europeiska unionens politik.

3. Regionkommittén framhåller vidare att **gemenskapsmetoden behöver förnyas** genom en mer delaktig process och genomförande av flernivåstyrelse, som skulle öka effektiviteten i EU:s verksamhet genom att etablera en ny interinstitutionell samarbetskultur och politik, så att folkvalda på alla nivåer kan delta i den europeiska processen, i varje fall de folkvalda i regioner med lagstiftningsbefogenheter.

4. Regionkommittén gläder sig åt det politiska samförståndet om kommitténs syn på det europeiska styret och de europeiska institutionernas stöd för tillvägagångssättet. ReK anser att en **verklig kultur för flernivåstyrelse i Europa kan uppnås** via tre inledande steg:

— Befästa de grundtankar och principer som utgör grunden för detta styresätt inom den europeiska och nationella institutionella och politiska ramen.

— Införa flernivåstyrelse med hjälp av lämpliga mekanismer och instrument.

⁽¹⁾ Regionkommitténs vitbok om flernivåstyrelse, CdR 89/2009 fin.

⁽²⁾ I sin resolution om de politiska prioriteringarna för 2011 framhåller Regionkommittén att "ReK tänker fortsätta att utveckla en europeisk kultur präglad av flernivåstyrelse och kommer med utgångspunkt i vitboken om flernivåstyrelse att utvärdera genomförandet av denna samt övervaka läget med avseende på flernivåstyrelse inom Europeiska unionen" – CdR 361/2010 fin. Denna process får stöd genom en dialog med olika europeiska lokala och regionala sammanslutningar och de viktigaste tankekedjorna i EU.

— Säkerställa villkor som innebär ekonomiskt självbestämmande på olika styresnivåer, särskilt för de lokala och regionala myndigheterna, och ett effektivt gemensamt utnyttjande av resurser genom bättre fördelning av de offentliga medlen.

5. Regionkommittén erinrar om att Lissabonfördraget otvivelaktigt stöder flernivåstyrelse i EU:s funktionssätt, bland annat genom att stärka kommitténs ställning i den institutionella strukturen och genom att befästa målet om territoriell sammanhållning samt subsidiaritetsprincipens lokala och regionala dimension.

6. Regionkommittén anser följaktligen att det utan tvekan bästa sättet att i dag främja det europeiska allmänintresset, liksom medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas intresse, är att se **subsidiaritetsprincipen som en konsekvens av det europeiska mervärdet** och flernivåstyret som det styresätt som genom sin flexibilitet och inriktning på deltagande bär upp unionens värderingar och förhållningssätt präglad av ansvar och solidaritet för att kunna möta verkligheten i en globaliserad värld med allt större ömsesidigt beroende, men också allt större konkurrens.

7. Regionkommittén anser att man i varje diskussion om EU:s styrelse bör ställa den viktiga frågan om respekt för subsidiaritetsprincipen i den politiska och lagstiftande processen. Kommittén framhåller att subsidiaritetsprincipen och principen om flernivåstyrelse är oskiljaktiga begrepp: det ena handlar om de olika förvaltningsnivåernas befogenheter, det andra om samverkan mellan dessa nivåer.

8. Regionkommittén anser att tillämpningen av **subsidiariteten och proportionaliteten** inom ramen för flernivåstyrelse skulle innebära ett erkännande av att EU-politiken måste vara övergripande och icke-sektoriserad. Om de övergripande strategier som i dag står högt upp på den europeiska dagordningen ska lyckas beror i ökad utsträckning på kvaliteten i det delade styret i EU och på en strikt respekt för subsidiaritetsprincipen, som förhindrar att beslut koncentreras på en enda befogenhetsnivå och som säkerställer att politiken utformas och tillämpas på den mest lämpliga nivån.

9. Regionkommitténs förslag läggs fram mot bakgrund av den pågående europeiska integrationsprocessen, där man efterlyser ökad ansvarighet och solidaritet från de politiskt ansvariga på europeisk, nationell och regional nivå i överensstämmelse med **ömsesidighetsprincipen**⁽³⁾.

⁽³⁾ Enligt principen bör alla styresnivåer då de deltar i gemensamma beslut vara skyldiga att främja de övrigas legitimitet och förutsättningar (Landy & Teles: "*Beyond devolution: from subsidiarity to mutuality*"). Med andra ord bör olika styresnivåer inte se varandra som konkurrenter, utan i stället arbeta för en ömsesidig förstärkning.

B. Konsolidering av de värderingar och principer som ligger till grund för flernivåstyre: Framsteg och Förstärkning

En ny tolkning av principen om institutionell jämvikt

10. Regionkommittén betonar att den centrala **principen om institutionell jämvikt** ⁽⁴⁾ i EU:s uppbyggnad är en grundläggande garanti för den europeiska demokratin. I och med Lissabonfördragets ikraftträdande får kommittén en starkare institutionell och rättslig ställning genom möjligheten att väcka talan inför domstolen för att tillvarata sina rättigheter. ReK förutsätter därför att principen om institutionell jämvikt respekteras till fullo vad gäller Regionkommittén.

11. Ett viktigt steg för att förverkliga unionens politiska projekt är enligt Regionkommitténs mening att utarbeta **en EU-stadga för flernivåstyre** för att se till att ett samförstånd om EU:s styresformer blir en del av unionens värdegrund.

12. Regionkommittén konstaterar att det inte finns någon enhetlig förvaltningslagstiftning med miniminormer för tillämpningen av förfaranden för samråd, samordning och deltagande av regioner och städer. ReK uppmanar därför Europeiska kommissionen att så småningom utarbeta en rättsakt om EU:s administrativa förfaranden, i vilken den framtida stadgans grundläggande värden och principer konkretiseras genom förfaranden där de lokala och regionala myndigheterna är mer delaktiga.

13. Regionkommittén anser att den pågående förhandlingen om översynen av kommitténs samarbetsavtal med Europeiska kommissionen i högre grad bör beakta de lokala och regionala myndigheternas legitimitet och ansvar i EU:s verksamhet. Det finns ett allmänt intresse av att garantera respekten för subsidiariteten och proportionaliteten, som är de båda vägledande principerna för unionens verksamhet, i samtliga europeiska beslutsprocesser samtidigt som man bekräftar grundprincipen om flernivåstyre.

14. Regionkommittén anser att översynen bör leda till en dynamisk process som innebär att kommissionen antar en rullande handlingsplan för de initiativ som skulle kunna få störst effekter på lokal och regional nivå. ReK skulle kunna bidra såväl till förhands- som efterhandsanalyserna med ledamöternas sakkunskap och de plattformar för lokala och regionala myndigheterna som kommittén inrättat (Europa 2020-plattformen, subsidiaritetsplattformen, EGTS-plattformen) ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Denna princip består av ett system för att fördela befogenheterna mellan olika gemenskapsinstitutioner och ge varje institution en väldefinierad roll i gemenskapens institutionella hierarki och i fullgörandet av de uppgifter som anförtrotts gemenskapen. Domstolen säkerställer respekten för rättsstatsprincipen genom att övervaka efterlevnaden av den institutionella jämvikten, dvs. att varje institution vid utövandet av sina behörigheter ska respektera de övrigas behörigheter (se mål 9/56, Meroni mot Höga myndigheten, REG 1957 och 1958, s. 11, och mål 70/88, parlamentet mot rådet, REG 1990, s. I-2041 och s. I-2072, punkterna 21 och 22).

⁽⁵⁾ Gemensamt pressmeddelande från José Manuel Barroso och Mercedes Bresso den 29 juni 2010 (se MEMO/10/287 på adressen <http://europa.eu/rapid/>).

15. Regionkommittén uppmanar Europaparlamentet att öka sitt institutionella engagemang för att införliva principerna och mekanismerna för flernivåstyre och den integrerade metoden, och stöder förslaget om ett initiativ för europeiskt flernivåstyre ⁽⁶⁾.

16. Regionkommittén välkomnar initiativet från Europeiska unionens råd att i mars 2010 ⁽⁷⁾ för första gången anordna ett informellt ministermöte om flernivåstyre. I sina slutsatser säger rådet uttryckligen att man bör "*underlätta en fortsatt politisk utvärdering av framstegen för flernivåstyre i Europeiska unionen*" och uppmanar framtida ordförandeskap att fortsätta detta förfarande. ReK konstaterar för övrigt att kommitténs mer systematiska deltagande vid rådsmöten och andra mellanstatliga möten visar att man i allt högre utsträckning beaktar denna styresform.

17. Regionkommittén ser fram mot ett närmare samarbete med Europeiska rådets ordförandeskap och uppskattar att rådet är villigt att samråda om vilka konsekvenser strategiska beslut på stats- och regeringschefsnivå kan få för de lokala och regionala myndigheterna. ReK anser att det vore lämpligt att varje år anordna ett möte om detta före Europeiska rådets vårmöte.

18. Regionkommittén planerar att inleda en mer systematisk dialog med domstolen om respekten för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och för målet om territoriell sammanhållning vid införlivandet av EU-rätten och konsekvenserna för de lokala och regionala myndigheterna samt om respekten för de fyra friheterna. Kommittén planerar även att inleda en dialog med revisionsrätten om god förvaltning av EU:s medel och förvaltningens konsekvenser för den territoriella sammanhållningen samt för städernas och regionernas konkurrenskraft.

Ett partnerskap för smart lagstiftning

19. Regionkommittén stöder den rekommenderade nya metoden för smart lagstiftning, som bygger på EU:s politiska cykel under vilken lagstiftningen kontinuerligt anpassas efter utmaningarna och omständigheterna och då genomförandet av lagstiftningen blir föremål för en ingående utvärdering. ReK anser dock att den nya metoden bör åtföljas av ett ökat hänsynstagande till lagstiftningens territoriella konsekvenser ⁽⁸⁾.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 (Ramona Nicole Mănescu) om goda styrelseformer för EU:s regionalpolitik: stödförfaranden och Europeiska kommissionens kontroll (2009/2231(INI)) (P7_TA(2010) 0468)).

⁽⁷⁾ Informellt ministermöte om regionalpolitik anordnat i Málaga den 17 mars 2010 på initiativ av det spanska ordförandeskapet och i förlängningen av den territoriella dialogen i Palma den 18 januari 2010.

⁽⁸⁾ Yttrande från Regionkommittén om "Smart lagstiftning", CdR 353/2010.

20. Inför nästa översyn av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning upprepar Regionkommittén sin begäran om att ett särskilt protokoll ska fogas till avtalet med vissa bestämmelser om kommitténs fulla medverkan, särskilt i konsekvensanalyser och efterhandsutvärdering av lagstiftningen.

21. Regionkommittén väntar sig ökad medverkan vid uppföljningen av handlingsplanen "Bättre lagstiftning", särskilt genom att kommissionen i sin årsrapport om "Bättre lagstiftning" beaktar Regionkommitténs årsrapport om subsidiaritetsprincipens efterlevnad.

22. Regionkommittén efterlyser en översyn av kommissionens riktlinjer för konsekvensanalyser för att systematisera förhands- och efterhandsanalysen av de territoriella konsekvenserna samt utveckla territoriella indikatorer och indikatorer för styresformer som är öppna för medverkan. ReK kommer i detta sammanhang att lägga fram särskilda förslag på grundval av erfarenheterna från det samarbete som redan inletts med Europeiska kommissionen.

23. Regionkommittén stöder till fullo målet för det arbete som bedrivs inom högnivågruppen för en minskning av administrativa bördor (Stoibergruppen) och betonar att kommittén medverkar i gruppen för att minska de lokala och regionala myndigheternas arbetsböda.

24. Regionkommittén beklagar att de regionala och lokala myndigheterna inte deltar i kommittéförfarandet och uppmanar enträget Europeiska kommissionen att avhjälpa denna brist som är ett hinder för god tillämpning av EU-lagstiftningen på territoriell nivå.

En insats för att öka medborgarnas stöd för den europeiska integrationsprocessen

25. Regionkommittén välkomnar rekommendationerna från den reflektionsgrupp som på Europeiska rådets uppdrag ska hjälpa unionen att effektivare föregripa och möta utmaningarna på längre sikt (perioden 2020–2030). Genom att föreslå en **ny gemensam pakt** bekräftar reflektionsgruppen att "ett *flernivåstyre där behörigheterna delas snarare än fördelas*" är motiverat och att denna styresform "kan och bör genomsyra politiken och förbindelserna på alla nivåer inom unionen mellan individer och generationer och mellan kommunerna, regionerna och medlemsstaterna". ReK uppskattar att en särskild grupp inrättas för att "öka samrådet med ReK och dess medverkan för att stärka det politiska medborgarskapet och därigenom främja att medborgarna känner sig delaktiga i det europeiska projektet" ⁽⁹⁾.

26. Regionkommittén anser att man bör göra en årlig utvärdering av **regionaliserings- och decentraliseringsläget i EU**

⁽⁹⁾ Utdrag ur rapporten från Europeiska rådets reflektionsgrupp "Europa 2030 - utmaningar och möjligheter", mars 2010. Rapporten lades fram för Europeiska rådets ordförande Herman Van Rompuy den 8 maj 2010.

för att utarbeta en barometer över konstaterade förändringar av de lokala och regionala myndigheternas politiska, juridiska och skattemässiga självbestämmande. Detta är en lämplig åtgärd som bland annat kompletterar kommitténs övervakning av subsidiaritetsprincipen och som bör ske inom ramen för ett fördjupat samarbete med Europarådets kongress för lokala och regionala myndigheter.

27. Regionkommittén är positiv till att ett Erasmusprogram inrättas för lokala och regionala folkvalda inom ramen för ett institutionellt samarbete med Europaparlamentet och Europeiska kommissionen. Kommittén ser också positivt på att man finansierar ett pilotprojekt, i enlighet med ett förslag från Europaparlamentet.

28. Regionkommittén understryker att den tänker bidra till genomförandet av det nya instrumentet för direktdemokrati, EU:s medborgarinitiativ. Kommittén erbjuder sig att använda sina egna och ledamöternas informationskanaler och nätverk för att öka medvetenheten om EU:s medborgarinitiativ och att stödja kommissionen på alla sätt som bedöms som värdefulla, till exempel under förhandskontrollen av huruvida föreslagna initiativ är tillåtliga med tanke på respekten för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Kommittén skulle även kunna bidra till att samla in och sprida information om planerade eller pågående medborgarinitiativ och till arrangerandet av diskussioner mellan alla berörda både i och utanför Bryssel. Slutligen vill kommittén vara fullt ut involverad i, och erbjuder sitt stöd till, de hearingar som Europaparlamentet ska organisera till följd av framgångsrika EU-medborgarinitiativ. ⁽¹⁰⁾

29. Regionkommittén kräver att få samarbeta med kommissionen om utvecklingen av denna process på samma sätt som övriga institutioner. Främjandet av detta instrument bör ske i partnerskap och framför allt genom att stimulera diskussionen inom de lokala och regionala myndigheterna och de regionala parlamenten och genom att väcka lokala och regionala mediers intresse.

30. Införlivandet av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna i unionens primärrätt och EU:s planerade anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna främjar enligt Regionkommitténs uppfattning att **de grundläggande rättigheterna skyddas på flera nivåer**. Kommittén kräver därför att få delta i den interinstitutionella dialog som Europeiska unionens råd vill se om Europeiska kommissionens årsrapport om tillämpningen av stadgan. Rådet anser att "den praktiska tillämpningen av stadgan bör understödjas av insatser från alla EU:s institutioner, organ och byråer" ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ Regionkommitténs yttrande om medborgarinitiativet, CdR 167/2010 fin.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om medborgarinitiativet, COM(2010) 119 final.

⁽¹¹⁾ Rådets slutsatser om rådets åtgärder och insatser för att genomföra Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – rådets (allmänna frågor) 3092:e möte i Bryssel den 23 maj 2011.

31. Regionkommittén planerar att stärka sitt samarbete med Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter inom ramen för den årliga dialogen om skyddet och främjandet av grundläggande rättigheter på flera nivåer och kommer att ta nya initiativ inför Europaåret för medborgarskap 2013.

32. Regionkommittén förespråkar decentraliserad information och kommunikation i de europeiska kommunerna och regionerna om EU:s insatser och deras betydelse för medborgarna. Det finns ett akut behov av tillräckliga medel för att stödja kontakterna med de regionala och lokala medier som har stor genomslagskraft hos allmänheten.

C. Införliva flernivåstyrelse i EU:s strategier och politik

Flernivåstyrelse – en grundprincip för alla europeiska politiska insatser och strategier med betydande konsekvenser på lokal och regional nivå

33. Regionkommittén anser att den struktur som föreslagits för Europa 2020-strategin liksom den som kommer att gälla för reformen av sammanhållningspolitiken bör garantera ett dubbelt paradigmskifte:

- Flernivåstyrelsen bör integreras fullt ut i lagstiftning och bestämmelser som rör politiska åtgärder med betydande konsekvenser på lokal och regional nivå och prioriteras i den framtida sammanhållningspolitiken.
- Principen om partnerskap mellan flera nivåer och flera aktörer bör förstärkas vid genomförandet av politiken.

En ny ram för styrning för att främja den europeiska tillväxten

34. Regionkommittén konstaterar mot bakgrund av budgetkrisen i Europa att frågan om EU:s mervärde och de medel som står till EU:s förfogande för att hantera krisen är särskilt angelägen, eftersom de ekonomiska och sociala följderna av den aktuella krisen är medborgarnas största bekymmer.

35. Regionkommittén stöder det "konventsbaserade" tillvägagångssätt som Europaparlamentet har föreslagit och som kommittén bör vara delaktig i. Det håller nu på att genomföras av det polska ordförandeskapet, så att de politiska prioriteringarna för EU:s utgifter för perioden 2014–2020 och deras finansiering kan fastställas i partnerskap.

36. Regionkommittén önskar medverka i detta arbete eftersom bidraget från regionala och lokala myndigheter, som representerar 16 % av EU:s BNP och 58 % av de offentliga investeringarna i Europa, är nödvändigt för unionens ekonomiska återhämtning⁽¹²⁾.

37. Regionkommittén framhåller i detta sammanhang de lokala och regionala myndigheternas oroväckande budgetläge,

⁽¹²⁾ Yttrande från Regionkommittén om "Främjande av privata och offentliga investeringar i syfte att bidra till en ekonomisk återhämtning och långsiktig strukturanpassning: utveckling av offentlig-privata partnerskap", CdR 21/2010 fin.

som hämmar den ekonomiska återhämtningen i Europa och därmed utgör ett hinder för ett framgångsrikt genomförande av Europa 2020-strategin. ReK anser därför att man bör göra en inventering av de lokala och regionala myndigheternas finansiella situation i relation till nästa fleråriga budgetram.

Genomföra Europa 2020-strategin och dess sju flaggskeppsinitiativ i partnerskap genom territoriella pakter

38. Regionkommittén konstaterar att samtliga EU-institutioner har helt klart för sig att flernivåstyrelse behöver införas om man ska kunna uppnå målen i Europa 2020-strategin och dess sju flaggskeppsinitiativ.

39. Regionkommittén är i detta sammanhang särskilt positiv till att Europeiska rådet i sina slutsatser av den 25 mars 2011⁽¹³⁾ erkänner att om man ska vinna anslutning för målen i Europa 2020-strategin om införandet av den europeiska planeringsterminen måste Regionkommittén och regionerna delta fullt ut bland andra viktiga politiska och ekonomiska aktörer.

40. Regionkommittén anser det glädjande att flera medlemsstater utnyttjar möjligheten till partnerskap mellan olika styresnivåer i sina nationella reformprogram. Kommittén beklagar dock den påfallande avsaknaden av mekanismer och trovärdiga förfaranden för att konkretisera principen om flernivåstyrelse genom att se till att politiken verkligen integreras och att planerna och budgetarna för olika styresnivåer samordnas, med respekt för subsidiaritetsprincipen.

41. Regionkommittén uppmanar därför medlemsstaterna att inbegripa de lokala och regionala myndigheterna fullt ut i processen för att utarbeta och genomföra de nationella reformprogrammen och stabilitets- eller konvergensprogrammen. Differensen mellan de övergripande målen i Europa 2020-strategin och de bidrag som tillkännagetts i de nationella reformprogrammen kan inte avhjälpas annat än genom partnerskap mellan olika styresnivåer⁽¹⁴⁾.

⁽¹³⁾ När det gäller Europeiska rådets slutsatser av den 24 och 25 mars 2011, EUCO 10/1/11 REV 1, har Regionkommittén inom ramen för sin Europa 2020-plattform och utifrån de uppgifter som ingår i de nationella reformprogrammen konstaterat följande:

- I två tredjedelar av medlemsstaterna (19 av 27) har de lokala och regionala myndigheterna medverkat i utarbetandet av det nationella reformprogrammet.
- I de flesta medlemsstater har samråd ägt rum med de lokala och regionala myndigheterna och i åtta andra medlemsstater har dessa myndigheter deltagit direkt i utarbetandet av det nationella reformprogrammet.
- I tretton medlemsstater (bland dem de fem mest folkrika staterna) nationella reformprogram nämns initiativ som bygger på flernivåstyrelse.
- Två medlemsstater (Belgien, Portugal) har antagit mål som differentierats efter region.
- En medlemsstat (Rumänien) har tillkännagett och uttryckligen nämnt att den kommer att anta Regionkommitténs förslag om territoriella pakter.
- Vissa medlemsstater planerar att införa en integrerad metod och stärka samverkan mellan de olika styresnivåerna via effektivare samordningsstrukturer och dialog.

⁽¹⁴⁾ Yttrande från Regionkommittén om "Lokala och regionala myndigheters roll för att målen i Europa 2020-strategin ska uppnås", CdR 72/2011 rév. 1, och Regionkommitténs resolution om "Ökat deltagande av lokala och regionala myndigheter i Europa 2020-strategin", CdR 199/2010 fin.

42. Regionkommittén uppmanar vidare Europeiska kommissionen att förstärka övervakningen av den del som handlar om styresformen i de nationella reformprogrammen och medlemsstaternas årliga framstegsrapporter så att Europeiska unionens råd kan anta uttryckliga rekommendationer för att uppmuntra medlemsstaterna att utöka och stärka partnerskapet mellan olika styresnivåer i genomförandet av sina nationella reformprogram.

43. Regionkommittén erinrar om målet att utnyttja flernivåavtal för genomförandet av de sju initiativen samt att införa innovativa mekanismer⁽¹⁵⁾, i likhet med de lokala digitala agendorna, de intressentavtal som föreslagits för den europeiska digitala agendan,⁽¹⁶⁾ den plattform för smart specialisering som Europeiska kommissionen lanserat eller uppfyllandet av målen i flaggskeppsinitiativen Unga på väg och Innovationsunionen genom att stärka enhetligheten bland alla aktörer och strategier på alla nivåer⁽¹⁷⁾.

44. Regionkommittén beklagar att de regionala och lokala myndigheterna inte har gjorts direkt delaktiga i alla etapper av den öppna samordningsmetoden för Europa 2020-strategin och framhåller att det är utomordentligt viktigt att de får medverka i processen.

45. Regionkommittén erinrar om det mervärde som en integrerad metod ger, inte minst för att i högre utsträckning samordna EU:s strategi för hållbar utveckling och Europa 2020-strategin, med hänsyn till subsidiaritetsprincipen, samt utnyttja medel från strukturfonderna för energinvesteringar. ReK påminner också om målet om en minskning av klimatförändringarna och en anpassning till dessa inom samtliga EU:s strategiska ramar, särskilt jordbrukspolitiken och utvecklingspolitiken.

En ny modell för den framtida sammanhållningspolitiken

46. Regionkommittén erinrar om att resultaten från samrådet om kommissionens femte sammanhållningsrapport bekräftar kommitténs och samtliga regionala och lokala myndigheters engagemang för att stärka partnerskapsprincipen. Det är en metod som stöds av rådet som erkänner betydelsen av flernivåstyre för att förverkliga målen i Europa 2020-strategin inom hela den nya sammanhållningspolitiken⁽¹⁸⁾.

47. Regionkommittén konstaterar med tillfredsställelse att rådet i den territoriella agendan för 2020, som antogs i maj 2011, rekommenderar tillämpningen av flernivåstyre för att förverkliga den territoriella sammanhållningen. Rådet uppmanar även Europeiska kommissionen att beakta den territoriella

⁽¹⁵⁾ Resolution från Regionkommittén om "Bättre verktyg för att tillämpa Europa 2020-strategin: integrerade riktlinjer för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik och sysselsättningspolitik", CdR 175/2010 fin.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens arbetsdokument, SEK (2011)708. (http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/scoreboard/docs/scoreboard.pdf). ReK har i detta sammanhang i sitt yttrande CdR 104/2010 fin efterlyst en aktiv roll för kommittén, de lokala och regionala myndigheterna och deras sammanslutningar i förvaltningscykeln för den europeiska digitala agendan.

⁽¹⁷⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽¹⁸⁾ Rådets slutsatser om den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning - rådets (allmänna frågor) 3068:e möte i Bryssel den 21 februari 2011.

Yttrande från Regionkommittén om "Sammanhållningspolitikens bidrag till Europa 2020-strategin", CdR 223/2010 fin.

aspekten i sina konsekvensanalyser och ger kommissionen i uppdrag att inhämta synpunkter från de lokala och regionala myndigheterna.

48. Regionkommittén konstaterar med tillfredsställelse att kommissionen i samband med sammanhållningspolitiken efter 2013 har uppfyllt förväntningarna och integrerat principerna och mekanismerna för flernivåstyre och den **integrerade och mångfunktionella metoden**⁽¹⁹⁾ genom att i sitt förslag till ny allmän förordning om strukturfonderna och Sammanhållningsfonden beakta framställningar i följande syfte:

— Infoga en uttrycklig hänvisning i den nya artikeln om partnerskap och flernivåstyre, vilket utgör två principer som bör respekteras i alla utvecklingskedan när det gäller partnerskapskontrakt och operativa program.

— Se till att dessa allmänna principer återspeglas i de övriga relevanta artiklarna i förordningen när det gäller partnerskapskontrakt och operativa program.

— Införa en begäran till medlemsstaterna att i sin årsrapport ge en lägesbeskrivning över de framsteg som gjorts vad gäller respekten för partnerskapsprincipen och flernivåstyret.

— Planera för möjligheten att utveckla funktionella operativa program.

49. Regionkommittén gläder sig åt Europeiska kommissionens förslag att skapa en gemensam strategisk ram som innehåller EU:s olika åtgärder till förmån för territoriell utveckling (EJFLU, strukturfonderna Eruf och ESF, Sammanhållningsfonden, Europeiska fiskerifonden) och anser att de regionala och lokala myndigheterna även i detta sammanhang bör engageras konkret i utarbetandet av partnerskapsavtal.

50. ReK uppmanar därför EU-lagstiftaren att bekräfta dessa bestämmelser och stödja dem genom förslag om följande:

— Företrädare för regionala och lokala myndigheter ska finnas närvarande i medlemsstaternas delegationer när innehållet i partnerskapsavtalen förhandlas fram med kommissionen.

— Partnerskapsprincipen och principen om flernivåstyre ska konsolideras kraftigt i den kommande EU-koden om mål och kriterier för dessa principer.

— Det bör föras en dialog mellan kommissionen och ReK om styresaspekten i årsrapporterna för att det ska gå att utvärdera framsteg och hinder i de olika medlemsländerna innan rådet antar sina rekommendationer.

⁽¹⁹⁾ ReK:s förberedande yttrande om "Sammanhållningspolitikens framtid", CdR 210/2009 fin.

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken: Slutsatserna i den femte rapporten om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning: sammanhållningspolitikens framtid, COM(2010) 642 final.

— På sikt inrätta ett samarbetsindex som gör det möjligt att mäta graden av deltagande i medlemsstaternas styresskick.

51. Regionkommittén uppfattar det **territoriella samarbetet** som en integrerad del av regionalpolitiken och anser att europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) är ett utmärkt laboratorium för flernivåstyre ⁽²⁰⁾.

52. Regionkommittén välkomnar att förslaget till översyn av EGTS-förordningen som lades fram av kommissionen i oktober 2011, tyder på en vilja att förverkliga målet om territoriell sammanhållning och att vissa av de förslag som ReK redan tidigare lagt fram återfinns där, bland annat när det gäller inrättandet av bilaterala EGTS med tredjeländer ⁽²¹⁾. Vi vill fästa uppmärksamheten på möjligheten att använda EGTS även inom andra delar av EU:s sektorspolitik än regionalpolitiken, eftersom det är ett samarbetsorgan.

53. Regionkommittén understryker den roll som Regionkommitténs EGTS-plattform spelar när det gäller att främja instrumentet och erbjuda operativt stöd till nya EGTS genom utbyte av bästa praxis.

54. Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att i samband med utvecklingen av makroregionala strategier ägna större uppmärksamhet åt

— att principen om flernivåstyret strikt respekteras inom organen för samråd, införandet och övervakning av makroregionala strategier,

— att införa uppföljningsinstrument och finansieringsprogram som genom att bygga på lokala och regionala strategier och utvecklingsprogram garanterar en flernivåmetod för att också utveckla dessa makroregioner till territoriella kluster,

— ett strukturerat deltagande från de lokala och regionala myndigheternas sida i den slutliga utformningen av dessa strategier för att förhindra en eventuell koncentration av styret på nationell nivå,

— att redogöra för det europeiska mervärdet av dessa strategier, framför allt inom ramen för en vitbok.

Fullborda den inre marknaden i partnerskap

55. Regionkommittén är positiv till de tolv drivkrafter för tillväxt, konkurrenskraft och sociala framsteg som föreslås i inre marknadsakten och instämmer med rådet som understryker behovet av att stärka styret för den inre marknaden genom att uppmana Europeiska kommissionen att fortsätta sin verksamhet för detta ändamål ⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Initiativyttrande från Regionkommittén om "Nya perspektiv inför översynen av EGTS-förordningen", CdR 100/2010 fin.

⁽²¹⁾ Initiativyttrande från Regionkommittén om "Nya perspektiv inför översynen av EGTS-förordningen", CdR 100/2010 fin.

⁽²²⁾ Rådets slutsatser om inre marknadsakten – prioriteringarna för nylanseringen av den inre marknaden - rådets (ekonomiska och finansiella frågor) 3105:e möte i Bryssel den 12 juli 2011. Yttrande från Regionkommittén om "På väg mot en inre marknadsakt", CdR 330/2010 fin.

56. Regionkommittén konstaterar att Europaparlamentet i sitt betänkande om styrelseformer och partnerskap på den inre marknaden påpekar "att bestämmelserna för den inre marknaden ofta genomförs av lokala och regionala myndigheter. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att i ytterligare grad utveckla och bredda partnerskapen med lokala och regionala myndigheter så att de utöver sammanhållningspolitiken även kommer att omfatta den politik som rör den inre marknaden" ⁽²³⁾.

57. Regionkommittén efterlyser därför att en uppföljning av det övergripande genomförandet av inre marknadsaktens mål säkerställs i syfte att garantera ett konsekvent förfarande och att den inre marknaden genomförs i partnerskap. Denna uppgift bör åligga plattformen för övervakning av EU 2020-strategin, där ett av inslagen är en nystart av den inre marknaden.

58. Regionkommittén understryker att kommitténs initiativ "Europeiska entreprenörsregioner" har bidragit till att skapa en strategisk vision för integrerad territoriell utveckling som bland annat bygger på principerna för småföretagsakten ("Small Business Act") ⁽²⁴⁾. Kommittén anser också att man bör inrätta partnerskap för småföretagsakten för genomförandet av den på regional nivå, samt utse representanter för små och medelstora företag på nationell nivå och på regional/territoriell nivå. Vi föreslår också att en rådgivande småföretagsgrupp inrättas och att kommittén får delta i denna.

59. Regionkommittén upprepar att det är nödvändigt att lokala och regionala myndigheter, och i synnerhet regioner med lagstiftningsbefogenheter, får medverka så att bestämmelserna om den inre marknaden införlivas och tillämpas på bästa möjliga sätt.

Framtidens politik för miljö, klimatförändringar och energi ⁽²⁵⁾ ⁽²⁶⁾

60. ReK uppmanar de internationella institutionerna och EU att beakta det mervärde som de lokala och regionala myndigheterna erbjuder inom ramen för samhällsstyrningen när det gäller den globala miljön och hållbar utveckling, bl.a. genomförandet av multilaterala miljöavtal, t.ex. FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och konventionen om biologisk mångfald och Rio+20-dagordningen för en grön ekonomi och hållbar utveckling ⁽²⁷⁾.

⁽²³⁾ Betänkande om styrelseformer och partnerskap på den inre marknaden (2010/2289 (INI)).

⁽²⁴⁾ Utkast till yttrande från Regionkommittén om "Översyn av småföretagsakten för Europa", CdR 151/2011 rév. 1.

⁽²⁵⁾ Se de detaljerade rekommendationerna i kommitténs yttrande om "Lokala och regionala myndigheters roll i den framtida miljöpolitiken" om hur man tillämpar ett synsätt som bygger på flernivåstyre i alla faser av utarbetandet av EU:s miljöpolitik.

⁽²⁶⁾ Se bland annat kommissionens vitbok "Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem", COM(2011) 144 final.

⁽²⁷⁾ ReK:s yttrande om "EU-politiken och den internationella politiken för biologisk mångfald efter 2010", CdR 112/2010 fin, "Internationell klimatpolitik efter Köpenhamn", CdR 245/2010 fin, utkast till yttrande om "EU:s lokala och regionala myndigheters bidrag till FN:s konferens om hållbar utveckling 2012 (Rio+20)", CdR 187/2011 rév. 1.

61. ReK menar att ett konstruktivt sätt att samverka mellan de lokala och nationella nivåerna om åtgärder för att hantera klimatförändringarna är resultatbaserade avtal. Vid denna typ av avtal åtar sig respektive styresnivå att frivilligt arbeta för att uppnå överenskomna resultat när det gäller att minska effekterna av klimatförändringarna och arbeta gemensamt och dela på ansvaret för bidraget ⁽²⁸⁾.

62. Kommittén vill peka på den ökande betydelsen av sektorsvisa och sektorsövergripande energi- och klimatallianser mellan regioner och företag. Allianserna bör uttryckligen uppmuntras till vidareutveckling och tillämpning av teknik för låga koldioxidutsläpp så snart som möjligt genom partnerskap mellan lokala och regionala beslutsfattare och små och medelstora företag.

63. ReK noterar att stadsområdena orsakar 75 % av koldioxidutsläppen och understryker att effektiva globala åtgärder kräver ett arbetssätt som bygger på flernivåstyrelse och samordning av insatserna mellan de lokala, regionala, nationella och översattliga styresnivåerna, med utgångspunkt i subsidiaritetsprincipen. Vi framhåller därför kommitténs förslag om en territoriell pakt mellan regionala och lokala myndigheter för Europa 2020-strategin som ett effektivt verktyg för hanteringen av klimatförändringarna.

64. Regionkommittén understryker att det är viktigt att noga överväga vilka konsekvenser de strategiska riktlinjerna och lagbestämmelserna i samband med Energi 2020-strategin får för de lokala och regionala myndigheternas administrativa och ekonomiska börda samt att övervaka att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna respekteras. ReK välkomnar att innovativa instrument införs för genomförandet av strategin ⁽²⁹⁾.

65. Regionkommittén har vid upprepade tillfällen uttryckt sitt stöd för borgmästaravtalet, vars gemensamma mål är att minska koldioxidutsläppen. Kommittén rekommenderar att initiativet utsträcks till andra områden inom den hållbara ekonomin, exempelvis vattenhushållning, och att det utvidgas geografiskt till unionen för Medelhavsområdet och det östliga partnerskapet och dess politiska plattformar, dvs. församlingen för regionala och lokala EU-Medelhavsmyndigheter (Arlem) och konferensen för de regionala och lokala myndigheterna i det östliga partnerskapet (Corleap), samt på det internationella planet genom ett "globalt borgmästaravtal".

Den framtida gemensamma jordbrukspolitiken, fiskeripolitiken och havspolitiken

66. Regionkommittén anser att införandet av en ram för flernivåstyrelse är en nödvändig förutsättning för att reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 ska lyckas. De

regionala och lokala myndigheterna måste få möjlighet att medverka i valet av inriktningar och metoder för genomförandet av jordbrukspolitiken. Man kan också uppnå fördelar genom samverkan mellan politiken för landsbygdsutveckling och EU:s övriga politikområden, särskilt sammanhållningspolitiken ⁽³⁰⁾.

67. I syfte att komplettera arbetssättet att göra lokala och regionala myndigheter delaktiga i ett tidigt skede i utformningen av den gemensamma jordbrukspolitiken och landsbygdsutvecklingspolitiken anser vi att ReK bör engageras till fullo i det förberedande arbete som utförs av kommissionens rådgivande grupper.

68. Regionkommittén anser att den integrerade metoden bör tillämpas i den nya fiskeripolitiken för att säkerställa fiskets livskraft och ett hållbart utnyttjande av fiskeresurserna. Kommittén ställer sig också positiv till en decentralisering av beslutsfattandet i syfte att minska den brist på enhetlighet som orsakas av europeisk mikroförvaltning, genom att man i vissa fall utnyttjar kommittéförfaranden och överlåter förvaltningen av vissa fiskeverksamheter till medlemsstaterna, regionerna eller fiskerinäringen själv inom ramen för gemenskapsrätten.

69. Regionkommittén efterlyser också samordning mellan olika sektorspecifika åtgärder för utnyttjandet av havet. En gemensam europeisk fond bör inrättas för havsfrågor och fiske och där bör alla befintliga instrument för sektorn samlas inom samma ram. Införandet av en EU-havsplattform som samlar lokala och regionala myndigheter och de berörda intressenterna är därför enligt ReK en god idé för att få ett instrument som kan bidra till delat ansvar och spridning av god praxis ⁽³¹⁾.

Genomföra Stockholmsprogrammet tillsammans med lokala och regionala myndigheter

70. Regionkommittén erinrar om vikten av att kommittén medverkar i genomförandet av handlingsplanen för Stockholmsprogrammet samt i utformningen av utvärderingsmetoder för att se till att de regionala och lokala myndigheternas senaste erfarenheter beaktas.

71. Regionkommittén anser att det skulle stärka legitimiteten i unionens insatser om de regionala och lokala myndigheterna medverkade i utarbetandet av en EU-ram för laglig migration, i utformningen av åtgärder för att bekämpa olaglig invandring och skydda invandrarnas grundläggande rättigheter samt i utvecklingssamarbetet med ursprungsländerna.

72. Regionkommittén önskar att territoriella konsekvensanalyser genomförs för att utvärdera de krav som ställs på de regionala och lokala myndigheterna vid tillämpningen av lagar som beslutats på europeisk eller nationell nivå.

⁽²⁸⁾ Se ReK:s yttrande om "Internationell klimatpolitik efter Köpenhamn", CdR 245/2010 fin.

⁽²⁹⁾ Förberedande yttrande från Regionkommittén om "Lokala och regionala myndigheters roll i den framtida miljöpolitiken" – CdR 164/2010 fin, och Yttrande från Regionkommittén om "Integrering av klimatfrågor och EU:s framtida budget", CdR 104/2011 fin.

⁽³⁰⁾ Initiativyttande från Regionkommittén om "Framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013", CdR 127/2010 fin.

⁽³¹⁾ Yttrande från Regionkommittén om "Utvecklingen av en integrerad havspolitik och kunskap i havsfrågor 2020", CdR 339/2010 fin.

73. Regionkommittén konstaterar med tillfredsställelse att dess medverkan i de årliga ministerkonferenserna om integration och det europeiska forumet för integration samt dess bidrag till kommissionens integrationshandbok om bra praxis bland de lokala och regionala myndigheterna och till fastställandet av de årliga och fleråriga prioriteringarna för de europeiska integrationsfonderna har lett till ett erkännande av flernivåmetoden i den andra agendan för integration av tredjelandsmedborgare ⁽³²⁾, i vilken följande planeras:

- Territoriella pakter mellan de berörda aktörerna på olika nivåer.
- Medverkan av lokala och regionala aktörer i utformningen av integrationspolitiken inom ramen för EU:s program.
- Förstärkning av samrådsprocesserna inom ramen för de strategiska mötena med Regionkommittén.
- Utveckling av en uppsättning flexibla verktyg, bland annat s.k. europeiska moduler, för att stödja politik och praxis på nationell och lokal nivå.

Mekanismerna för flernivåstyrelse – ett stöd för EU:s utvidgningsstrategi

74. Regionkommittén är positiv till att föranslutningsinstrumentet anpassas så att det överensstämmer med de lokala och regionala myndigheternas behov i mottagarländerna och med utvecklingen av det territoriella samarbetet, särskilt EGTS-instrumentet, som är viktiga redskap för att befästa flernivåstyrelsens alleuropeiska dimension.

Konsolidera grannskapspolitiken genom flernivåstyrelse

75. Regionkommittén erinrar om att församlingen för regionala och lokala EU-Medelhavsmyndigheter (Arlem) och konferensen för de regionala och lokala myndigheterna i det östliga partnerskapet (Corleap), som samlar lokala och regionala folkvalda från EU och från länderna i unionen för Medelhavsområdet och det östliga partnerskapet, kompletterar den institutionella ramen för de båda processerna.

76. Regionkommittén anser att demokrati på flera nivåer och en inkluderande strategi är nödvändiga förutsättningar för att lyckas. ReK konstaterar att dessa båda politiska initiativ, som förstärker grannskapspolitikens territoriella dimension, svarar mot det uppenbara behovet av stöd för att införa permanenta politiska och administrativa strukturer på lokal och regional nivå, utnyttja finansieringsinstrumenten effektivt och införa mekanismer som främjar ekonomisk, social och territoriell utveckling i partnerskapsländerna, främst tack vare de fördelar som ett interregionalt samarbete ger.

77. Regionkommittén försöker därför se till att Arlem kan bidra direkt till styret av unionen för Medelhavsområdet och att de lokala och regionala myndigheterna i alla Medelhavsländer

kan delta i den politiska dialogen i Arlems olika organ och få tillgång till de mekanismer och instrument som införs för att stärka samarbetet.

78. Regionkommittén önskar att man vid konsolideringen av den institutionella plattform som inrättats genom konferensen för de regionala och lokala myndigheterna i det östliga partnerskapet (Corleap) inleder en permanent dialog med Europeiska kommissionen och partnerländerna för att hitta konkreta sätt att låta de lokala och regionala myndigheterna i det östliga partnerskapet delta i arbetet inom partnerskapets fyra plattformar, medverka i utarbetandet av associeringsavtal, strategiska dokument och handlingsplaner samt framför allt genomföra och utvärdera de nationella vägledande programmen.

Flernivåstyrelse i ett globalt perspektiv: en ny dynamik kan förväntas

79. Regionkommittén efterlyser ett territoriellt arbetssätt i översynen av den europeiska utvecklingspolitiken och ökat deltagande av de lokala och regionala myndigheterna inom ramen för millennieutvecklingsmålen ⁽³³⁾. Regionkommittén framhåller i detta sammanhang att det behövs insatser för att utveckla de lokala och regionala myndigheternas tekniska och ekonomiska kapacitet i partnerländerna.

80. Regionkommittén noterar mervärdet av decentraliserat samarbete, bland annat initiativ i likhet med konferenserna för decentraliserat samarbete som har till syfte att underlätta informationsutbytet och den politiska dialogen mellan lokala och regionala myndigheter i EU, utvecklingsländerna och EU:s institutioner, samt portalen och samlingsbörserna för decentraliserat samarbete. Dessa initiativ bör därför befästas inom ramen för ett institutionellt samarbete på europeisk nivå.

81. Regionkommittén noterar med tillfredsställelse de viktiga bidrag som flera internationella organisationer har gett till samrådet om vitboken om flernivåstyrelse ⁽³⁴⁾. Det visar att de är mycket intresserade av denna EU-metod för att utveckla en territoriell dimension i sin verksamhet och införa ett partnerskap inom andra regioner i världen som kan stärka komplementariteten mellan olika sektorpolitiska åtgärder.

82. Regionkommittén framhåller följande faktorer när det gäller befästandet av de lokala och regionala myndigheternas roll i mekanismerna för det globala styret:

- Tendensen att i högre grad beakta globaliseringens territoriella konsekvenser för de regionala och lokala myndigheterna, särskilt i de internationella organisationerna, och en begynnande diskussion om en global politik för balanserad utveckling och territoriell sammanhållning i världen ⁽³⁵⁾.
- Betydelsen av paradiplomati mellan myndigheter på lokal och regional nivå, särskilt stadsdiplomati och den diplomati som bedrivs av regioner med lagstiftningsbefogenheter.

⁽³²⁾ Kommissionens förslag "Europeisk agenda för integration av tredjelandsmedborgare", COM(2011) 455 final.

⁽³³⁾ Yttrande från Regionkommittén om "EU:s utvecklingspolitik till stöd för en socialt integrerande tillväxt och en hållbar utveckling – att göra EU:s utvecklingspolitik effektivare", CdR 408/2010 fin.

⁽³⁴⁾ Rapport om samrådet om Regionkommitténs vitbok om flernivåstyrelse, CdR 25/2010 fin.

⁽³⁵⁾ Jfr verksamheten inom organisationen FOGAR (Forum global d'Associations Régionales).

— Värdet av dialog och erfarenhetsutbyte med andra regioner som har en församling under den statliga nivån, exempelvis Västafrikanska ekonomiska och monetära unionen (Waemu) och Mercosurs regionala församling.

— De nya vägar för samarbete och politisk dialog som vissa internationella organisationer har föreslagit Regionkommittén och de lokala och regionala myndigheterna (bland annat Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), Internationella arbetsorganisationen (ILO), FN:s miljöprogram (UNEP), FN:s utvecklingsprogram (UNDP) och FN:s konferens om boende och bebyggelsefrågor (Habitat), FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur (Unesco) och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO))⁽³⁶⁾.

83. Den konstaterade tendensen till decentralisering och den ökande betydelsen av aktörer på understatliga nivåer i världssamfundet kan således inte leda till någon annan slutsats än att dessa aktörer bör medverka i globaliseringens styrmekanismer för att främja uppkomsten av en ny multilateralism.

D. Nya steg för att konsolidera genomförandet av flernivåstyret

84. Regionkommittén har tagit initiativ till införandet av en **resultattavla för flernivåstyret på EU-nivå** som varje år ska mäta hur huvudprinciperna och mekanismerna för denna styresform har beaktats i EU:s politiska cykel. Resultattavlan bör fokusera på den territoriella aspekten av politiken och de strategiska analyserna. Den första resultattavlan ska redovisa framsteg och konstaterade hinder i den europeiska beslutsprocessen för fyra strategier och politiska insatser av avgörande betydelse för EU:s politiska program för 2010, nämligen Europa 2020-strategin, energistrategin 2011–2020, Stockholmsprogrammet och värgendan⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ ReK föreslår åter att Rio+20-toppmötet ger Unep eller rådet för hållbar utveckling i uppdrag att upprätta en ständig kommitté för subnationella och lokala myndigheter som en ny struktur som i tillräcklig utsträckning speglar flernivåstyret och erbjuder en permanent mekanism för samråd och samarbete med subnationella och lokala myndigheter runt om i världen. Regionkommittén skulle i detta sammanhang kunna fungera som förebild. Regionkommittén vill också uppmärksamma att man nyligen, inom ramen för Rio-konventionerna, i högre grad har erkänt de subnationella och lokala myndigheternas särskilda status som offentliga organ. Bland annat har deras roll som offentliga parter erkänts i Cancúnavtalet och i beslut X/22 från COP 10 ("handlingsplan för subnationella myndigheter, städer och andra lokala myndigheter"), vilket är lovande. Regionkommittén anser att subnationella och lokala myndigheter måste ha en plats i den institutionella ramen för hållbar utveckling, vid sidan av de nationella regeringarna och FN:s organ. ReK beklagar i sitt utkast till yttrande CdR 187/2011 rév. 1 om "EU:s lokala och regionala myndigheters bidrag till FN:s konferens om hållbar utveckling 2012 (Rio+20)" att de i den nuvarande internationella förvaltningsstrukturen, trots sin särskilda styrande roll, ofta placeras på samma nivå som andra grupperingar – såsom civilsamhället och näringslivet – när det gäller representationen inom FN:s organ.

⁽³⁷⁾ Den första resultattavlan bygger på en studie som gjorts av Europeiska institutet för offentlig förvaltning (EIPA).

85. ReK konstaterar i fråga om den första resultattavlan följande:

— De metoder som utvecklats⁽³⁸⁾ visar att ett flernivåstyret växer fram bland EU-institutionerna där information är fritt tillgänglig och (oftast) tillhandahålls på ett öppet och transparent sätt som präglas av flernivåänkande, där väletablerade samrådsmekanismer som omfattar alla nivåer vanligtvis finns osv. I utvärderingen av ytterligare mekanismer och metoder för flernivåstyret visade det sig dock att det fanns betydande brister. Detta gällde särskilt användningen av mekanismer och innovativa instrument för att överföra kraven på flernivåstyret till politiskt innehåll.

— När det gäller den jämförande resultattavlan har den politiska processen runt utformningen av Europa 2020-strategin nått högst totalresultat. Detta innebär att man har hittat metoder som mer motsvarar de indikatorer för flernivåstyret som formulerades för bedömningen av kvaliteten i flernivåstyret. De lägsta resultaten har tilldelats flernivåstyret inom ramen för vårpaketet 2010 om millenniemålen. Här har en brist på öppenhet särskilt i fråga om aktörernas deltagande gjort det svårt att bedöma resultatet, vilket har lett till låga siffror. I allmänhet finns det för alla de fyra politiska ärendena en tydlig potential för en förbättring av metoderna för flernivåstyret⁽³⁹⁾.

⁽³⁸⁾ Sex kategorier under två rubriker definieras med avseende på de konkreta metoderna för flernivåstyret (I. Förfaranden: Information/samråd, Aktörernas deltagande, Lyhörighet; II. EU-politikens innehåll: Territoriellt/integrerat/platsbaserat arbetssätt, Mekanismer för smart reglering samt Innovativa instrument för genomförandet och partnerskap). Vad som ska betraktas som "god praxis" med avseende på dessa metoder, som bygger på allmänna principer för flernivåstyret, definieras också. Därefter fastställs indikatorer för mätningen och bedömningen av genomförandet av metoderna.

⁽³⁹⁾ När det gäller bedömningen av "Förfaranden" respektive "Innehåll" visar de olika delresultaten för kategorigrupperna "Förfaranden" respektive "Innehåll" att metoderna för flernivåstyret, med undantag för Vårpaketet, är mycket bättre utvecklade i gruppen "Förfaranden" (Information/samråd, Aktörernas deltagande, Lyhörighet) än i gruppen "Innehåll" (Innovativa instrument för genomförandet, Mekanismer för smart reglering, Territoriellt/integrerat arbetssätt). Både Europa 2020-strategin och Energi/klimat uppnådde minimivärdet på 3/6, för "Förfaranden". Resultattavlan visar emellertid också att det generellt positiva resultatet för Europa 2020-strategin huvudsakligen beror på den relativt höga siffran som gavs för metoder för flernivåstyret inom ramen för "Förfaranden".

Om vi ser närmare på de tre beståndsdelarna i varje undergrupp visar resultattavlans diagram att det relativt sett bättre resultatet för "Förfaranden" (med undantag för Vårpaketet) i jämförelse med "Innehåll" kan förklaras av de (mycket) höga siffrorna för "Information/samråd" och i viss utsträckning av bara nöjaktiga siffrorna för "Aktörernas deltagande". I allmänhet får "Lyhörighet" tämligen låga siffror. I den andra undergruppen, "EU-politikens innehåll", kunde bara Europa 2020-strategin uppnå nöjaktiga siffror för "Mekanismer för smart reglering" och "Innovativa instrument för genomförandet". Detsamma gäller Energi/klimat och Vårpaketet i fråga om "Territoriellt/integrerat arbetssätt". Alla andra metoder får relativt låga siffror.

86. För att befästa Regionkommitténs övervakning bör man vid nästa möte om subsidiaritetsprincipen särskilt fokusera på metoder för flernivåstyre för att analysera de tendenser som framkommit i den första resultattavlan och deras påverkan på den europeiska beslutsprocessen.

87. Regionkommittén kommer inom de närmaste månaderna att förverkliga sitt mål att utforma en **EU-stadga för flernivåstyre**, som ska leda till att de lokala och regionala myndigheterna i högre grad engageras i demokratin i Europa. Stadgan utformas på ett inkluderande och demokratiskt sätt för att även de lokalt och regionalt folkvalda ska känna sig delaktiga i den.

Bryssel den 16 februari 2012

*Regionkommitténs
ordförande*
Mercedes BRESSO

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV